

Concurs - Câștigă o vacanță în Italia!

FLACĂRA

Fuga din Liban

Singurătatea
peace-keeper-ului
de cursă lungă

Codul
lui Nostradamus

SERVICII SECRETE:
Capital politic
de pe urma unui
scandal

12396

LOTTO: Exerciții de noroc

Anda și ADAM
sânul EVEI

95 de ani de
FLACĂRA

Consilierul
astral
al vedetelor

Castele
în Spania

MONDEN:
Sărbătoare
pură

SALA DE
LECTURĂ

JACK DANIEL'S
Old No. 7
Tennessee
WHISKEY

JACK DANIEL'S

OLD TIME

Old
No. 7
BRAND

QUALITY
Tennessee
SOUR MASH
WHISKEY

DISTILLED AND BOTTLED BY
JACK DANIEL DISTILLERY
LEM MOTLOW, PROPRIETOR
LYNCHBURG (POP. 361), TENN. U.S.A.
EST. & REG. IN 1866
43% ALC BY VOL. (86 PROOF)

MADE IN TENNESSEE

BOTTLED AT THE DISTILLERY

P/12396

HOW DID JACK DANIEL'S WHISKEY TASTE BACK IN 1866?

(HAVE ONE TONIGHT
AND FIND OUT.)

Your friends at Jack Daniel's
remind you to drink responsibly.

JACK DANIEL'S is a registered trademark of Jack Daniel's, Inc.
Please visit us at www.jackdaniels.com

www.nationalgeographic.ro

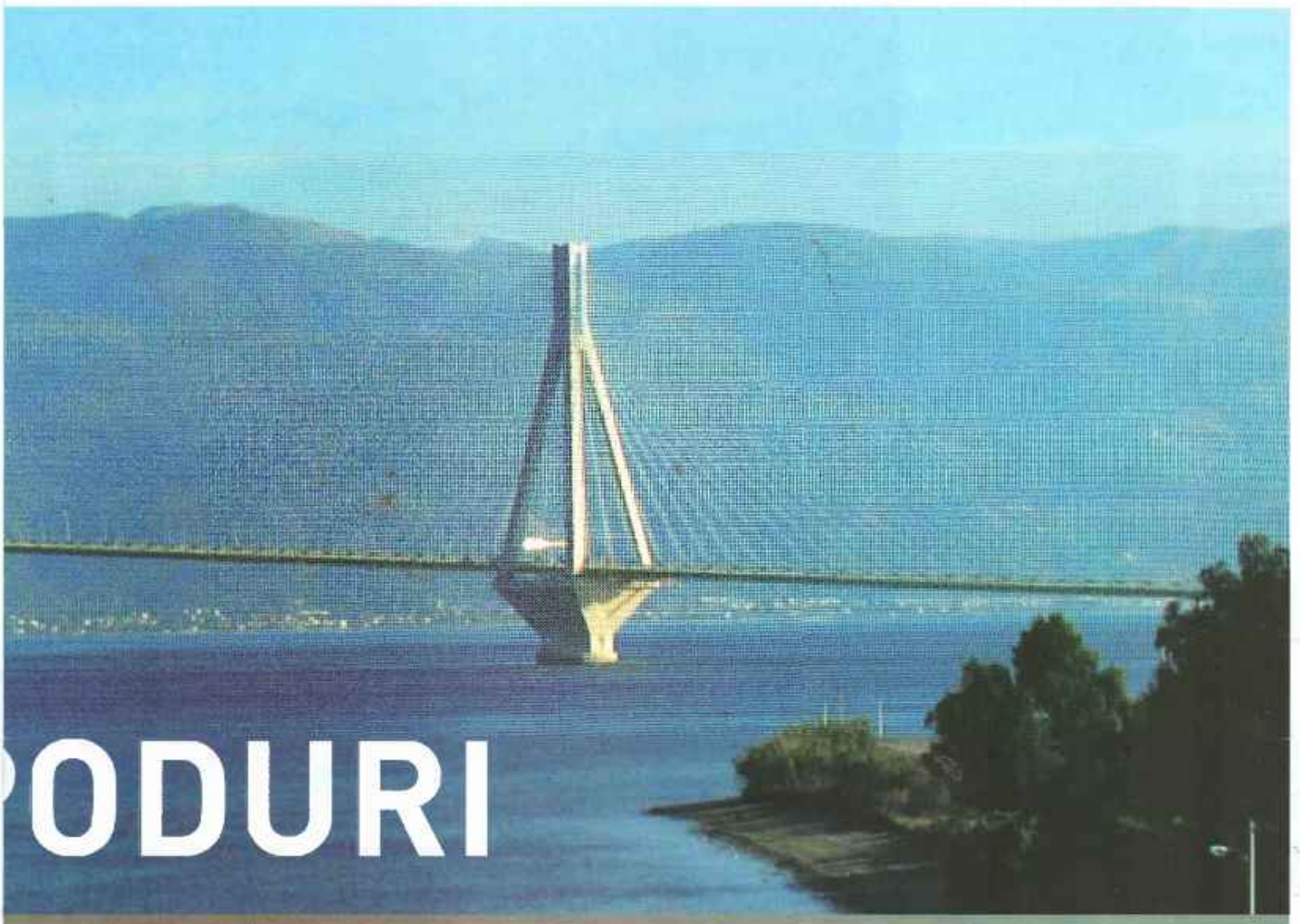
MEGAR

DANEMARCA - SUECIA: DUMINICĂ, 27 AUGUST GRECIA: DUMINICĂ, 27 AUGUST

www.dstv.com

Cum reușesc proiectanții și
obstacolele naturii pentru a
cele mai spectaculoase Meg

PODURI

NICĂ, 20 AUGUST, DE LA 21:00
T, DE LA 21:00

inginerii să depășească
construi două dintre
apoduri din lume?

NATIONAL
GEOGRAPHIC
CHANNEL

Mai gândește-te.

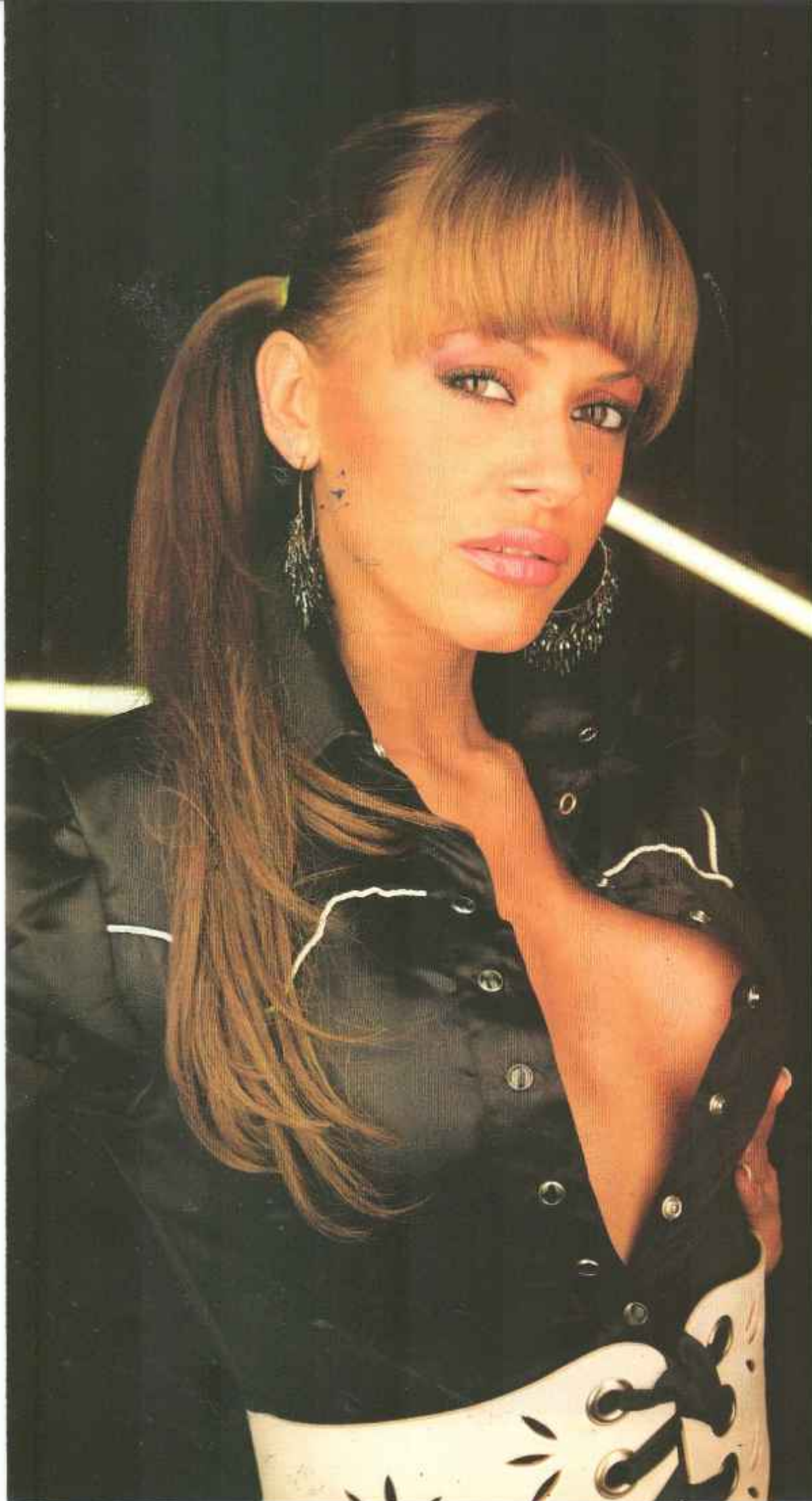

Confidențele Andei Adam

După ce toată iarna a dansat pe ritmurile *Selecta*, în vara asta a ajuns în topuri cu *Ajutor*.

Confidențial este un album care vorbește despre Anda Adam și care a readus-o în prim-planul muzical de la noi. Cariera este cea mai importantă pentru ea acum, iar în noul proiect a fost ajutată de Marius Moga, cel care va scrie o melodie pentru Kylie Minogue. De afacerea sa, *Star Beauty*, se ocupă mai mult prin telefon, însă, oricum, plănuiește să se extindă. O voce bună, mult sex-appeal, imagine impecabilă și ambiție cât cuprinde, cam astea ar fi ingredientele succesului pentru Anda Adam. Și nu se oprește aici. Vrea mai mult și pentru asta pregătește publicului tot felul de surprize.

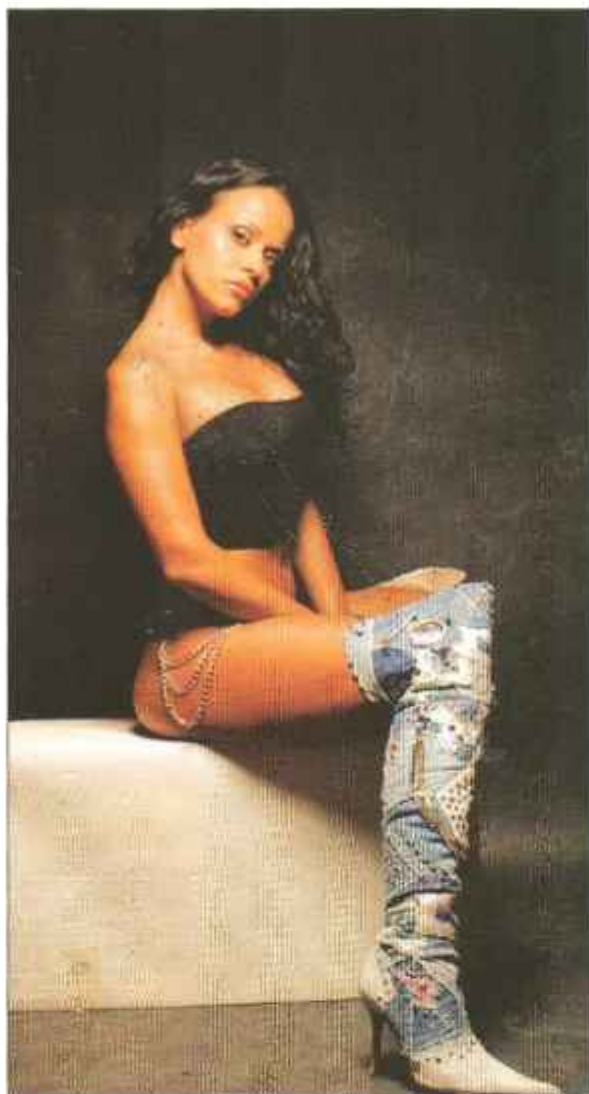
Puține vedete de la noi au avut curajul sau sinceritatea de a vorbi deschis despre viața lor. Pentru că este sinceră, după cum se caracterizează singură, Anda Adam a scos un album numit

Confidențial, cu zece piese. A durat ceva timp până a apărut acest produs discografic, dar a meritat efortul, pentru că melodiiile au urcat pe primele locuri din topurile de la noi. Pieseile au fost compuse de binecunoscutul Marius Moga în colaborare cu Smiley, Randi și Mihai Coporan. Această echipă este dorită de mai toți artiștii de la noi și nu putea fi decât o rețetă de succes de care Anda a avut nevoie pentru a transforma noul proiect într-unul „incendiar”, după cum spune ea. Și pentru ca formația să fie completă, videoclipurile au fost regizate de fratele lui Marius, Iulian Moga.

Petrecerea de lansare a beneficiat de prezența unui invitat celebru, a cărui venire a făcut senzație. Este vorba de Steven Seagall, care deja ne-a obișnuit cu prezența sa la mondenitățile de pe Dâmbovița, mai ales când prin preajmă sunt femei frumoase cu care să se distreze. „Eu nici nu am știut că va veni la lansarea mea. Am aflat ulterior că-i place de mine și de muzica mea. Nu am reușit să vorbim deloc, dar nu este timpul pierdut”, spune artista despre eveniment. Dacă în trecut Seagall a dansat cu fetele de la *Heaven*, de ce nu ar dansa și ar sta de vorbă, pe viitor, și cu Anda care spune despre disc: „A durat un an de zile lucrul la album, dar a ieșit așa cum mi-am dorit. A meritat așteptarea. Marius e genul de compozitor pe stilul meu și a înțeles foarte bine ce vreau”. Dacă acum radiourile ne asaltează cu piesa 911, din toamnă vom putea asculta și un alt extras pe single, cel puțin așa ne promite solista. De ce a ales acest titlu pentru melodie când există și la noi un număr de urgență? „La momentul când am înregistrat piesa nu exista 112 ca număr de urgență în România – era un număr din patru cifre care nu se potrivea cu restul versurilor”, spune ea.

Anda vs. Rihanna, războiul divelor

Revenirea în forță a vedetei a adus cu sine și o schimbare de look. Acesta este rezultatul unei îmbinări a gusturilor proprii, a sfaturilor primite de la un stilist și a părerii casei de discuri. Anda Adam este o persoană foarte atentă cu propria imagine, pentru că în meseria pe care o are aceasta contează foarte mult. Rețeta succesului are în cazul ei mai multe ingrediente, după cum mărturisește singură: „În meseria asta contează imaginea, vocea, numărul de albume vândute și sex-appeal-ul. Trebuie să ai grijă de orice fel de amănunt,

pentru că publicul este foarte exigent". Majoritatea ținutelor de scenă și le face la comandă. Ținutele din viața de fiecare zi și le cumpără de la mall-uri. Totuși, când merge în America să își viziteze mama, profită de ocazie și își ia ținute semnate Roberto Cavalli.

De la lansarea single-ului 911 presa a spus că artista a încercat să copieze mesajul piesei SOS a cântăreței americane Rihanna. În plus, tot presa a observat că cele două cântărețe au aceeași coafură și aceeași culoare a părului. Astfel, jurnaliștii de la un cotidian central de la noi au acuzat-o pe Anda că este lipsită de originalitate și că versurile nu prea au fost scrise cu inspirație. „Acestea sunt doar niște speculații făcute de jurnaliști ca să aibă subiecte. Chiar nu mi se pare că seamănă cu Rihanna sau piesa mea cu SOS, însă lumea este liberă să vorbească”, se apără Anda în fața acestor afirmații.

Muzica, mai importantă decât orice

Pentru ea, în momentul de față, cea mai importantă este cariera de artistă și, chiar dacă are puțin timp pentru propria persoană, s-a obișnuit să meargă la concerte prin toată țara și să fie invitată la diverse emisiuni tv. Muzica pare a fi pe primul plan și când vine vorba de viitor. Deocamdată nu se gândește să își întemeieze o familie, însă e sigură că va veni un moment când se va întâmpla și asta. Consideră că e prea devreme să se gândească la căsătorie și preferă să lase lucrurile să meargă de la sine. Totuși, domnilor, trebuie să știți că vedeta se uită prima dată la mâini și la pantofi. Însă, desigur, știe că fiecare aveți un șarm personal ce merită descoperit. În plus, ea își dă foarte repede seama dacă stă lângă persoana potrivită, deoarece a citit multe cărți de psihologie și cunoaște oamenii. Cum arată relația ideală pentru ea? „Trebuie să fie bazată pe respect și pe încredere. Fără asta nu există relație”. Până acum a renunțat la viața personală complet, însă nu regretă că a trebuit să facă aceste sacrificii: „Nu consider că am sacrificat ceva. Cariera mea e pe primul plan și asta mă face fericită. Și părinții mei sunt foarte importanți pentru mine și

de aceea nu i-am neglijat niciodată”. Când vine vorba de carieră este de părere că până acum nu a făcut compromisuri și că va reuși să își îndeplinească cel mai mare vis, acela de a se lansa și în străinătate. Primul pas a fost deja făcut prin concertele susținute în Spania în luna iulie.

Business-ul și muzica merg mână în mână

Cea mai importantă realizare a sa din perioada cât a stat departe de scenă este salonul de frumusețe pe care îl patronează. A avut două, dar unul a fost închis pentru că nu era situat într-o zonă propice. Însă cei care au spus că blonda nu se pricepe la afaceri, vor avea o surpriză. „Cu siguranță mă voi extinde și sper să mă lansez curând în domeniul echipamentelor de fitness”, replică ea cărcotașilor. Chiar dacă uneori se ocupă de business doar prin telefon, lucrurile par a merge bine pentru ea având în vedere că se gândește la extindere. A reușit să ajungă aici datorită feului său de a fi, adică „Foarte calculată și cu niște principii de viață foarte puternice. Consider că poți fi foarte fericită și foarte împlinită ca femeie atâta timp cât ești independentă”. Nu îi este teamă să vorbească despre cele două pictoriale din Playboy care l-au adus notorietate la începutul carierei. Din contră, spune că dacă ar mai primi o asemenea propunere, s-ar gândi bine înainte de a da un răspuns.

Chiar dacă tot ce și-a propus până acum s-a împlinit, ambițiile sale nu se opresc aici. Visează să cânte în duet cu Usher și, cine știe, poate chiar vom auzi o melodie interpretată de cei doi.

Ar fi o mare reușită pentru un artist român. Mulți colegi de breaslă ai săi, pe care ea îi consideră prieteni, doresc cam același lucru: lansarea pe piața muzicală internațională. Asemeni Andei, mulți au făcut deja pași importanți pe acest drum. Succesele lor au fost îndelung comentate de presă și, cu siguranță, vor mai face să curgă multă cemeală pe viitor.

Text: **Raluca Șeinoiu**

Foto: **Rotan**

EVENIMENT

Israel sub tirul rachetelor 22

REPORTAJ

Dumbrava (aproape) minunată 32

MEDIA

Doru Braia prezintă un Talk-show șoc! 46

AUTO

Forza Italia. Bravo Punto! 52

TURISM

Benalmadena, iubita soarelui 54

FILM

Vise americane 56

SĂNĂTATE

Când oboseala se transformă în boală 58

BUSINESS

Elena Petculescu: „Banpost este o bijuterie, un diamant, iar fiecare dintre sucursale – mici bijuterii a căror șlefuire cade în sarcina acționarilor și angajaților.” 60

G-ASTRONOMIC

Contele Dracula, un club select, numai pentru cunoscători 66

UNDE IEȘIM

White Horse, un veritabil pub englezesc 71

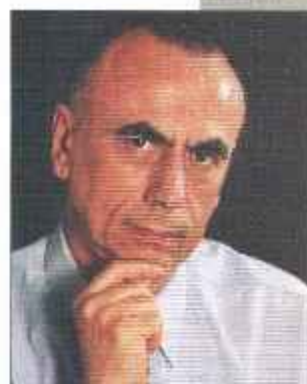
ISTORIA UNUI PRODUS

Povestea Orange 76

coperta 1
Anda Adam

Altceva

Dacă nu mă înșel, șlagărul acestei veri este o melodie simpatice și sprinteră, pe care o cântă cu mult aplomb trupa Simplu.

„OFICIAL ÎMI MERGE BINE“

Așa se intitulează cântecul pe care îl poți auzi de dimineață până seara, oriunde te-ai afla. Și, într-adevăr, oficial ne merge bine tuturor, doar așa ne-a promis sloganul sub semnul căruia s-au câștigat ultimele alegeri. De pildă, numai anul acesta am înfruntat cu bărbăție inundațiile (ce mai contează câțiva amărâți care încă nu știu unde se vor adăposti la iarnă), am biruit la scor aviara, am suportat vitejește panica. Mai mult, ne-am văzut Președintele vindecând pe deplin după operația de hernie de disc, astfel încât acum țopăie frenetic pe terasele de la mare. Am răsuflat ușurați și că premierul a scăpat cu viață după ce s-a răsturnat cu buclucașă sa motocicletă. Ne-am debarasat – prin ce mijloace nu știm – și de „teroristul numărul unu al României”, devenind o țară mai sigură, e drept, cu prețul decapitării serviciilor secrete. În curând, în presă, după „marea deconspirare”, vor lucra numai oameni curați (dar sub supravegherea-grijulie a „cărțitelor” implantate de către SRI prin redacții și care nu vor fi demascate niciodată). În Parlament, aleșii nației au, în continuare, ca unică preocupare, prosperitatea și fericirea noastră, dar, indiferent de ce coloratură sunt, au și o înfinită grijă ca privilegiile obținute să nu le fie știrbite și nimic să nu le terfească imaginea de părinți protectori ai patriei.

E împede, oficial ne merge bine, din ce în ce mai bine, până și „nunta secolului” s-a oficiat la noi, ca un semn de recunoaștere a virtuților spațiului mioritic, care a renunțat la binecunoscutul său izolaționism și a devenit creator de evenimente de răsunet. Iar marșul nostru triumfal spre Uniunea Europeană nu ni-l poate opri nimeni, chiar dacă pentru a ne împlini acest vis nu facem mai nimic.

Ei, dacă ar fi să vorbim însă neoficial... Dar șlagărul acesta n-a fost compus încă. Și nu va fi compus niciodată.

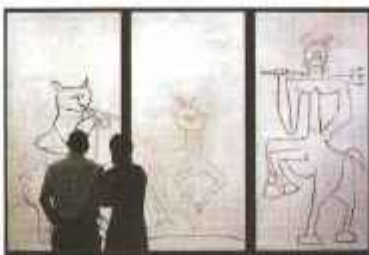
Sergiu Brin

*Țăbălă de naștere vin o dată pe an.
Sau, în unele cazuri, o lună pe an.*

Venirea toamnei în Lynchburg, Tennessee are o singură semnificație – aniversarea lui Jack Daniel's. De fapt nimeni nu este conștient de faptul că Mr. Jack, accidentat va rămâne mereu un miraj. Tot ce știm este că acest lucru s-a întâmplat cândva în septembrie 1850. Astfel că în onoarea lui, prietenii din Lynchburg, Tennessee și din celelalte colțuri ale lumii au declarat septembrie luna Jack Daniel's. Al timp să sărbătorești pe încheietele, 30 de zile, fără nici o scuză.

În numărul viitor:

într-un bufet suedez. Vom continua tema & leil-motivul la modă, adică ȘLAGĂRELE INFORMAȚIONALE CARE SE CÂNTĂ (LA MODĂ!) ÎN SERVICIILE SECRETE. Restul, surpriză!

● O INCURSIUNE ÎN MUZEUL PICASSO, PERIOADA (APROAPE) ALBASTRĂ ● FABRICA DE ICOANE ● CE SE ÎNTÂMPĂ ÎN SERVICIILE SECRETE ROMÂNEȘTI?

Pentru că... trece vara, vă vom mai servi o porție de vedete, de care să vi se facă – și pe urmă! – DOR și să vă amintiți de luna GIULIE. Dar și reportaje din zona internațională. Unul dintre acestea este FABRICA DE ICOANE (vă închipuiți că așa ceva există?), dar și O INCURSIUNE ÎN MUZEUL PICASSO, la Barcelona, unde toate perioadele picassiene se amestecă

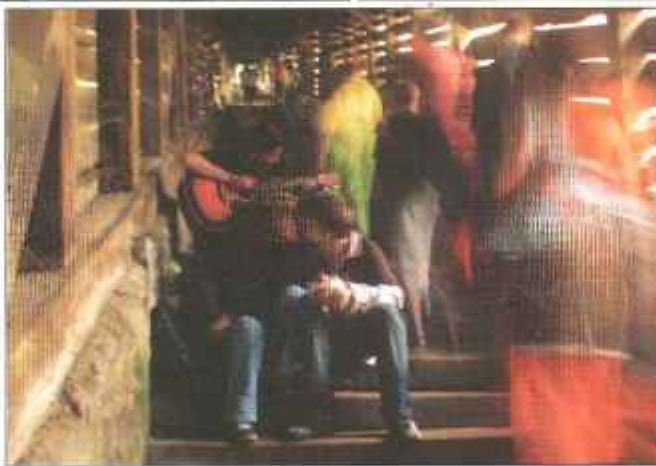
O lume **de nebuni**

Să zicem așa: pentru că un doctor român sărit de pe fix a aruncat în aer o clădire din New York, vin americanii și spun: „Știm sigur că în Giurgiu mai sunt o mulțime din ăștia. Aveți două zile să părăsiți orașul, că după aia îl radem de pe fața Pământului! Ce faceți, stimați giurgiuveni? Plecați? Și, dacă da, unde? În ce condiții și pentru cât timp? Și unde vă întoarceți după ce orașul e distrus? Și, nu în ultimul rând, ce-i împiedică pe potențiali nebuni din Giurgiu să plece și ei înainte de bombardament? Și ce se rezolvă așa? Și dacă sunt nebuni în toate orașele? Orice discuție despre ceea ce se întâmplă în Liban trebuie să plece de la răspunsul la aceste întrebări.

Fără **motive**

Parcă într-o grotescă încercare de a dubla cvadruplul atentat de la Londra și pe cel de la Madrid, la Bombay au avut loc nu mai puțin de opt explozii ucigăse, tot în trenuri cu navetiști. Sau înregistrat astfel peste 190 de morți și 600 de răniți. Numele organizației care a revendicat carnagiu nici nu merită pomenit. Pretextul – nici atât. Căci despre pretext vorbim: nu există și nu a existat niciodată un motiv de luat în discuție pentru a ucide oameni inocenți.

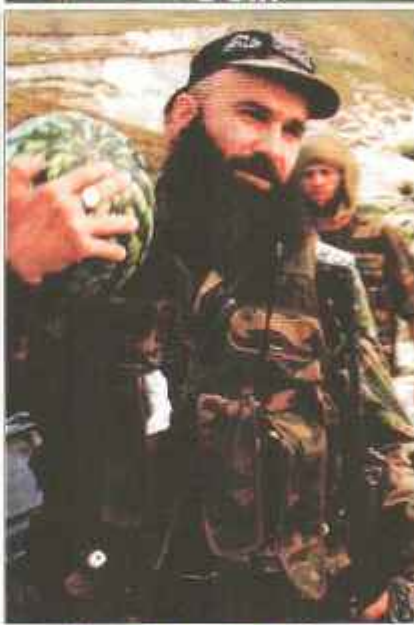

Evul Mediu **întâmplător**

Cea de-a paisprezecea ediție a festivalului *Sighisoara medievală* a umplut din nou până la refuz mica urbe transilvană. Ceea ce se întâmplă acolo în fiecare an are mai puțină legătură cu Evul Mediu, cât cu nevoia și plăcerea românilor de a fi părtași la un eveniment complex și fastuos – o plăcere prea puțin exoloată! Dincolo de orice tematică și dincolo chiar de frumusețea cetății, la Sighisoara oamenii pur și simplu se simt bine.

Am **racheta mea**, sunt pionier

Complet insensibili la reacțiile și aproape-rugămintele comunității internaționale, nord-coreenii au testat șapte rachete balistice, stârnind justificată îngrijorare în toate cancelariile lumii. Pe de o parte, sigur că e frustrant ca state „atomice” să-ți ceară să nu intri și tu în clubul lor. Dar, pe de altă parte, ar fi interesant de știut ce speră guvernul de la Phenian? Să joace de la egal la egal cu SUA? Să poată merge mai departe de capul lor, riscând izolarea totală? Dar, mai știi, poate că, pur și simplu, nu se gândesc la nimic...

Die Hard

Șamil Basaev a fost ucis pentru a treia oară. În sfârșit! Potrivit șefului Securității naționale, Nikolai Patrușev, Basaev ar fi fost asasinat în Inguşetia, regiune aflată la granița Rusiei cu Cecenia. „Aceasta e pedeapsa meritată de cei care au pus la cale atentatul de la Beslan, în urma căruia sute de copii nevinovați și-au pierdut viața”, a declarat Vladimir Putin. Uitănd să adauge că masacrul a fost provocat de asaltul bezmetic și incompetent al forțelor de ordine. Oriicum, e de urmărit ce va declara când Basaev o să apară din nou, cum a mai făcut-o de două ori, după ce am fost anunțați că l-au luat gâtul.

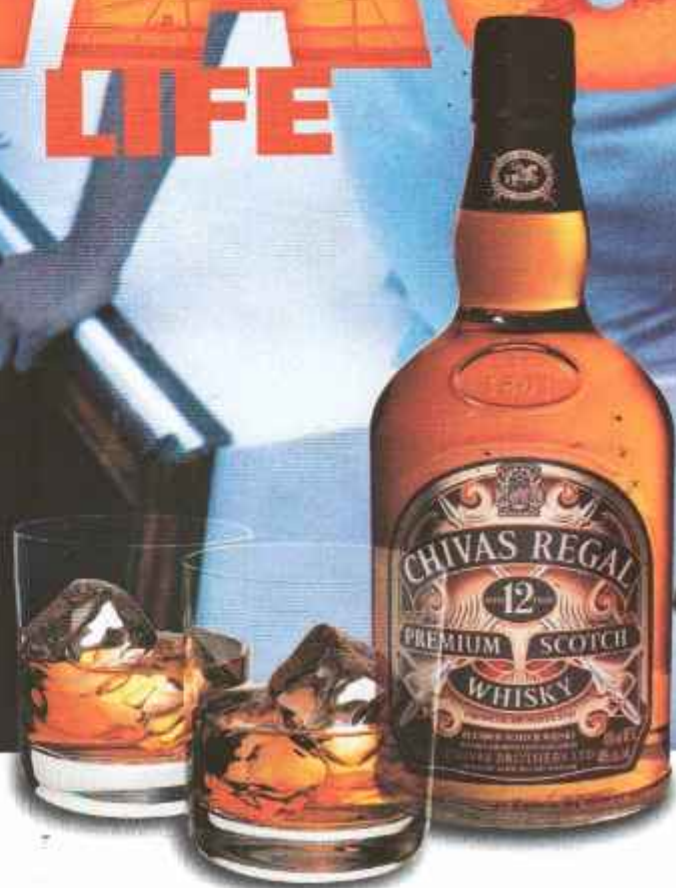

Căldură mare

Și în această vară canicula a lovit lumea nediferențiat. Pentru alcoolul din termometre (căci nu mercur este, de regulă) nu există Nord și Sud, nici țări bogate sau sărace. Zeci de morți s-au înregistrat în SUA și în Franța, de pildă. Până să se instaureze sau nu mult contestata globalizare economică, politică, socială și culturală, avem în mod cert de-a face cu o încălzire globală a climatei.

Travelling without a destination.

THIS IS THE
CHIVAS
LIFE

Întâmplări din aria d

O analiză a întâmplărilor din ultima perioadă ne vedește că se petrece ceva în aria de securitate a României. De unde ne așteptăm la o vară plină de acalmie, ea se încinge de pe urma unui epilog la scandalul ziariștilor, consumat anul trecut. Am hotărât să procedăm la enumerarea faptelor și articularea lor în câteva capitole, potrivit observației noastre. Toate itele între care se țes povestirile din *intelligence* duc însă la sfârșit politiciii noastre.

Afacerea Hayssam

Cheia dispariției lui Omar

Dosare pe țeava serviciilor secrete

Munaf, cheia afacerii Omar

După toate indiciile, cheia dispariției lui Omar se află la Mohamed Munaf, singurul care cunoaște întreaga încrengătură a afacerii, în afara sirianului. Cum Munaf e în mâinile autorității americane... Despre Munaf s-a spus de mai multe ori că e agent aparținând CIA. Scoaterea din țară a lui Omar pare, tot mai mult, o operațiune demnă de talia unor servicii secrete. Altfel, ar fi reușit Omar? Greu de spus. Dar, de la cei care știu mai multe din această zonă, am aflat că aceia care îl dețin pe Munaf știu și ce s-a întâmplat cu Omar. Între timp,

copiii lui Omar sunt la Snagov. Și, logic, cade un cap de acuzare împotriva lui Hayssam. S-a spus că Omar a construit tot scenariul răpirii ca să poată pleca din țară, în ciuda faptului că era urmărit pentru diverse afaceri pentru care trebuia să răspundă în fața justiției și statului român. Or, ceea ce a demonstrat el practic, efectiv, a fost că poate părăsi țara fără să se afle nimic despre asta. Atunci, de ce ar mai fi avut nevoie să pună în scenă răpirea? Apare limpede că altcineva a comandat-o. Și că Omar a fost manipulat ca un pion de șah în toată această derulare de evenimente.

Capital politic de pe urma unui scandal

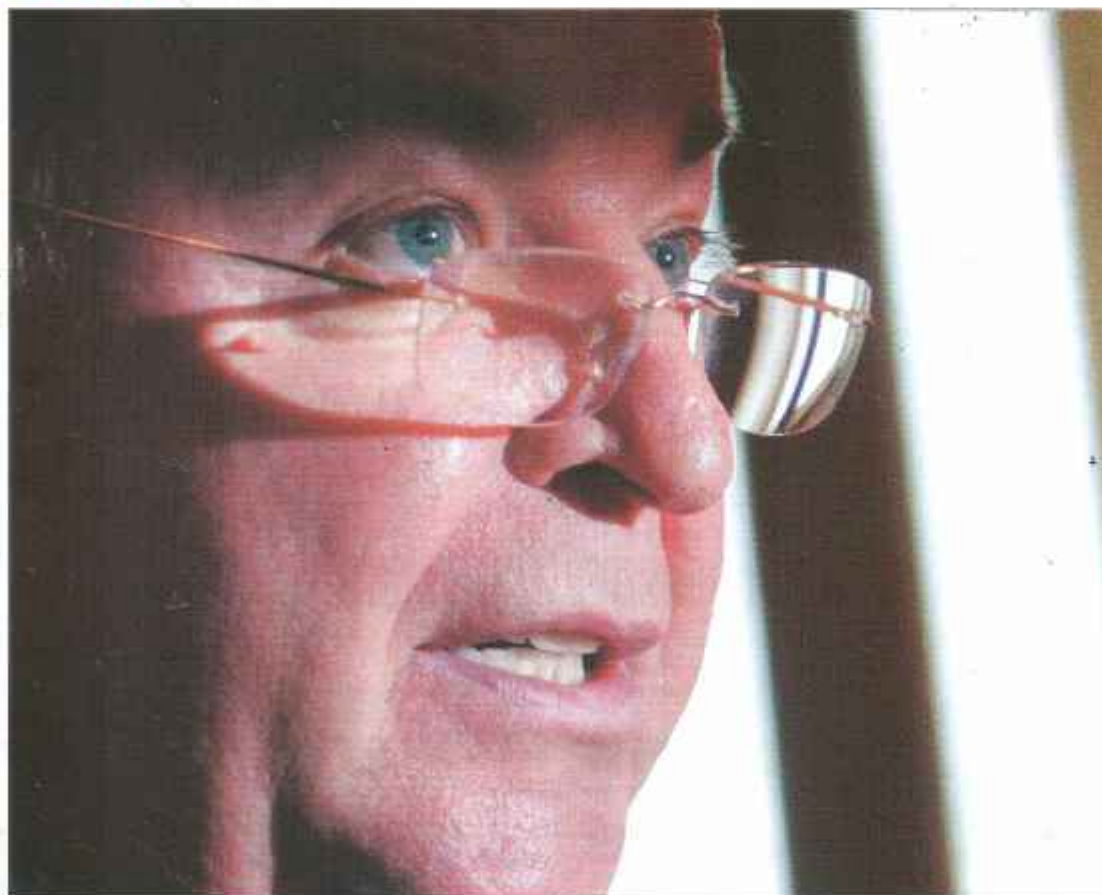
Partidul Social-Democrat cere descoperirea arhivelor care privesc afacerea Omar Hayssam și răpirea jurnaliștilor. Partidul Social-Democrat cere o anchetă și o comisie parlamentară însărcinată cu ancheta. Crede că principalul gestionar al buticului de securitate care e România e chiar instituția prezidențială. Și, în consecință, vânează și capul lui Traian Băsescu.

Patrolaterul Fulga-Omar-Ohanesian-Predoiu

Se știe ori nu se știe, se știe mai puțin că, în urmă cu ceva timp apărea un articol sub semnătura lui Ovidiu Ohanesian, unul dintre „răpitiții din Irak”. Pe cine viza el? Tocmai pe Silviu Predoiu, actualul director interimar al Serviciului de Informații Externe (SIE). Dar, să luăm faptele în ordine. Silviu Predoiu ajunge a fi numit în poziția de interimar datorită demisiei lui Gheorghe Fulga, șeful SIE. De notat că, în cercurile militare, se vorbește că Predoiu ar avea bune referințe PSD. Dar, nu până de mult, și Omar avea...

Nume noi în „dosariada” de presă

Există o ofensivă fără precedent în presă – și ea este generată de apariția dosarelor gazetarilor. Printre primii care au fost puși la colț a fost Sorin Roșca-Stănescu. Al doilea, în vecinătatea apariției ediției noastre, a fost „MAX” – Carol Sebastian. La doar trei zile după aceea, ne-am putut uita „peste umăr” în dosarul lui Vladimir Tismăneanu. În ritmul ăsta, sigur facem planul cincinal la dosare

e securitate

în doar câteva luni. Dar se pregătesc, după informațiile noastre, încă vreo câteva dosare – și ele tot din presă. Este vorba de un dosar cu nume (ne)conspirativ „Radu”, precum și un altul, în care numele de referință este „Bogdan”.

Cine urcă și cine coboară. Înlocuitorii „decapitaților”

Cel mai probabil, locurile vacante din fruntea serviciilor vor fi ocupate de protejați ai PD și, într-o oarecare măsură, PNL: Dacă la SRI este dat mai mult ca sigur locotenent-colonelul Mihai Florian Coldea, la SIE lucrurile plutesc încă într-o ceață groasă. Generalul maior Silviu Predoiu amenință să fie persoana cea mai contestată.

Dar, mai incitant este că acela care i-a netezit calea spre vârful ierarhiei SIE a fost chiar Traian Băsescu însuși. El i-a mătrășit pe ceilalți patru foști adjuncți ai SIE și i-a adus pe Silviu Predoiu – și încă un general, Vasile Sărcă. Trecutul lui Predoiu, precum și proveniența sa, sunt incerte. Predoiu nu se știe nici astăzi sigur dacă a fost la post în Nigeria, ca atașat la Ambasada României. El a răspuns, în SIE, până de curând, de Securitatea Internă. Putem paria însă că Băsescu îl va susține și pe mai departe...

Polarizarea PNL-PD „în toate cele ce sunt”

Paradoxal, PNL se comportă ca opoziția la actuala putere. E ca și cum PD ar fi puterea, iar PNL cărcotașa opoziție. Ultimul argument în acest sens a fost cererea PNL de a se face lumină în dosarul răpirii jurnaliștilor, scoaterea lui la suprafață, precum și o anchetă care să lămurească toate aspectele. Totuși, trebuie văzut că, în urma acestei dualități polarizate net, nu au avut de câștigat decât... tot PD și PNL. Principalul perdant al scenei politice este PSD. Același care a pierdut masiv și din afacerea Hayssam. Același care a pierdut, recent, și capetele de la conducerea serviciilor secrete, mai toate unse cu mir bine-mirositor de tip PSD.

Delirul ministrului Apărării & întoarcerea sa în matcă

Un alt eveniment marcant al ultimei luni a fost ieșirea la rampă a ministrului Apărării, Theodor Atanasiu (alături de premierul Călin Popescu Tăriceanu). Subiectul: retragerea forțelor românești din Irak. Este a treia oară când ministrul se află pe buza demisiei, în mai puțin de cinci sau șase luni. De curând, el a trebuit să răspundă și la întrebările critice generate de achiziția fregatelor britanice. Iar în februarie 2006, în Parlament, Ion Solcanu l-a cerut demisia, în urma altui scandal – vă amintiți? – a apariției pe piață a unor documente și informații privind operațiunile NATO în Orient.

Nu plătesc toți cei care trebuie să plătească, ci plătesc numai aceia care trebuie

În scandalul cu numele lui Omar în centru au plătit doar șefii serviciilor secrete și Ilie Botoș. Dar șeful poliției de frontieră, al direcției vămilor nu ar trebui să răspundă pe unde a leșit Omar? Dacă s-ar fi executat un control la sânge a ceea ce iese din țară, Hayssam n-ar fi putut să treacă printr-o plasă întretesută mai vigilent. La fel, alaiul doctorilor care, practic, l-au grațiat medical pe sirian. În aceeași notă de plată mai trebuie adăugat și numele ministrului Justiției, pentru că din grădina balanțelor oarbe a pornit premisa esențială a evadării omului de afaceri. Pe de altă parte, dacă DIGPI (Direcția Generală de Informații și Protecție Internă) din Ministerul de Interne a prevenit, încă de la începutul lunii mai, că Omar are de gând să părăsească țara, de ce a mai căzut capul „Vulpil”, al lui Virgil Ardelean? Răspunsul e simplu: pentru că așa era convenabil pentru Traian Băsescu. Din tărăsenie, s-a scos basma curată și ministrul Vasile Blaga. Cu destul de multă abilitate. Dar, acolo, bila neagră rămâne la activ...

Text: **Mihail Gălățanu**
Foto: **Rompres**

eveniment

din

Fuga Liban

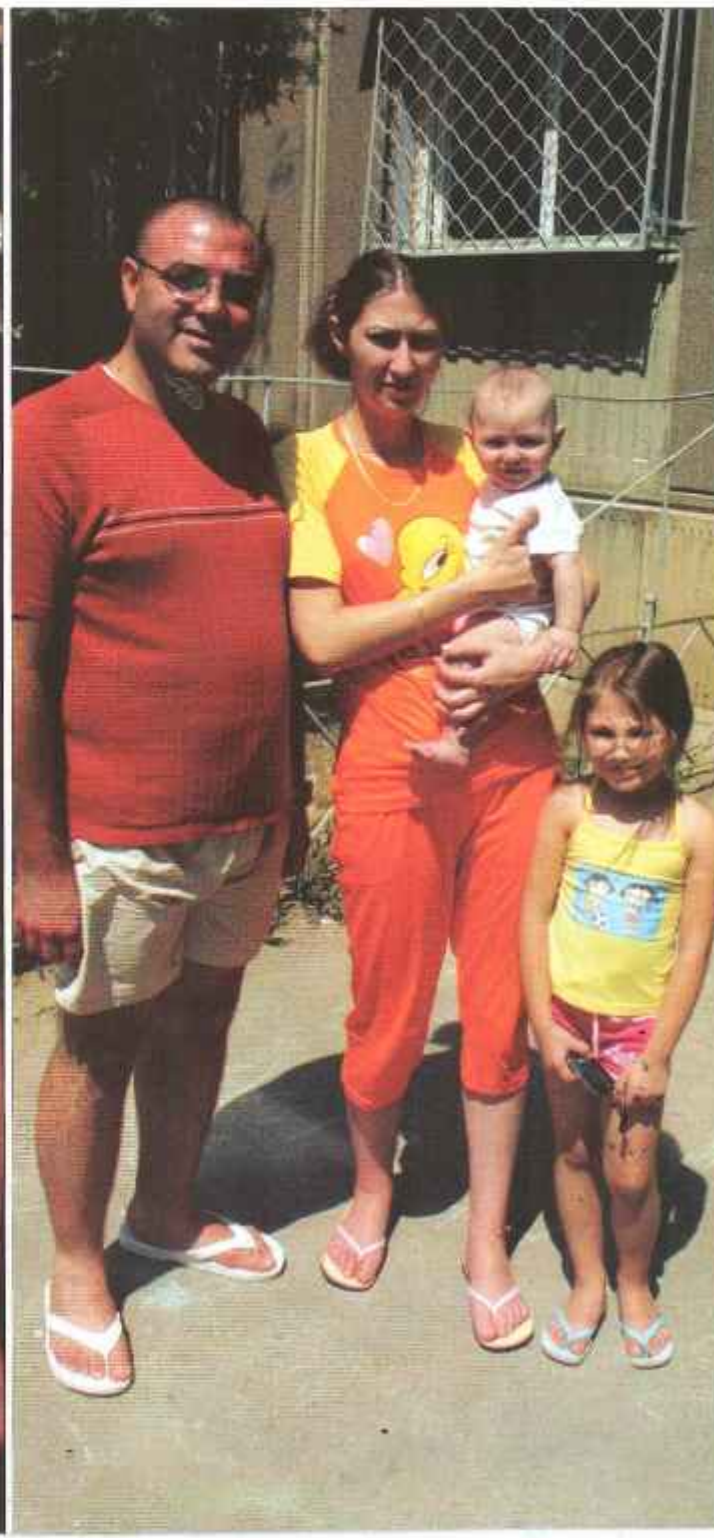
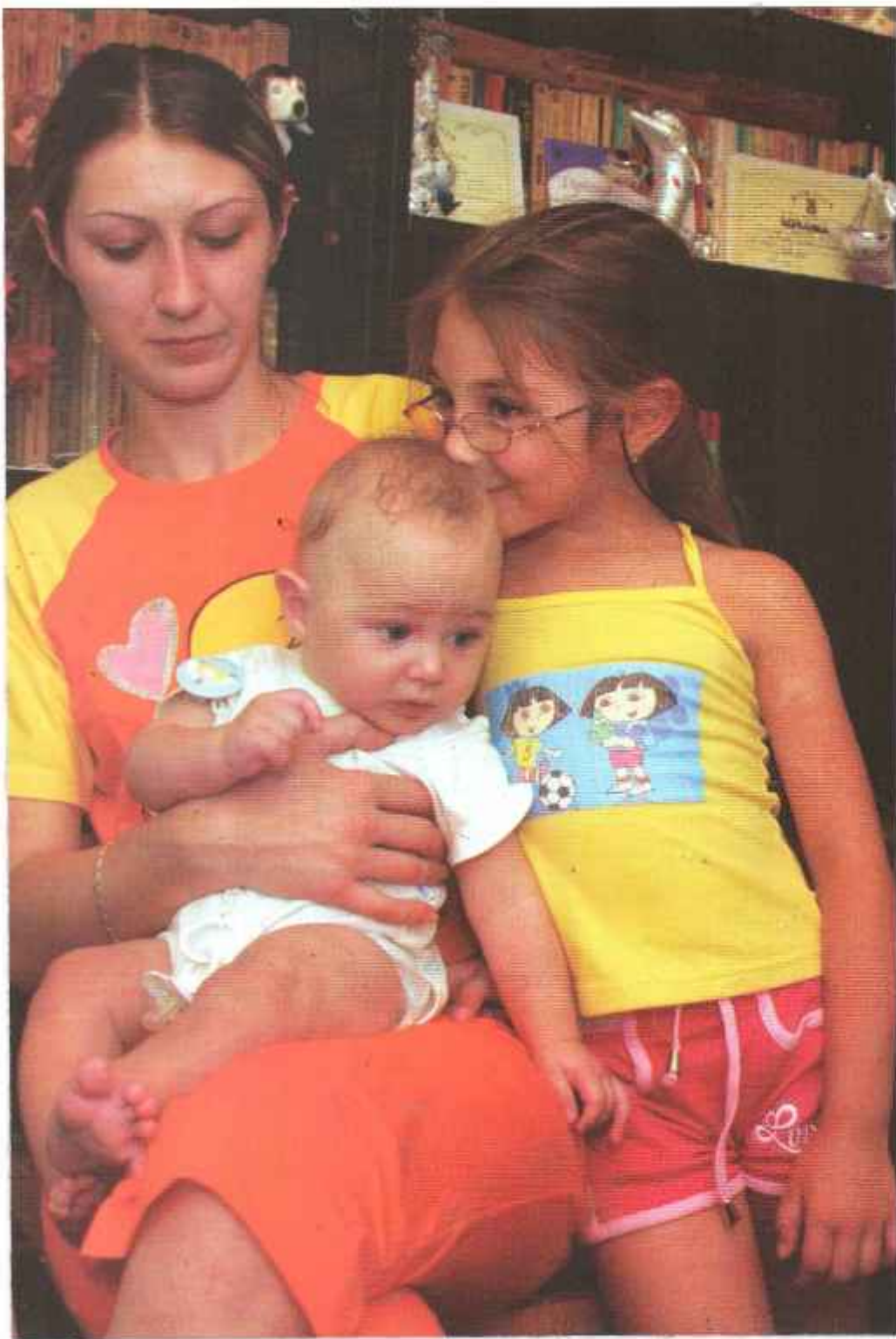
„Eram în salon, dormeam pe salteaua mea și a căzut o bombă pe Al Manar. M-am trezit speriat, că toată lumea s-a zguduit, și am țipat până a venit mama. Eu de atunci nu mai vreau să dorm. Că mi-e foarte frică să mă omoare”.

La doar nouă ani, Kasem, un băiețel din Beirut, a dat ochii cu ororile războiului. Părinții lui sunt îngroziți, numai dacă aude de somn face crize de isterie. N-a dormit de aproape două săptămâni. Ațipește, din când în când, doborât de oboseală, dar se trezește imediat transpirat de groază. Din cele văzute și trăite în Liban, de când e război, el a preluat următorul mesaj: „Dacă dorm, cad bombe și mă omoară, ca și pe alți copii, pe care i-am văzut pe străzi și la televizor”. Starea lui nu s-a schimbat nici după ce a ajuns în București. Tresare și se sperie din orice, patul este un fel de baubau. I-am spus și noi câteva povești de adormit copiii. Cu o țară frumoasă și liniștită, care se numește România, unde oamenii sunt foarte buni, nu cad bombe nicio-

Deși pare destul de îndepărtat de durerile noastre, cel puțin la prima vedere, războiul din Liban are, totuși, latura lui românească. Acolo trăiesc în jur de 2.000 de români, dintre care bine ar fi să nu recunoaștem prea mulți pe lista de morți și răniți, estimată la peste 1.700 de persoane. 90% sunt femei și copii. Aproape 1.000 dintre ai noștri au reușit să fugă din calea războiului. Sunt deja în România, traumatizați de calvarul prin care au trecut. Ne-au adus vești și mărturii din infern, bucuria că au supraviețuit și acum sunt acasă. Dar și grija pentru ziua lor de mâine. Cei mai mulți dintre ei susțin că nu se mai întorc în Liban, pentru că țara este o ruină. Le-au fost bombardate casele, clinicile, școlile, magazinele. Nu mai au din ce să trăiască acolo. Așa că scriu, deja, memorii și cereri. Pe adresa președintelui țării, la Guvern, pe la primării. Sunt recunoscători că i-am primit, dar ar mai fi o problemă. Au nevoie de locuințe și de locuri de muncă.

„Am văzut cum au bombardat casa unei familii care avea zece copii. S-a ales praful și pulberea. Pe băiețelul cel mic, de zece luni, l-au găsit aruncat cam la 50 de metri. Nu mai avea mâini, picioare și jumătate din scalp. Mi s-a făcut negru înaintea ochilor. Nu mai vedeam copilul acela, în locul lui era băiețelul meu, Mustafa-Cezar, de cinci luni. Fetița, Miriam, de cinci ani, s-a agățat de piciorul meu și țipa: *Mamă, mamă, vin bombele și ne omoară!* Atunci am hotărât că trebuie să fugim din iadul ăsta, să ne salvăm copiii”. Timp de câteva ore, Georgiana Osman ne-a povestit despre războiul din Liban. Trăit de familia ei, de prieteni și rude. Ochii i-au jucat tot timpul în lacrimi. Chiar dacă acum e acasă, undeva în Rahova. Chiar dacă mama ei o

„Pur și simplu
ne așteptam
rândul
la măcel”

„Dacă îmi iei
ce am
mai sfânt,
adică familia,
devin terorist”

„Cum apare
un om viu,
cum reîncepe
bombardamentul”

mângâie ca pe un copil. Și chiar dacă soțul și copiii ei n-au mai auzit bubuituri de bombe, de câteva zile.

Dacă ar fi să începem cu vremurile bune, Georgiana și Houssam s-au cunoscut în 1997, în București. El venise cu afaceri, în domeniul instalațiilor, ea lucra la firma vărului lui. Văzut, plăcut, căsătorit. În 1999, în Liban, după ce mireasa s-a „documentat” serios asupra familiei și a localității Baalbek, situată în vestul țării, spre granița cu Siria: „M-am simțit bine acolo, de prima dată. E un oraș, adică era, scuzați, plin de viață, oamenii m-au primit cu drag, sunt deschiși, uniți, spiritul de familie e foarte puternic”.

Familia Osman, a soțului, este cea mai mare din zonă. Au peste 1.500 de rubedenii, doar dintre cei cu drept de vot, adică peste 21 de ani. Că numai votarea îi poate aduna pe toți. Celorlalți, copii și adolescenți, nimeni nu le mai știe numărul. Și cultul prieteniei este foarte bine întreținut acolo. În fiecare marți, Georgiana și prietenii ei luau micul dejun împreună, cu sau fără copii, funcție de programul școlii. Bărbații, la fel, se întâlneau cu regularitate și sporovăiesc de ale lor. Nu contează cât sunt de ocupați și câte probleme au pe cap, ritualurile prieteniei se pun mai presus de orice. Viața cuplului nostru s-a împlinit cu o casă, doi copii, bună înțelegere și multe planuri de viitor.

Până în 12 iulie, când Georgiana a simțit primul semn al războiului: „Urma să plec la o prietenă, de dimineață, cu amândoi copiii, când m-a sunat soțul meu și mi-a zis să stau acasă. Că s-ar putea să avem probleme. Partidul lui Dumnezeu, Hezbollah, a răpit doi israelieni. Nu era greu de ghicit ce vor face israelienii. Am încercat s-o dau pe glumă, am plecat, totuși, în vizită, ne-am amuzat că ar fi cazul să ne facem provizii de război. Dar gheara se pusese în sufletul meu. Pe la 10 și un sfert au bombardat antena de televiziune, care era foarte aproape de noi. S-a zguduit casa, ne-am aruncat pe jos, în bucătărie, copiii plângeau, au început să cadă geamurile. De atunci n-am mai avut liniște. Am luat de acasă ceva bagaje, strictul necesar pentru copii, și ne-am refugiat într-o casă a bunicilor, care este mai puțin expusă, apoi în zona creștină a orașului, la un hotel, în ideea că e mai sigur. Noi locuim aproape de o moschee și de un cimitir, locuri de obicei vizate de israelieni. Nu mai știu numărul bombelor care mi-au explodat în ceafă, în sensul că erau foarte aproape, dar nu voi uita niciodată spaima, tipătul copiilor, senzația că se prăbușește lumea și ne înghite pământul.

Ne uitam la televizor și vorbeam tot timpul la telefon, cu prietenii și familia. Vestile erau cumplite. Cine a mai rămas fără casă, cine a mai fost rănit, câți sunt morți. Trăiam într-o tensiune insuportabilă, pur și simplu ne așteptam rândul la măcel. Îi povesteam fetei că, de fapt, sunt jocuri de artificii, care se vor termina curând. Ea se uita la mine, contrariată că nu pricep. În jurul nostru, mândrețe de oraș se făcea ruină. Au bombardat școala, cabinetele medicale, Crucea Roșie, un supermarket de-abia deschis. Străzi pustii, magazine închise, praf, moloz. Lumea fugise care încotro. Și, totuși, au fost trei morți și vreo 20 de răniți. Am sunat la Ambasada României din Beirut și mi-au spus că se formează un convoi. Aveam probleme cu băiețelul, nu era trecut pe pașaport, dar consulul ne-a promis că nu ne lasă acolo. Acum, nu știm pe ce cale s-o apucăm, ca să fie cât de cât sigur. Drumurile fuseseră bombardate, podurile aruncate în aer. Am luat-o spre Siria, cu o mașină, să așteptăm convoiul la aeroportul Aleppo. Drumul a fost, pur și simplu, un slalom printre bombardamente. Dar eram atât de obosită, de sfârșită, după toate astea, încât nici nu mai aveam sentimentul de frică. Am căzut într-un somn greu, cu senzația că este și definitiv. Auzisem că vor mai fi bombardate trei poduri și noi eram pe drumul acela. Când am ajuns în Siria, după vreo cinci ore de mers, nu-mi venea să cred că încă mai suntem în viață. Avionul a decolat spre miezul nopții și am ajuns în București pe la unu și jumătate. Aș minti dacă v-aș spune că m-am liniștit. Uneori am senzația că se zguduie toată Rahova. Fetița se scoală din somn, speriată, tresare și plânge din orice. Apoi, prietenii și o parte din familia noastră au rămas acolo, casa noastră, la fel, aveam un rost, niște planuri... Nu înțeleg nici războiul, în general, dar mai cu seamă faptul că asta e îndreptat împotriva civililor, mai ales femei și copii. Păi, mie, dacă îmi iei ce am mai sfânt, adică familia, devin terorist, vă rog să scrieți asta, că nu mai am nimic de pierdut! Și să mai scrieți că Partidul lui Dumnezeu nu este o grupare de teroriști, ci rezistența libaneză, care i-a scos pe israelieni din Liban, în 2000. Toată lumea știe asta, dar se face că nu pricepe. La fel cum se face că nu vede dovezile clare ale unui masacru printre civili. În orașul Aitarom, în sud, spre Israel, unde locuiesc părinții unor prieteni, străzile sunt pline de resturi de oameni. Cei în viață se uită pe geam și nu mai îndrăznesc să iasă, măcar cât să strângă cadavrele. Cum apare un om viu, cum reîncep bombardamentele!”

„Au aruncat Libanul cu o sută de ani în urmă”, este primul lucru pe care ni-l spune doamna Zeinab Nassar. De-abia s-a întors de acolo, era în vizită la părinți. Altfel locuiește în București, împreună cu soțul și cei trei copii. Este șocată de ce-a văzut, nici nu știe dacă își va reveni vreodată: „Când aud o motocicletă întru în panică, dacă se trăneste ușa îmi vine să fug. Am trecut prin situații îngrozitoare. Doi oameni au murit, de fapt, s-au topit, lângă mine, a rămas doar părul din ei. Nu știu ce fel de bombe aruncă, dar se topește

pielea și carnea oamenilor, pur și simplu, până la schelet. Eu n-am mai auzit așa ceva, de văzut nici vorbă. E o cruzime fără margini. În localitatea Saida au aruncat bilețele din elicopter, să plece lumea, că vor fi bombardamente. Oamenii au urcat în autobuz și imediat după aceea autobuzul a fost aruncat în aer”.

Angela și Mazed Zater au plecat din România în 1989. S-au stabilit în sudul Libanului, la Dahije, și-au deschis o clinică de stomatologie, au muncit pentru o viață

liniștită. Mai ales de dragul celor trei copii. De când a început războiul, însă, viața lor a fost dată peste cap: „Nu mai avem clinica, s-a făcut praf în bombardamente. Casa e pe ducă și ea. Tot orașul e moloz, oamenii au fugit care pe unde au putut: în munți, în zone creștine, la rude în străinătate. Noi am venit în România, prin Siria, că aici sunt părinții mei. Nu știm ce se va întâmpla acolo, dezastrul este prea mare. Cei rămași trăiesc în teroare, iau medicamente de panică, nu dorm, copiii nu mănâncă. Am tot sperat că Israelul va fi potolit de ONU, dar uite că nu sunt șanse. Tocmai au fost uciși trei observatori ONU în Liban. Se pare că dușmanul nostru este mai presus de orice legislație internațională. Noi n-avem treabă cu politica, dar se vede cu ochiul liber că acum, în Liban, Israelul nu se bate cu Hezbollah, ci cu femeile și copiii. Țara este, deja, la pământ, nu mai avem din ce trăi acolo. Poate se ocupă cineva de noi în România, poate ne ajută Guvernul cumva. Deocamdată stăm la părinți, în Drumul Taberei, zece persoane în două camere. Nici bani nu avem, nu am putut să scoatem nimic din contul de acolo”.

Text: **Liliana Petruș și Ahmed Jaber**

Foto: **Octavian Tîbăr**

arhiva Comunității libaneze din București

„Nu știu ce fel de bombe aruncă, dar se topește pielea și carnea oamenilor, până la schelet”

„Israelul nu se bate cu Hezbollah, ci cu femeile și copiii”

PREZENT

Prezent te premiază!

Cu noua promoție Prezent, în perioada 1 iulie - 30 septembrie, trebuie doar să decupai talonul ce apare odată cu săptămânalul Prezent și să-l trimiți prin poștă la **Oficiul Postal + Casa Postală 113, București**. Poți câștiga astfel o mașină de teren Hover, 3 weekend-uri la Roma, 100 cadouri Boots oferite de Sensi Blu sau 10 tratamente de estetică dentară de la Dent Estet.

*Puteți citi regulamentul complet al promoției la adresa www.prezentonline.ro.

3 weekend-uri la Roma prin Octopus Travel

100 cadouri Boots oferite de Sensi Blu

10 tratamente de estetică dentară de la Dent Estet

DENT ESTET®

Crama Neamului
(traditional Romanian cuisine)

Cedar's
(traditional Lebanese cuisine)

Colosseum
(international cuisine)

Venezia
(traditional Italian cuisine)

PHOENICIA

GRAND HOTEL

89 € / room

348 Rooms

4 Restaurants

10 Conference Rooms and meetings
with a capacity of 600 places

Piano Bar, Lobby Bar, Spa Center

Services: Internet, Pay Tv, Room Services, Wake-up Call, Minibar, Laundry, National and International Phone Lines, Bell Boy, Messages Delivery

B-dul Alexandru Serbanescu nr. 87, sector 1, Bucuresti, office@phoenicia.ro; reservation@phoenicia.ro; www.phoenicia.ro; Tel./Fax: 021/3000.888, 021/3000.885

CRONICĂ DE RĂZBOI

Israel, sub tirul ra

Tel Aviv
amenințat
cu distrugerea
prin rachete
cu rază extinsă
de acțiune

De cealaltă parte, Israelul are și el pierderile lui. În încercarea de a dobândi controlul asupra bas-tioanelor mișcării šiite Hezbollah (partidul lui Dumnezeu), nouă militari au fost uciși, încă din prima fază a războiului, dar acest lucru nu a descurajat comandamentul israelian. De unde militarii israelieni au sperat într-o confruntare de scurtă durată, în care vor câștiga detașat victoria, acum războiul care se anunță are un serios prognostic spre a deveni unul *à la longue*. În timpul operațiunilor de „curățire”, Israelul a început să piardă și ofițeri angrenați pe câmpul de luptă, ceea ce a îngrijorat opinia publică de la Tel Aviv. În ciuda acestei stări de fapt, în primele sale declarații, premierul Ehud Olmert, în vizita din nordul Israelului, a continuat să spere că „luptele nu se vor putea prelungi, totuși, luni de zile”. Milițiile Hezbollah au lansat rachete de tipul *Katiușa* asupra teritoriilor israeliene. Elita militară israeliană a început, ea însăși, să conteste tactica propriilor trupe.

Sirenele au început să sune frecvent în Haifa și în zona din nordul Israelului, amenințând să devină un refren permanent. Pierderile israeliene, la începutul lunii august, au numărat peste 50-60 de morți și un număr impresionant de răniți. Tirurile de rachete care s-au năpustit asupra Haifei au reușit să-l îngrozească și pe ministrul francez de Externe, care s-a aflat, pentru o perioadă, în oraș. Philippe

Douste-Blazzy a fost forțat să se refugieze sub scările unui bloc din zonă. Într-o singură zi, Hezbollah au lansat peste 40 de rachete în teritoriul inamic, ceea ce dă o măsură asupra furiei cu care au ripostat forțele arabe.

Nahariya, o localitate pe tărâm evreu, a fost una dintre principalele ținte ale Hezbollah. Șiiții s-au focalizat asupra teritoriilor costiere, acolo unde există și infrastructură care ar putea fi distrusă. Numărul rachetelor „în ploaie” pe cerul israelian a atins 70, ceea ce arată că ofensiva aeriană a partidului lui Dumnezeu s-a amplificat considerabil.

Una dintre ultimele declarații belicoase ale șefilor Hezbollah a amenințat în mod clar cu distrugerea parțială a orașului Tel Aviv. Replica a venit ca urmare a atenționării repetate, din partea Hezbollah, că intensificarea bombardamentelor asupra Beirutului și a zonei de nord a metropolei va atrage după sine distrugerii serioase, prin bombardamente în contra-partidă, asupra Haifei, unul dintre centrele vitale ale statului evreu.

La rând s-a înscris și orașul Saifed, localitate tot din nord, unde, pe teritoriul israelian (distanța până la graniță fiind de aproximativ 20 de kilometri), rachetele din Liban și-au atins cu succes țintele scontate.

Nu în cele din urmă, Carmelul, fiec evreu de tradiție, a primit botezul tirurilor Hezbollah. Interesant este și că o localitate arabă aflată dincolo de graniță, în Israel – e vorba de Majd el-Krum – a fost bombardată de milițiile šiite.

chetelor

**Rezistența
Islamică,
ramură
Hezbollah,
atacă baze
aeriene**

Corolar

Au fost întrebuințate și rachete cu rază lungă de acțiune, din tipul RAAD-UNIL. Cu ele, Rezistența Islamică, ramură-Hezbollah, a țintit bazele aeriene din nordul Israelului, de acolo de unde se presupunea că pornesc raiduri asupra Libanului.

Încet-încet, aproape întregul Israel a intrat sub stare de șoc, mai ales la anunțul morții soldaților aflați în misiune. Presa din Tel Aviv s-a aplecat intens pe forța deosebită de rezistență pe care a dovedit-o, în mod oarecum neașteptat, Hezbollah-ul. Tsahal, forțe israeliene, au declarat că peste 22 de militari israelieni s-au ales cu răni serioase în urma prinderii unei coloane de blindate proprii sub ambuscadă, tocmai într-o clipă în care Tsahal își savura (cumva prematur) triumful. Mitul soldatului israelian și al tancului său invincibil a început să se clatine.

De altfel, tot ce se întâmplă acolo, în Orientul Apropiat, nu e decât „greaua moștenire” rezultată în urma a două ilustre succesiuni. Una este cea a lui Ariel Șaron, sub care s-au desfășurat începuturile primei retrageri din fâșia Ghaza, gest de o generozitate neanticipabilă pentru politica dură, categorică, fermă, de care a dat dovadă întotdeauna Israelul. A doua succesiune este, neîndoios, cea a lui Yasser Arafat.

În ultima perioadă a administrației Arafat, acesta demonstrase multă conciliantă. Venirea, însă, la putere a mișcării Hamas a retensionat întrucâtva lucrurile. Partea arabă nu s-a arătat prea mulțumită cu retragerea din Ghaza, așa după cum, probabil, Israelul se aștepta. Arabii au reclamat starea de devastare în care s-ar fi găsit fâșia părăsită.

Confruntările sângeroase de acum sunt expresia acelei rezultante a întâlnirii dintre cele două succesiuni, Sharon și, respectiv, Arafat. Acum, toată lumea pare mai însetată de sânge. Aproape nimeni nu întrevede un final simplu și apropiat al conflictului din Orientul Mijlociu.

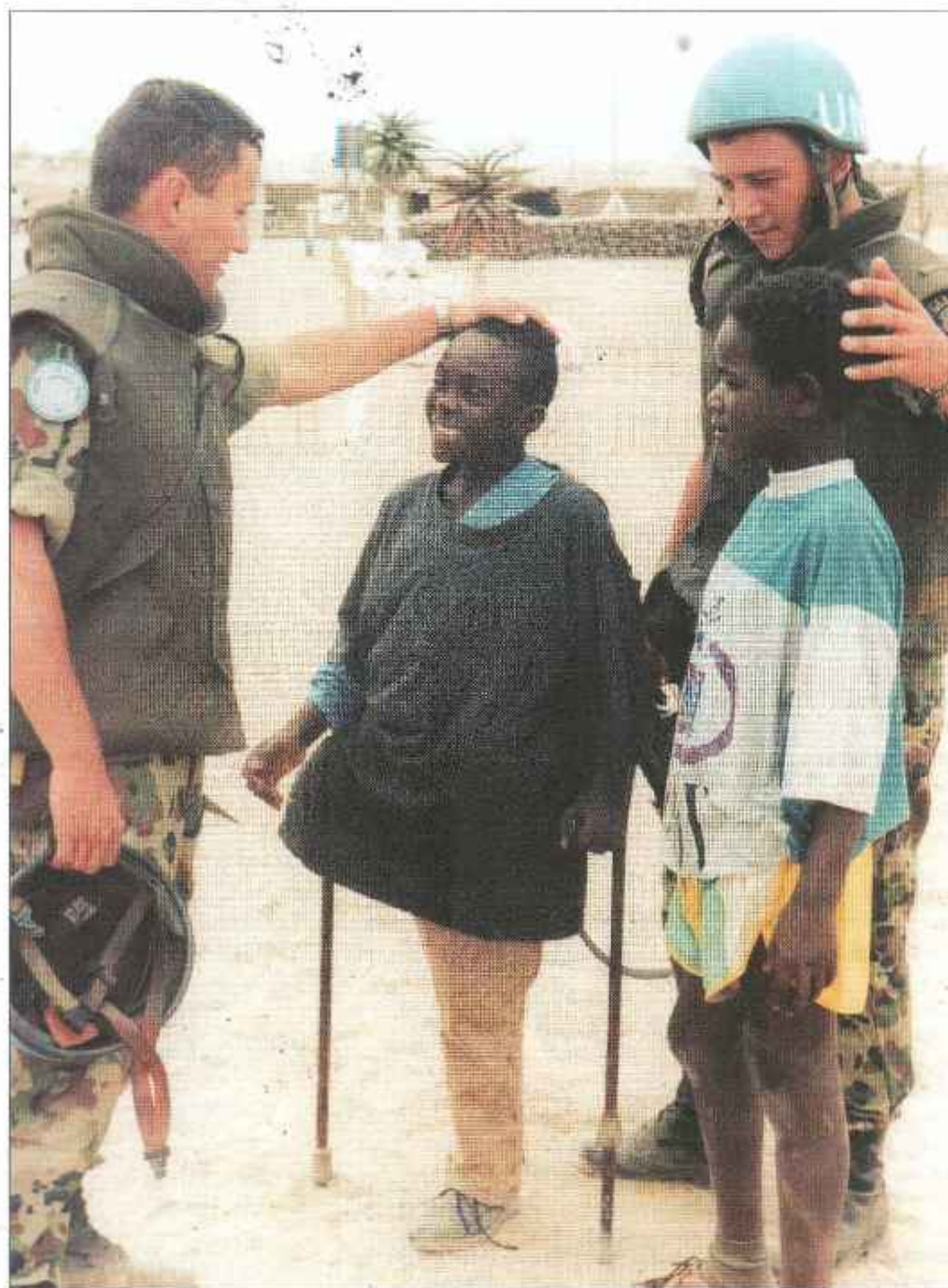
Text **Mihail Gălbățanu**

Foto **AP Rompres**

Singurătatea *peace-kee*

La mijlocul secolului trecut, în plin război al Crimeii (1853-1856), telegraful a permis trimiterea primelor "cor" evenimentelor, relatări care au dus la căderea guvernului britanic. Exact după un secol, radioul devenea prin directă, de la distanță. Odată cu transmiterea de către Televiziunea Română Liberă a Revoluției din decembrie primul pas în era comunicațiilor globale în timp real. Cel de-al doilea pas, decisiv – survenit undeva în anii '90 ale tuturor evenimentelor marcante ale omenirii au devenit un fapt banal, în aceeași măsură

Intro logică mecanică, liniară, spectaculoasele progrese în domeniul cunoașterii și comunicării ar fi trebuit să conducă la o mai mare apropiere și înțelegere între marea diversitate a comunităților umane răspândite pe glob. Realitatea multitudinii și violenței crizelor și conflictelor izbucnite pretutindeni în toată această perioadă (genocidul din Bosnia sau Ruanda, torturile prizonierilor irakieni din închisoarea Abu Ghraib sau uriașul val de proteste violente declanșate de caricaturile cu profetul Mahomed) demonstrează însă contrariul. Toleranța și dialogul ce ar fi trebuit să constituie rezultatul acestor rapide și revoluționare evoluții tehnologice sunt încă doar concepte abstracte, predicate zgometos în cancelariile euro-atlantice și în conferințe simandicoase, în timp ce violența și dialogul surzilor pare să fie regula generală ce se aplică în stradă.

Făcând parcă abstracție de opiniile și specificul celuilalt, oamenii din diferite colțuri ale planetei își proclamă așa cum știu ei, sau cum pot, propriul adevăr, propria lege, propria credință. Musulmanul din Teheran puțin îi pasă de dreptul sacrosanct la liberă exprimare din Danemarca atunci când dă cu pietre și sticle incendiare în semn de protest față de un sacrilegiu, tot așa cum sărăcia și mizeria extremă din Afganistan rămâne doar o noțiune abstractă pentru cetățenii îmbelsugați din spațiul euro-nord-atlantic. La rândul lor, teroriștilor sinucigași le este total străină valoarea supremă a ființei umane, așa cum este ea considerată în Occident. Percepțiile, mentalitățile și prejudecățile colective dominante în spațiul de baștină al unei culturi nu reușesc să intre în dialog și cu atât mai puțin să se amonizeze cu ale alteia, dacă aceasta este fundamentată pe valori și norme sensibil diferite.

Înscriindu-se parțial sau total în trendul unei anumite atitudini și poziții partizane, mass-media de la Washington, Londra, Qatar, Belgrad sau Teheran oferă publicului său acea perspectivă pe care el o așteaptă și pe care este gata să o primească. Am ajuns în mod paradoxal să trăim cu satisfacție doar iluzia cunoașterii depline a realităților lumii contemporane, în timp ce

per-ului de cursă lungă

espondențe de război” semnate de jurnalistul William Russell pentru *The Times* chiar în timpul desfășurării cîmpului mediu de informare în masă, la câteva decenii după ce telefonul permitea comunicarea personală, 1989 și a primului bombardament aliat asupra Bagdadului din 17 ianuarie 1991 de către CNN, omenirea a făcut a fost explozia Internet-ului. La cincisprezece ani de la aceste evenimente, transmisiunile televizate în direct ură în care comunicarea și informarea prin Internet tind să devină un mod de viață curent.

**Obstacolele
dialogului
intercultural**

**Un
asurzitor
dialog
al surzilor**

**În ciuda
spectaculoaselor
transmisii televizate
în direct din prima
linie a frontului
celui de-al doilea
război din Golful
Persic din 2003,
profesorul britanic
Philip Taylor trage
o linie de
demarcație fermă
între „războiul
mediatizat” și
„războiul real”,
delimitare susținută
și de secretarul de
stat al apărării
Donald Rumsfeld
referitor la același
conflict, afirmând
că jurnaliștii încor-
porați (*embedded
journalists*) au
oferit publicului
doar felii ale
războiului și nu
imaginea de
ansamblu a
evenimentelor**

facilitățile comunicațiilor moderne nu reușesc să amelioreze semnificativ dialogul intercultural la nivel planetar.

În ceea ce privește dialogul între militarii internaționali și localnici trebuie remarcat saltul uriaș care a avut loc în ultimii o sută, o sută cincizeci de ani. Secole de-a rândul trupele plecate la război au tratat populația civilă prin mijlocul căreia se întâmpla să treacă sau să trăiască de pe poziții de forță (adesea brută), abuzurile, violențele, distrugerile și ofensele de tot felul constituind evenimente curente, aproape sinonime cu prezența unei armate în teren. Doar anumite imperative politice importante i-ar fi făcut pe comandanții militari din acea vreme să se preocupe de modul în care trupele lor se comportau față de „amărății de civili”. După

toate excesele și „daunele colaterale” producătoare de severe consecințe juridice, dar și politice, întâmplate în cel de-al doilea război mondial și în special după traumatizanta experiență americană din Vietnam, organele militare au început să acorde o atenție specială relației cu populația civilă din teatrele de operații, ajungându-se ca, sub diferite forme, această relație să fie inclusă în procesul de planificare militară. Această atenție a fost determinată de recunoașterea rolului major al atitudinii și reacțiilor unei populații civile, din ce în ce mai emancipate, în succesul desfășurării operațiilor militare multinaționale.

Astfel, chiar dacă *peace-keeperul* contemporan trimis în misiune pentru circa șase luni în teatre de operații din zone de criză sau conflict a fost supus la el în țară

unui program specific de pregătire a viitoare sale misiuni și chiar dacă respectivul militar are deja o experiență internațională, el va sosi în teatrul de operații purtând în conștiința și subconștiința sa matricea culturală a țării sale de origine, propriul sistem de valori, propriul nivel de trai, propriile prejudecăți și sensibilități, propriul său nivel de educație și cunoaștere.

Peste realitatea de acasă și cea din bazele multinaționale se suprapune în mintea și sufletul *peace-keeperului* realitatea locală din zona de conflict sau criză în care a fost trimis. Această realitate este una dramatică, frământată de conflicte și sărăcie (vezi: Afganistan, Irak, Kosovo, Congo etc.) și face parte dintr-o cultură străină *peace-keeperului*, indiferent de unde vine acesta (Statele Unite, Franța, Germania, Norvegia,

**Nimic
fără încredere
și credibilitate**

**Față în față
cu inamicul**

**Pentru un spirit
american pragmatic
este foarte greu de
înțeles bătaia sim-
bolurilor ce se duce
în acea provincie
sub ochii KFOR:
atacare și distrugeri
de biserici ortodoxe
– percepute de
albanezi ca sim-
boluri ale agresoru-
lui sârb – simultan
cu plantarea pe mar-
ginea șoselelor a
monumentelor dedi-
cate eroilor albanezi
din UCK, în timp ce
moscheele constru-
ite cu generoase aju-
toare externe rămân
cvasi-nefrecventate**

Turcia etc.). Desigur că pentru un *peace-keeper* musulman este mai ușor să înțeleagă problemele unui teatru de operații în care dominantă este religia musulmană, dar acestea sunt cazuri izolate. Obicelurile, interesele, personalitățile, conflictele, facțiunile locale sunt tot atâtea elemente complet noi pentru *peace-keeper*, la care el este obligat să se adapteze și să le înțeleagă în timp record, având la îndemână doar cultura sa generală – atât cât se întâmplă să fie aceasta – și regulamentele forței multinaționale. Această racordare a *peace-keeper*ului la cultura și realitatea unui spațiu cultural străin și adesea ostil se păstrează în majoritatea cazurilor la un nivel superficial, insuficient pentru realizarea unui dialog intercultural mai profund. Una dintre cauzele acestei situații este principiul rotației militarilor, la șase luni, perioadă considerată drept optimă din punctul de vedere al suportabilității psihice a respectivilor, dar insuficientă din punctul de vedere al eficienței acțiunii acestuia în teatru.

În Afganistan, una dintre condițiile de bază pentru stabilirea unei comunicări reale și eficiente între militarii străini și localnici este încrederea personală, or încrederea șefilor de triu într-un oficial internațional nu se poate realiza în doar șase luni. Britanicii, spre deosebire de americani, au înțeles importanța decisivă a acestui factor și drept urmare își păstrează la post personalul diplomatic un interval mult mai lung de timp, oricât de dificilă ar fi această perioadă pentru cei în cauză. Afganistanul este în bună măsură un caz special, privind diferențele culturale și civilizaționale față de lumea euro-atlantică, dar dificultăți în comunicarea interculturală le putem sesiza – desigur nu la cote atât de dramatice – și în Kosovo.

Gradul de acceptare al prezenței unei forțe multinaționale pe un teritoriu străin

variază de la un caz la altul (de exemplu, mare în cazul KFOR din Kosovo și mic în cazul Coaliției din Irak) sau chiar în cadrul aceluiasi teatru de operații, de diferitele comunități locale (albanezii kosovari majoritari privesc trupele KFOR cu mai multă simpatie decât sârbii kosovari minoritari). Pe de altă parte, în Afganistan, talibanii și Al Qaeda, cunoscând mult mai bine decât militarii din forțele multinaționale interesele, nuanțele specifice de percepție și susceptibilitățile triburilor locale, reușesc adesea să-și valorifice mesajele într-un mod mult mai eficient. În plus, noțiunea de „bine” propusă de forța multinațională, având la bază valori euro-atlantice, poate fi complet străină comunității locale, pentru care noțiuni precum democrație, libertate, drepturile omului, stat de drept nu înseamnă nimic sau chiar sunt în disonanță cu credința majoritară.

Operațiile informaționale, cele psihologice, informarea publică, cooperarea civilo-militară, toate aceste specialități militare extrem de active și importante într-un teatru de operații se bazează pe comunicare, comunicare între forța multinațională și populația locală, tehnic denumită audiență țintă. Fiecare dintre aceste specialități are propriile proceduri și specificități, dar toate sunt subsumate îndeplinirii obiectivelor politice și militare ale comandantului forței multinaționale. Aceasta înseamnă că toate aceste forme de comunicare vor fi supuse aceluiași limitări politice, așa cum sunt ele formulate în mandatul forței, limitări dictate deopotrivă de susceptibilitățile locale sau regionale, dar mai ales de interesele geopolitice ale puterilor implicate. De cele mai multe ori aceste limitări cenzurează sever marja de acțiune și implicit eficiența comunicării dintre militarii și localnici. Comandantul forței, cel care este pus în situația comunicării directe cu liderii locali, este cel care trebuie să își asume sarcina spargerii

barierelor culturale existente, nu prin impunerea propriilor valori, ci prin cunoașterea și adaptarea sa la normele locale. Atitudinea și comportamentul său în aparițiile publice sau în contactele directe sunt esențiale pentru câștigarea încrederii și credibilității din partea audienței sau interlocutorilor săi atât de diferiți, indispensabili pentru atingerea pe calea comunicării a obiectivelor sale.

Foarte sensibilă în teatre de operații fierbinți, în care operează valori și credințe sensibile diferite de cele dominante în forța multinațională este comunicarea față în față cu populația locală. *Peace-keeperii* angajați în astfel de contacte nu sunt, de obicei, de grad superior și nici nu au o formație culturală deosebită, tot așa cum interlocutorul său nu este un oficial de rang înalt, ci cel mult un lider local sau un om obișnuit. Acesta însă se află în mediul său natural, nu trebuie să joace nici un rol și poate fi circumspect, suspicios, curios, sincer sau fals binevoitor, sau vădit ostil. *Peace-keeperul* însă trebuie să facă față unor multiple constrângeri: să-și facă treaba, să respecte măsurile de autoprotecție, să comunice prin interpret și, în sfârșit, să respecte cutumele nescrise locale, astfel încât să nu creeze ofense involuntare. Dacă primele constrângeri pot fi rezolvate în prealabil prin instruire până la obținerea de automatisme, respectarea cutumelor este mult mai dificilă, dat fiind că în contactele *face-to-face* stângăciile comportamentale, repulsiile fizice, aroganța ostentativă sau frica sunt greu de mascat. O eroare în atitudinea *face-to-face* a unui *peace-keeper* poate, în cel mai fericit caz, anula mesajul sau misiunea acestuia, dar poate provoca și incidente regretabile. Ele nu pot fi ameliorate decât printr-o practică și prezentă mai îndelungată în teren, ceea ce iarăși nu se încadrează în termenul standard al celor șase luni de misiune.

Nu există instrumente de cuantificare precisă a rezultatelor operațiilor informaționale, psihologice, relațiilor publice sau cooperării civilo-militare. Sondajele de opinie în rândul populației locale, declarațiile sau pozițiile unor lideri locali, scăderea sau creșterea actelor de violență sunt doar indicatori estimativi ai evoluțiilor politico-sociale, și care nu pot fi puși în legătură de cauzalitate directă cu o anumită campanie de operații informaționale sau psihologice. Tot ce se poate spune despre aceste instrumente este că ele au bătaie și efecte pe termen lung și că în absența lor – deci în lipsa unor forme de comunicare între forța multinațională și comunitatea locală – ameliorarea situației ar fi mult mai dificilă și mai complicată.

Text și foto: **Călin Hentea**

Vara 2006

Cipru

Hotel 5* de luxe
de la **688** euro

Hotel 4* sup.
de la **469** euro

Hotel 3* sup.
de la **399** euro

Pachetul include:

- transport avion
- 7 nopti cazare
- demipensiune
- transfer aeroport-hotel-aeroport
- ghid vorbitor de limba romana

Reindragosteste-te! Reindragosteste-te de vacanta...

ButterflyTourism

Str. Barbu Delavrancea nr.23
sector 1, Bucuresti
Tel: 223 78 03; 223 78 86
Fax: 223 03 69
office@butterfly.ro
www.butterfly.ro

PrestigeTours

Strada George Enescu nr.31
Bucuresti
Tel: 319 77 94/95/96/97; 312 60 95
Fax: 319 77 93
office@prestigetours.ro
www.prestigetours.ro

Cocktail Holidays

Piata Amzei 7-9, sector 1, Bucuresti,
Tel.: 317 84 55/56/57/58/59;
0723.60.72.92; 0740.08.80.99;
0788.13.52.63, 0722.204.813
e-mail: office@promptservice.ro
www.promptservice.ro

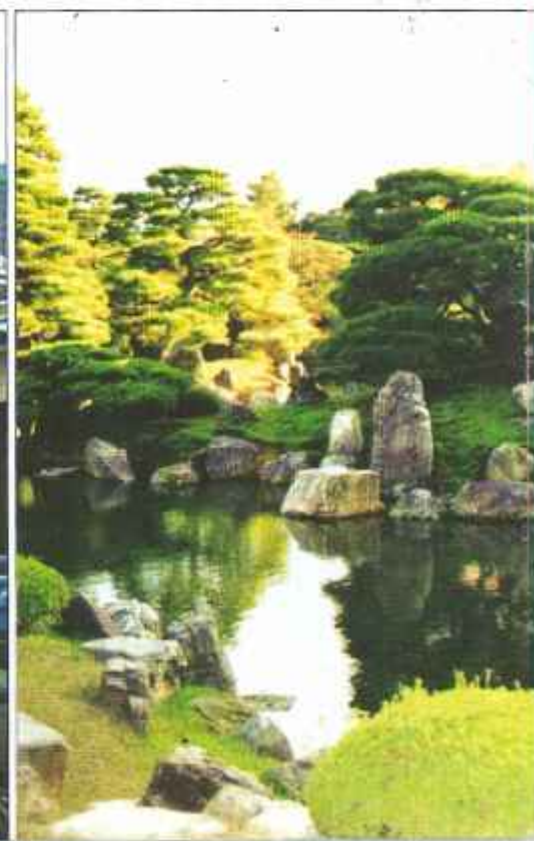
Casa lui Seicho

Un alt fel de vacanță la Kyoto

Locuiam de ceva vreme la Tokyo și intrasem în contact, cum necum, cu câțiva membri ai uneia dintre cele mai mari și mai cunoscute secte japoneze: *Seicho no Ie* – Casa lui Seicho. Așa se făcea că în această după-amiază urcam în tren cu direcția Kyoto. Contemplam călătoria și șederea mea de câteva zile la templu cu

încântare. Kyoto era vechea capitală a Japoniei și se mândrea cu cele mai multe și mai pitorești temple din tot arhipelagul. Credeam că aveam să stau într-un gen de chilie la ashramul *seicho no ie* – cam așa cum era pe la noi la mănăstiri și aveam să mă pot bucura în voie de peisaj, atracții turistice, mâncare *gourmet type* și, generalmente, de o atmosferă de-ala cât mai budistă și exotică.

Shinkansen

**Arigato
gozaimasu**

Trenul super-rapid *shinkansen* – the *Bullet Train* – a tras la minutul exact stabilit în gara Kyoto. Mă așteptau aici Ken-san, un bărbat la vreo 45 de ani, și Yoshiko-san, o minionă japoneză la vreo 30. Era deja pe înserat și cerul atârna deasupra vechii capitale în culoarea de vânătaș a intervalului dintre câine și lup. K & Y m-au condus cu mașina la templu. Se afla în afara orașului, pe o colină pitorească. Era o curte superbă ce adăpostea un complex de temple ieșit parcă dintr-un story despre Shambala.

Am mers direct la cantină să luăm masa de seară. Yuckst! Meniu strict vegetarian și strict scârbos. Au urmat câteva cutii de bere supte pe culoarul unui alt templu, cel în care se aflau dormitoare. M-a pociit durerea de cap când am aflat că sunt doar două. *Big size*. Unul pentru bărbați, celălalt pentru femei. În dormitorul meu, cu rogojinii pe jos, se pregăteau să se culce pe saltele vreo 50 de tipe. Îmi pregătiseră și mie așternutul și se culcaseră toate, dar eu nu mă grăbeam căci n-aveam nici un chef să mă bag la comun. Am stat la beri pe hol, cu bărbații, până târziu. Mă arunțaseră totuși că trezirea avea să fie a doua zi la 5 dimineața. Ei, aș, am gândit eu, o să dorm până pe la prânz. Am observat, în cadrul conversației, că membrii Casei lui Seicho foloseau la tot pasul *arigato gozaimasu*, „mulțumesc frumos”, fie pentru „noroc!”, „bună seara” sau „noapte bună”. Ei simțeau nevoia să mulțumească la tot pasul. Treaba lor, mi-am zis. M-am dus la culcare pe la 1 noaptea, beată turtă.

Dormeam dusă când m-am trezit

zguduită de o mână femeie. O japoneză zămbitoare stătea în genunchi aplecată deasupra saltelei mele. Își împreuna mâinile în stil de rugăciune și-mi ciripea:

– *Arigato gozaimasu!*

M-am întors pe partea cealaltă, după ce am mormăit ceva voit îninteligibil. Nu mi-a dat pace însă. M-am trezit cu o ploaie disperată de *arigato gozaimasu*, *arigato gozaimasu!*... și simțeam cum nebuna trăgea salteaua de sub mine. N-am avut ce face și m-am ridicat. I-am spus:

– *Arigato gozaimasu*, deși tot ce-mi trecea prin cap era *kuso kurae!* – „mănânci rahat!”.

Am văzut cum tot dormitorul era liber de saltele și cum podeaua de tatami era măturată.

– Este ora rugăciunii.

Am fost condusă spre sala de rugăciuni. Toți stăteau pe perne și se rugau. În fața adeptilor, pe un podium, se afla un călugăr sau guru ce-o fi fost. Am stat și eu puțin pe pernă, n-am înțeles nimic din ceea ce se spunea și-mi venea să pic de somn. M-am ridicat și am părăsit sala. Am ieșit afară din templu, în curte, și m-am îndreptat spre un templu mai mic, unde părea să nu fie nimeni. Am deschis ușa și am intrat. Era într-adevăr pustiu. M-am trântit pe tatami, cu fața în jos, mâinile și picioarele îndepărtate de corp și, la scurt timp, am adormit buștean.

Să fi fost cam ora prânzului când m-a trezit un strigăt puternic:

– *Arigato gozaimasu!* Veniți repede!

Samsara de lux

Claudia-san a avut o revelație în Templul Zorilor.

M-am trezit anevoie din mahmureală și, în câteva minute, am văzut cum se adună în jurul meu vreo zece oameni. Erau așezați în genunchi, cu mâinile împreunate a rugăciune, și murmurau:

– *Arigato gozaimasu! Arigato gozaimasu!*

– Chieko-san se jura cu pasiune și devotțiune că îmi văzuse corpul adormit desprins de tatami și o lumină care mă învăluia pe deasupra.

Am deschis ochii pe de-a întregul și m-am ridicat.

– Claudia-san, ce ți-a transmis Lordul Buddha?

– Aăă... Am avut o stare de... aăă...ups... de nirvană! Și l-am văzut și l-am auzit pe lordul Buddha. Stătea în lotus și avea înfățișarea unui hermafrodit.

vopsit în auriu. Mi-a spus: „Dormi și caută Adevărul!”

– Ooo!!!

Vestea s-a răspândit cu o viteză de *shinkansen* în întregul complex și the guru himself m-a chemat la el să-i povestesc totul cu de-amănuntul. I-am tras un basm pe cinste, iar el mi-a înmănat la sfârșit o superbă sutră în miniatură și mi-a spus că de atunci încolo mă puteam considera membră cu drepturi depline a Casei lui Seicho. Eram oricând binevenită la ashram.

Era ora prânzului, care se servea pe la 2:00. *Beurk!* Yoshiko mi-a spus să nu mănânc. Cu banii sectei, eram invitată într-un restaurant din centru să mă îndop cu mâncare *kaiseki*, iar, după-amiază, aveam program de vizită la temple.

Eram cu Yoshiko într-un restaurant de lux. Toată lumea spune că mâncărurile japoneze din pește și fructe de mare crude – *sushi* și *sashimi* – sunt cele mai scumpe din lume. Și totuși, *kaiseki* bate toate recordurile. Este la prețuri exorbitante, iar majoritatea japonezilor și-o permit de regulă o dată în viață. Este din tot felul de chestii, împachetate cu o măiestrie leșită din comun, așezate în cutiutele delicate ale unei cutii din lac și totul pare mai degrabă o adunătură de bijuterii decât mâncare. Eu eram însă total lipsită de respect față de tradiția culinară niponă și am devorat ca o nesimțită toate acele mici comori. Am fumat apoi și nu mai știu ce am băut –

cred că un ceai. Direcția Kinkakuji. Pavilionul de Aur însuși care-l impresiionase atât de mult pe eroul lui Mishima încât nebunul îi dăduse foc. Culmea e că Mishima s-a bazat pe întâmplări reale când și-a scris romanul. Semnele catastrofei dispăruseră însă cu desăvârșire. Era primăvară târzie și soarele bătea magic pe auriul zidurilor templului, reflectate la rândul lor în apa lacului. Era minunat. Când am intrat, deși era foarte cald, am amorțit, căci era incredibil. Nici măcar Mishima nu reușise să descrie cu adevărată fidelitate frumusețea surprinzătoare a templului.

Am plecat totuși repede. Era prea multă lume și asta îmi displacea. Toți acei turiști călcau în picioare misterul locului. Ne-am îndreptat către Ryoanji. Fusesse o alegere bună căci era mult mai puțină lume aici. Ryoanji este un templu zen, mult mai puțin spectaculos. Cel puțin până când ieșeau pe terasa ce dădea înspre curtea interioară. Această *kare-san-sui* este prezentă în aproape fiecare album ce prezintă Japonia. Este puțin comună. În loc de flori și arbori, se află stânci, iar, în loc de iarbă, pietriș alb greblat artistic în jurul stâncilor – Insule și oceanul din jurul lor, o Japonie în miniatură. Ne-am așezat pe jos, pe marginea terasei, cu picioarele atârând în jos spre grădina din stânci și pietriș și am început să contemplăm. Yoshiko era lângă mine, dar tăcea. Au trecut așa vreo două ore. Peisajul își schimba tot mai alert culorile în portocaliu, violet, roșu. Sub nasul meu era un mini-cosmos. Eram o fumătoare înrăită, dar nu simțeam deloc nevoia să-mi aprind o țigară. Rămăsesem suspendată într-un moment contemplativ care promitea să dureze o eternitate. „Uimire și cutremur” – exact același peisaj care se afla sub ochii mei era contemplat de către eroină în film.

Am stat până s-a închis templul și ne-au dat afară. Am mâncat la cină *sushi* și am băut tone de bere. *Back on planet Earth.* Întoarse pe teritoriul Casei lui Seicho, Yoshiko a declarat:

– Claudia-san a avut o nouă revelație la templul Ryoanji.

La Kyoto, al într-adevăr revelația frumuseții. Aveam să văd orașul străvechi a doua zi aproape în întregime lui, într-o priveliște care-ți tăia respirația. Eram pe terasa templului Kyomizudera și nu eram sigură dacă în zare se afla Kyoto sau Gokuraku, paradisul în stil budist. *Nirvana invadea samsara.*

font: Claudia Golea

KOFAX®

A DICOM GROUP COMPANY

the Power of
Transformation
Data In, Information Out

Pentru mai multe informații accesați www.kofax.com sau contactați partenerul autorizat din România
Net Consulting, Str Știrbei Vodă, nr 150, sector 1, București
Tel: 021 223 27 01, 223 28 99 Fax: 021 312 41 99 E-mail: office@netconsulting.ro Website: www.netconsulting.ro

Dumbrava (aproape) m

Pe traseul dinspre Turda spre Aiud se ridică, printre dealuri, Mănăstirea Dumbrava. Turla strălucește în soare, ca un gând luminos de pace. Drumul până acolo e zilnic bătut de numeroși români, doritori a-și uita zgura unei vieți oboseite și a-și găsi aici înțelesuri noi, lăudate. După voioasa oglindire în soare, aproape că s-ar ghici că lăcașul binecuvântat găzduiește suflete curate, de copii. Într-adevăr, locul e unic: Mănăstirea Dumbrava este singura din România care îngrijește de copii, dar și de bătrâni, în două case special organizate. Părintele Arhimandrit Vasile, cel care veghează la bunul mers al obștii, s-a dedicat ocrotirii acestor suflete încă din 1996, când a avut ideea construirii mănăstirii. Când copiii îi sar bucuroși în brațe, părintele zâmbește fericit.

Dealurile molcome, pe care câte o turmă de oi le brăzdează de la răsărit și până-n asfințit, sunt coborâte din tablourile lui Horia Bernea. Un peisaj de respirat fir cu fir. Dincoace, în acareturile mănăstirii, se respiră, se muncește, se trăiește în ritmurile riguroase ale ortodoxiei. Cadentă ținută strict de instrumentele vechi, cele știute: toaca, un lemn prelung pe care maicile știu s-o bată frumos, trezitor. Apoi clopotul cel mare, pentru care trebuie să te cocoti sus, în clopotniță, ca să-l învingi din amorteală. Sunet vibrant, clopotul curăță aerul și-i dă făgașuri noi: drept către inimă. După regulă: înaintea și în timpul slujbei. Ar mai fi clopotul cel mic, agățat lângă sala cea mare de mese, aproape de ghivecele cu flori. E cel mai simplu de atins, cu ținta cea mai simplă: el cheamă la masă.

Alte ritmuri aici, afară de cele esențiale, ale

slujbelor, mai sunt: ritmul muncilor de peste zi, lucrul în grădină, la flori sau la legume, ritmul de mare folos după trebuința animalelor, ritmul senin al pregătirii mesei, al strângerii de provizii, cel al meșteritului pe lângă casă, ritmul susținut al construcțiilor... Peste toate, întregitor, ritmul cosmic, care aici este celebrat în fiecare moment ca suflare de duh.

Mănăstirea este tânără, abia născută cam de zece ani. Părintele arhimandrit Vasile Crișan a fost mai întâi slujitor al bisericii din satul Dumbrava. Visul său, acela de a ctitori o mănăstire, a fost atât de puternic și gândul atât de roditor, încât într-o noapte chiar Maica Domnului i s-a arătat, dezvăluindu-i locul bun de ridicat lăcaș. „Acolo unde vei pune în pământ piciorul...” A doua zi, ieșind din sat pe drumeagul care duce spre șosea, mașina n-a mai vrut să meargă, așa că părintele a fost nevoit să coboare. Aici, la aproape un kilometru de șoseaua ce leagă Turda de Aiud, va fi ridicată

Minunată

mănăstirea. Loc binecuvântat. Pentru că nu întâmplător pe acest pământ fusese martirizat un apărător al creștinismului (numit Ion) în timpul ocupației austro-ungare. Și tot neîntâmplător părintele a descoperit, în molozul aruncat de muncitorii ce lucrau la biserica din satul Dumbrava, o icoană foarte veche a Maicii Domnului, care fusese ascunsă în tencuială din cauza furiei calvine. Acum icoana stă la loc de cinste în mănăstire și unii credincioși au încredere că este chiar făcătoare de minuni. Și potirurile nu se opresc aici. Pictura bisericii a fost realizată în frescă de soții Crișan, fără nici o legătură de rudenie cu părintele Vasile Crișan... După munci de lămurire, după trudă investită atât în ridicarea bisericii, cât și a caselor de copii și de bătrâni, în fine, mănăstirea a fost sfințită la 26 octombrie 2002 de către Î. P. S. Andrei al Alba Iuliei și P. S. Visarion Rășinăreanu, împreună cu un important sobor de preoți. Mănăstirea avea sub oblăduirea ei, atunci, ca și acum, o casă de copii și una de bătrâni, înfăptuire a strădaniei Arhimandritului Vasile, pe atunci Preotul Vasile Crișan. În Casa de copii Sf. Veronica există un paradis, o capelă destinată exclusiv copiilor, locaș unic în România. Imaginea copiilor aplecați aici în rugăciune și repetând întreaga slujbă fără greș este încărcată de emoție. Pentru maica Marta, ca și pentru toate maicile trăitoare aici, la mănăstirea Dumbrava, ziua începe cam de la ora 5. Întâi primenirea, apoi rugăciunea de dimineață. Mai apoi, fuga la vâcuțele care așteaptă să fie mulse, adăpate, hrănite. Maica Marta aleargă repede de la vâcuțe la calul suferind din ajun: locul în care e ținută potcoava e acum o carne vie, dar maica Marta știe că, cu voia Domnului, căluțul se va face bine. Vin la rând găinile, adăpostite de cu seară de ploaie în coteț. Maica Marta e tânără, frumoasă (cu siguranță, n-ar îngădui asemenea aprecieri, pentru că nu suntem altcumva decât „cum ne-a lăsat Domnul”). În sfârșit, ochiul nostru de mirean nu poate să nu observe frumusețea delicată, coborâtă din icoane, a maicii economice Minodora sau a maicii Marta, agerimea dar și sensibilitatea maicii Mina, vocea deosebită a maicii Magdalena sau a sorei

Elisabeta... Dar aici, în obștea lui Dumnezeu, personalitățile se topesc în ascultare. Aceasta e regula.

Prin grădina plină de culoare și prospețime oricând se găsește o mână pricepută care să curețe, să plivească, să lege, să ude florile. Strălucirea grădinii (mereu scăldată în plin soare) este completată de cântecul unui papagal, scos uneori la aer printre ghivecele cu mușcate. Maicile se amuză atunci când îl aud potrivindu-și trilul după dangătul clopotului sau după soneria unui ceas deșteptător. De fapt, maicile se

amuză destul de des, au o vesele limpede, născută din curăția sufletului și din bucuria fiecărei clipe înțeleasă ca dar al lui Dumnezeu. Și cum altfel ar fi când au aici, aproape de mănăstire, o casă plină de copii dornici de joacă, al căror zâmbet (dar și succese școlare) le arată că rugăciunile lor sunt auzite, împlinite? Și-ar mai fi aici și alte motive de bucurie: bătrânele care stau senine la soare, mulțumite de un apus liniștit, porumbeii adunați într-o casă rotundă, numai a lor, câprioarele iubite de copii și viceversa, tinerii păuni care-și înfoaie cozile oferind un spectacol chiar în fața casei de bătrâni, dar și picturile care împodobesc Stăreția, vitraliile din interiorul mănăstirii, ba chiar băncuțele pe care te poți odihni în voie (ținând cont că aici, ca pretutindeni, toată voia este a Domnului...).

Maicuțele au, fiecare, povești de viață interesante, pe care nu le vom pomeni aici. Dar au și îndatoriri semnificative pe care și le împlinesc cu conștiinciozitate: maica Teodora și sora Silvia se ocupă de bătrâne, maica Dumitra e asistenta copiilor, maica Macrina lucrează grădina de legume, maica Marta are în grijă animalele și cimitirul din spatele casei de bătrâni, maica Mina organizează activitățile iar maica economă Minodora coordonează întreaga administrație. Unele au venit de foarte tinere aici (maica Marta și maica economă Minodora) și își petrec tinerețea în ascultarea glasului Domnului. Maica Antuza este cea mai bătrână și delicată, maica Irina este talentată și sensibilă, maica Dumitra știe să facă glume cu copiii... Acum trăiesc, în mănăstire, 24 de maicuțe, deși gândul Arhimandritului Vasile a fost de la bun început ca acestea să ajungă la 33, numărul anilor Mântuitorului. În cele trei slujbe principale de peste zi maicile participă deplin. Extrem de emoționante, cântările ridicate de glasuri de femei aduc o stare aparte, de tulburătoare delicatețe. Uneori se aude aici și glasul profund al părintelui Constantin, un slujitor devotat al mănăstirii. Alteori slujește părintele Arhimandrit Vasile. Întregitor, glasul părintelui acoperă rugăciunile maicilor într-o închinare vibrantă, răscolitoare. Întotdeauna îi pomeneste pe cei care au ajutat la ridicarea mănăstirii și întotdeauna se roagă pentru binele tuturor celor care fac parte din obștea pe care o are în grijă. Odată și ridică părintele brațele-n sus, chemând: „Doamne! Binecuvântează-ne și ne miluiește!” și deodată parcă cerurile se deschid. Si plâng. Pentru că ruga părintelui Vasile are putere mare, atingând ușor tărâia Cerului, dar și inimile credincioșilor așezați cu smerenie în genunchi, cu ochii plecați, revărsați în lacrimi. Ruga părintelui a fost ascultată și mănăstirea a crescut văzând cu ochii, adunând acum, pe lângă chilii și biserică, Stăreția frumos pictată, și o casă de copii și una de bătrâni. Eforturile părintelui Arhimandrit Vasile nu se opresc aici. Tocmai a fost ridicată o nouă clădire, destinată mamelor cu copii. Dna Amalia Crăstmaru, directoră Casei de copii, ne mărturisește: „Casa cea nouă are zece dormitoare pentru mamă și copil aflați în dificultate, sală de studiu, de pregătire a temelor, cabinet medical, bucătărie, dormitoare separate pentru copiii mai mari și o sală de clasă pentru copii cu nevoi speciale, toate la nivelul

standardelor europene. Avem și alte proiecte: părințele ar dori un parc peste drum. Cu alei, cu bănci, cu loc de joacă, cu leagăne, mai ales că vor fi și copii mici în casa nouă. Și apoi se mai face o biserică. Și chilii. De la casa de bătrâni mai sus. O biserică mult mai mare decât cea de acum. Că nu prea încap lumea, câtă vine."

Aici, în Casa de copii Sf. Veronica, sunt acum 32 de copii, de la 1 an la 18 ani. După leat, unii merg la școală și grădiniță în sat, la Dumbrava, alții în Unirea iar cei mai mari la Turda. Copiii sunt foarte ageri, au o maturitate născută din nevoia de a se descurca singuri, dar și zburdălnicii greu de temperat de cele câteva îngrijitoare. Marea pasiune a băieților este, aici, fotbalul, dar nici fetițele nu se dau în lături de la o partidă pe stadionul de dimensiuni reale amenajat chiar pentru ei către șosea. Stadionul este marca preocupărilor celor mai apropiați prieteni ai mănăstirii: fotbalistii fostului lot național de fotbal, condus de Anghel Iordănescu. Copiii sunt fericiți: ei dau mâna desori cu Ionuț Lupescu sau Dorinel Munteanu. Nu numai ei colecționează semnături pe tricouri, ci și măcuțele mai cer, jenate, câte un autograf pentru un frate sau nepotel dornic. De când joacă și antrenează la Cluj, Dorinel Munteanu se reculege mai des aici, la mănăstire. „Pentru mine acest loc înseamnă foarte mult. Părintele Arhimandrit Vasile mi-a fost mereu aproape și îi port un respect deosebit. E un lucru rar tot ceea ce a făcut aici, și mă rog să reușească în tot ceea ce și-a propus", mărturisește Dorinel.

La căminul cultural din satul Dumbrava e, astăzi, sărbătoare. E Lăsata Secului dar și ziua de naștere a părintelui Arhimandrit Vasile. Incredibil câți artiști se pot ascunde într-un sat mic! În sala lungă, pe băncuțe s-au aliniat mai mulți bătrâni în haine de sărbătoare și un mănunchi de tineri, chicotind. Tinerii sunt, de fapt, copiii satului, care visează mai degrabă la plăcintele și gogoșile făcute de cu seară de câteva femei vrednice, alese de comitetul asociației Dor de sat. Asociația indică noș-

tagia după vremuri apuse. Colonelul (în rezervă) Aurel Nicoară explică, între două glume, care le e dezideratul. Nostalgie mare aici, satul e vechi (prima atestare vine din anul 1219) și dorințele mari. În 800 de ani nu știm ce evenimente notabile s-au petrecut, dar cu siguranță istorie face, acum, părințele Arhimandrit Vasile. Atât de mult îl iubesc sătenii, încât, atunci când părintele a trebuit să renunțe la oficierea slujbei aici, la biserică din sat, din cauza noilor îndatoriri de la mănăstire, ei nici n-au vrut să audă de un înlocuitor. Așa că acum părintele se împarte între cele două biserici, spre bucuria enoriașilor.

Pe scena organizată de asociația Dor de sat evoluează tineri rapsozi populari. Căntece și dansuri, toate se înșiră în așteptarea părintelui Vasile, pentru care copiii de la mănăstire au pregătit o surpriză. Până atunci, Roman Gheorghe, dumbrăvean trecut prin diverse ansambluri de dans, face o demonstrație de haidău fecioresc, dusă „pe ponturi”. Copiii părintelui îl așteaptă îmbrăcați frumos, în costum popular, iar cei mici par adevărate bijuterii cu dantelute și broderii. În sfârșit, apare părintele, emoționat la vederea copiilor care nu se sfiesc să-i sară în brațe. De altfel, cât timp ține spectacolul, Carmen, „feblețea părintelui”, îi șade pe genunchi, bucuroasă. La cinci ani, Carmen nu-și mai amintește cum a ajuns demult aici, în Dumbrava. Părinții erau slugi la un cioban, trăiau la stână. „Tatăl ei a plecat în Spania, unde a murit ars. Ea nici nu știe. Mama a sunat atunci și i-a promis un telefon mobil, acum i-am dat noi unul. Ne mai bipăm, că se pricepe. De atunci nici n-a mai sunat-o mama, dar fetița nici nu-ntrăabă. Pentru ea Leana e mamă”, povestește dna Amalia, directoarea Casei de copii. Altă poveste, mai emoționantă: cel mai mic copil este o fetiță de 1 an și 3 luni, a cărei mămică are 15 ani. Sunt din Oradea. „Au trăit în așa condiții, că le invadaseră șobolanii. Până și biberonul copilului a fost mâncat de șobolani. Mama, Simona, a rămas fără mamă la 11 ani, tatăl s-a recăsătorit, ea a ajuns

la o mătușă, a făcut copilul și a ținut-o nu știu pe unde. Când au venit asistenții erau, vai, slabe amândouă, fetița (Larisa) avea pneumonie. Nici n-am crezut că supraviețuiește. Acum și-a revenit și e veselă... După ce termină, o mută în casa cea nouă!”, spune tot dna Amalia. Aici copiii li se pregătește un nou destin. Dorința părintelui este să aibă grijă de ei până când vor ajunge să facă și facultate. Și semne bune sunt încă de pe-acum.

În fiecare vineri, la slujba de Sfântul Maslu vin aici cel puțin șapte preoți de prin împrejurimi sau la invitația specială a părintelui. Slujba are mare putere vindecătoare, de aceea mănăstirea e neîncăpătoare cu puhoiul de lume în suferință. Pentru că fiecare are, aici, o greutate pe inimă. Și mulți au simțit o binefacere după ce au venit la Dumbrava. Dar mai mult decât credincioșii adunați din toată țara, binecuvântările sunt cel mai des căutate de bătrânele care locuiesc tot aici, în curtea mănăstirii. Casa de bătrâni Sfânta Maria a luat ființă în 2000, iar acum trăiesc aici 20 de suflete din toată țara. Ca și în cazul copiilor, finanțarea celor trebuincioase traiului vine, în cea mai mare parte, de la donațiile oamenilor de bună credință care doresc să rămână anonimi. Iar banii sunt folosiți aici cu mare pricepere, pentru că, iată, astfel s-au schimbat multe vieți. Bătrânele care stau aici au fost găsite, unele, în mare mizerie și chin, altele au venit din proprie inițiativă, pentru că familiile nu mai aveau nevoie de ele. Cu lacrimi în ochi, o bunicuță povestește: „Am o pensie mică, și când am venit aici n-aveam bani decât pentru îmbrăcăminte. N-am știut că aici, unde am venit, avem cimitir chiar în spatele locuinței. Of, așa-s eu, dacă povestesc ceva îmi vine să plâng, nu mă pot reține! După necazul pe care l-am avut eu în viață, aicea e o minune de bine! Ce nu are părintele aici... Porumbel (odată un porumbel a intrat în altar și a stat acolo toată slujba iar la final, părintele l-a miruit), iepuri, câprioare, găini, rațe, găște, și curci are, di tâte! Are, că se gospodărește foarte bine!” Greutatea vârstei e îndulcită aici, pe cât posibil, de priceperea măicuțelor. Maica Teodora și sora Silvia nu mai pridesc cu îngrijirea bunicilor. Sora Silvia, energică, găsește putere să le ajute la îmbrăcat de trei ori pe zi, pentru cele trei slujbe spre care le duce, sprijinindu-le pe fiecare. Nemaivorbind de spălat, schimbat, curățat, pentru că trupul bătrân are mare nevoie de grijă și înțelegere. Dar sora Silvia nu se dă bătută, pentru că și-a dorit să se dedice cu totul unei vieți întru credință. Ca și toate celelalte măicuțe de aici, nimic nu le ferește mai mult decât mulțumirea din ochii copiilor sau ai bătrânelor. Iar principiul de viață, pe care ni-l mărturisește părintele Constantin, principiu preluat de la Înalt Preasfințitul Andrei, este acesta: „A trăi în anonimat, împletind credința cu fapta.” Tocmai de aceea, nici părinții, nici maicile, nu și-au dorit să povestească prea mult. „Faptele noastre vorbesc, noi doar îl slujim pe Domnul”, accentuează părintele Arhimandrit. De aceea, cele puse acum pe hârtie sunt doar un gest de prețuire pioasă. Un fapt mic pentru o lucrare mare.

Fiecare merita o vacanta!

ANTALYA

CURSA CHARTER

PLECARI IN FIECARE MARTI SI SAMBATA

PRETURI INCEPAND DE LA 399 euro/pers/sejur

Tariful include:

- transport dus -intors cu avionul (TAROM)
- transfer aeroport-hotel-aeroport
- 7 nopti cazare + all inclusive
- TAXE AEROPORT!!!

FAROS - MAYAK

Adresa: Bd. Corneliu Coposu, nr.7, bl. 104, sc.1, ap.2, sector 3, Bucuresti

Tel.: 021 326 62 48; 021 327 61 21; Fax: 021 327 61 22

Mobil: 0723 376371; 0743 880599

E-mail: travel@faros-mayak.ro

Gabriel Mihailovici, confidentul de taină al vedetelor

De ani buni, toți cei care au vrut să înțeleagă ce li se întâmplă și de ce li se întâmplă au un reper demn de luat în seamă. Gabriel Mihailovici este o prezență permanentă în ziare, emisiuni de radio sau de televiziune, unde, cu o pasiune fără margini, încearcă și reușește să ofere atât oamenilor simpli, cât și vedetelor acele indicii și explicații care să îi ajute să ia cele mai bune decizii în viață. De aproape trei ani, telespectatorii fideli îl urmăresc pe Gabi Mihailovici la *Național TV*, unde are o emisiune proprie, *Întreabă-l pe Gabi*, difuzată de luni până vineri de la 17.30, și realizează un horoscop pentru oamenii de afaceri, transmis de la orele 8.40, la *Național TV* și la *N 24*.

Gabriel Mihailovici este un personaj fascinant care citește în semenii lui ca într-o carte deschisă, un om, căruia nu poți să-i ascunzi mai nimic și care îți spune astăzi ce ar fi bine să faci mâine. E plăcut pentru felul în care salută și zâmbește, ca și prin dragostea lui față de viață și semenii. În timpul liber care-i mai rămâne, atunci când nu e în misiune de întocmire a horoscoapelor pe stradă, acasă, la serviciu, inclusiv la telefon, cochetează cu literatura, teatrul, filmul și sportul („orice sport, sport să fie”, vorba lui).

E un om ca toți oamenii, dar are contradicțiile lui. Acum e șoricelul de bibliotecă greu de urnit din casă, ca mai încolo să-l vezi fericit și exaltat la teatru de revistă ori la un spectacol de cabaret.

Și pentru că e om, greșește ca orice om, dar încearcă să greșască azi mai puțin ca ieri.

E conștient de propriile slăbiciuni și păcate și învață în fiecare zi ce să nu mai facă. Știe clar și spune mereu celor din jur că nimic nu e câștigat definitiv și, de asemenea, nimic nu e pierdut definitiv. De aceea, joacă totul pentru tot în fiecare secundă. Fără a folosi cuvinte mari, Gabi spune că e interesat de tot ceea ce a creat Dumnezeu, filință sau lucru. Iar pentru el, a fi fericit înseamnă a fi în mod permanent util față de semenii lui cu o vorbă, cu un sfat sau o glumă. Prin asta se încadrează și în destinul oglindit de horoscopul său personal.

Gabriel Mihailovici nu este un astrolog sentențios. El oferă un pachet de variante din care fiecare o alege pe cea pe care o crede de cuviință. Asta pentru că, orice om e liber să aleagă ce face cu viața lui. În fond, oamenii sunt managerii și contabilii propriilor vieți.

Sistemul lui de interpretare astrologică include zodiacul chinezesc – interpretare după an și ora nașterii, relația dintre personalitate (ego) și subconștient, comunicare, iubire, voință, şansă, conștiință, idealuri și automotivare, aspectele unghiulare dintre planete și, în sfârșit, concluziile. La zodiacul chinezesc semnificația fiecărui parametru se particularizează pe caracterul persoanei. Totul este să se facă o comparație între ceea ce este în harta astrală a fiecărui individ și maniera în care acesta receptează informațiile.

Gabi nu e doar pasionatul de astrologie, ci și îndrăgostitul de televiziune. Realizează emisiuni așa cum respiră, adică natural. Emisiunea lui se face la fața locului, ambele părți – astrolog și invitat –

punându-și sufletul pe masă, nu numai horoscoapele. Asta e secretul emisiunilor lui. Nu folosește prompterul pentru că nu are nevoie. Își adaptează limbajul în funcție de interlocutor, știe să fie *raisonneur* și să își impună opiniile. Spune că este foarte important ca în primele cinci minute de emisiune să-i creeze interlocutorului o stare propice pentru conversație.

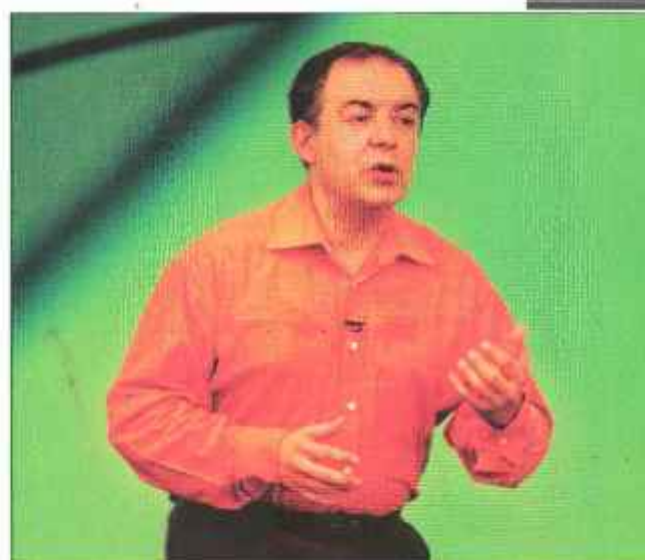
În fiecare emisiune evidențiază rațiunile de a fi ale individului, în special ambițiile și idealurile acestuia, pentru cine și pentru ce trăiește. Și de fiecare dată caută să sublinieze într-o manieră plăcută sensul existenței oamenilor. Adevărul poate fi spus și într-o interpretare care să stimuleze demersurile viitoare. De aceea, Gabriel Mihailovici crede că fiecare dintre noi trebuie să conștientizeze natura inferioară și să o controleze ca atare.

La emisiunile lui Gabi, oamenii vin cu teamă nedisimulată și pleacă optimiști având o reală conștiință a valorii de sine. Oricine se poate regăsi suflăste cu problemele, ambițiile, idealurile și nedumeririle pe care le are. Ideea pe care o susține acesta este că fiecare să facă doar ceea ce știe mai bine și să creadă în ceea ce face.

Și cum tonul face muzica, tactul și calitatea formulărilor zidesc definitiv punți de comunicare între ei și invitații lui.

Invitații lui Gabi sunt oameni importanți, vedete de televiziune, actori, oameni politici, sportivi renumiți, care așteaptă cu înfrigurare să afle ce le oferă ziua de mâine, majoritatea lor fiind sceptici la început.

Pentru cei ce vor să înțeleagă ce li se întâmplă, de luni și până vineri Gabriel Mihailovici oferă publicului telespectator emisiunea *Întrebă-l pe Gabi* difuzată de Național TV la 17.30, și, în plus, un horoscop pentru oamenii de afaceri la orele

8.40, transmis de Național TV și de N 24. Din acest an, mai precis din prima zi a lunii mai, oamenii de afaceri și-au câștigat un sfătuitor de nădejde, care le spune în fiecare dimineață ce variante pot să aleagă ca afacerile să meargă bine.

Astrologul Centrului Național Medial se adresează oamenilor care nu vor să mai fie prizonierii evenimentelor, ci doresc să le dirijeze fiind informați din perspectiva astrală. Publicul lui este format din oameni de toate felurile, cărora le pasă însă de fiecare clipă a vieții lor și care vor să trăiască prin ceva durabil în lumea de mâine.

Deviza emisiunilor lui Mihailovici, *horoscopul dispune, omul dispune*, o parafrază a dictonului francez *L'homme propose, la femme dispose*, este semnificativ pentru demersurile sale.

Cât privește deviza lui Gabi Mihailovici în viața particulară, aceasta sună astfel: *Trăiește, dar lasă-l și pe alții să-o facă!*

Text: Ingrid Ioneț
Foto: Octavian Tîbăr

Un om normal,
cu obiceiuri
obișnuite

Astrologul

Televiziunea,
dragostea mea

Oamenii
de afaceri,
interesați
de sfaturile
astrologice
ale lui Gabi
Mihailovici

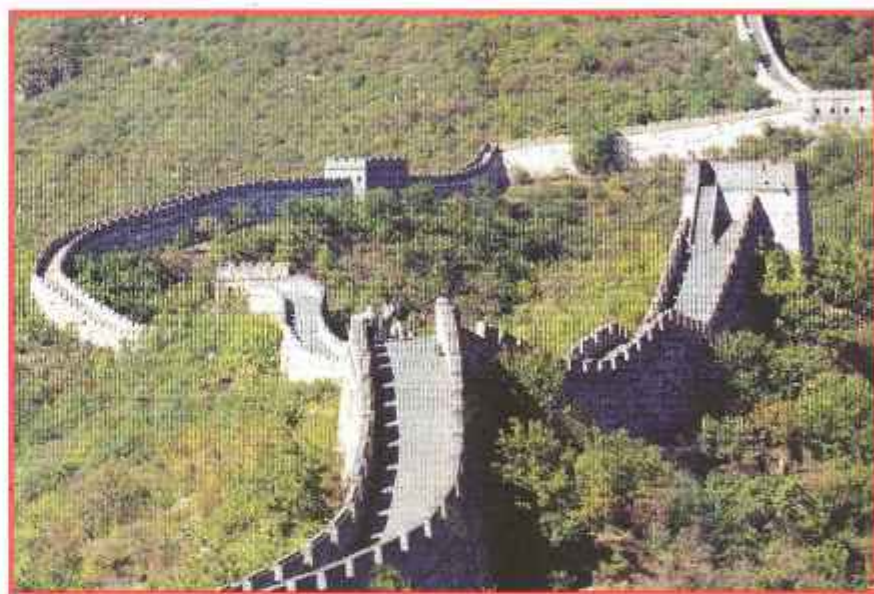
ria jocurilor de loterie

verificării de

Este jocul de noroc o (pură) întâmplare și atât? Cum i-a venit omului să... începă să joace? Tot atâtea întrebări incitante, pe care să primească răspunsuri surprinzătoare. Inițiem aici un mic manual al jucătorului la... noroc, care poate fi foarte incitant, acum, când se pare că febra jocurilor a cuprins România. Pentru mulți dintre noi, să joci a rămas unica șansă. Și, ca să aflăm cât mai multe lucruri despre jocuri, sistemele lor, maniera de a juca (și câștiga), nu aveți de făcut decât un singur lucru: urmăriți, în continuare, **Flacăra!**

De unde (ne) vin jocurile de noroc?

noroc

Cele mai vechi „urme” din istorie despre jocurile de loterie pot fi considerate ca fiind cele întâlnite în Biblie și care fac referire la profetul Moise. În drumul acestuia prin ținuturile aflate la vestul râului Iordan ni se relatează o întâmplare în care se folosește o loterie. Cea mai recunoscută „urmare” istorică este totuși cea datând din perioada imperatorului Cezar de la care a rămas celebrul dicton „alea jacta est” care, în traducere, înseamnă „zarurile au fost aruncate” și care arată că jocul cu zarurile era destul de popular în acele vremuri. O mențiune importantă o găsim în legătură cu construirea Marelui Zid chinezesc despre care se spune că a fost finanțată cu fonduri obținute din loterii. În Europa apar primele referiri la jocurile de loterie prin secolele XV-XVII. În anul 1498, în Portugalia, ca

urmare a unor necesități monetare ale țării, a fost instituită cu discreție o loterie pentru strângerea unor fonduri de ajutor. *Lotaria Nacional Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*, așa cum a fost numită atunci, poate fi considerată ca fiind cea mai veche instituție de operațiuni de loterie din lume. Ea a fost autorizată abia în anul 1783 de către regina D. Maria Pia. Nu numai Portugalia s-a bucurat de un asemenea privilegiu. În 1727 apar și în Olanda câteva loterii. La acea vreme, scopul principal al sistemelor de loterie era acela de a acoperi unele necesități stringente de finanțare pentru construirea unor drumuri, clădiri etc. ca sprijin important în susținerea unor războaie. În America de Nord, loteriile apar către sfârșitul veacului al XIX-lea. La începutul secolului al XX-lea jocurile de loterie au pătruns și în Australia, copiindu-se practic unele sisteme care ajunseseră să fie foarte populare în America și Canada.

Scurt istorie al jocurilor de noroc

- 100-44 î.Hr.:** Primele loterii din perioada domniei lui Cezar.
- 100 î.Hr.:** Dinastia hunilor impune în China instituirea unor loterii în care banii erau folosiți în scopuri de apărare; mai precis, fondurile erau destinate pentru construirea unor sisteme de apărare, precum Marele Zid chinezesc.
- 1446:** Una dintre primele înregistrări despre o loterie europeană a rămas prin operele marelui pictor flamand Jan Van Eyck.
- 1465:** Apar loterii în Belgia pentru construirea unor capele, spitale, azile pentru săraci, canale și facilități portuare etc.
- 1515:** În Genova - Italia, sunt desemnate șase nume printr-un sistem aleator, pentru alegerile din Senat. Mai târziu aceste nume au fost înlocuite prin numere. Cuvântul „loterie” se pare că provine din cuvântul italian „lotto”, care înseamnă destin sau soartă.
- 1530:** În Florența este instituită „Loteria numerelor”, cu premii în bani.
- 1539:** Regele Francis I al Franței a autorizat o loterie pentru acoperirea fondurilor lipsă din trezorerie. Multe dintre aceste fundații au fost urmate de loterii străine.
- 1567:** Regina Elisabeta I a Angliei înființează prima loterie engleză de stat. Premiile cuprindeau bani și obiecte și în scurt timp sistemul a devenit foarte popular, ajungându-se la circa 400.000 de bilete puse în vânzare.
- 1612:** Regele James I al Angliei creează printr-un decret regal o loterie în Londra. Sistemul a fost folosit pentru a sprijini prima colonie britanică din America - Jamestown, Virginia.
- 1700:** Mai multe fundații creștine deschid și sponsorizează diferite loterii, precum:
- Benjamin Franklin folosește loteriile pentru a finanța achiziționarea unor tunuri pentru război
  - John Hancock folosește o loterie pentru a reconstrui istoricul Faneuil Hall din Boston
  - George Washington folosește de asemenea o loterie pentru a finanța construirea drumurilor prin munți care să deschidă circulația către Vestul îndepărtat.
- 1726:** În Olanda apare o loterie care și astăzi este operațională.
- 1753:** O loterie importantă a fost deschisă în Anglia pentru a pune bazele actualului stabiliment al celebrului British Museum.
- 1776:** Louis al XV-lea pune bazele Loteriei Regale a Școlii Militare (mai târziu devenind Saint-Cyr) din Franța. Din monopolul regal creat atunci se va constitui mai târziu Loteria Națională a Franței.

În România, prima loterie a fost înființată de Carol I

În România apare, în anul 1906, prima instituție a loteriei promulgată de regele Carol I prin legea Loteriei de Stat. Destinația declarată a fondurilor adunate era aceea de ameliorare a stării de sănătate și igienă a poporului român.

În anul 1931 este votată legea pentru înființarea și organizarea Loteriei de Stat pe clase pentru sănătate publică și ocrotire socială. Prin această lege toate veniturile

nete ale Loteriei de Stat erau destinate Fondului General Sanitar de Ocrotire.

În anul 1934 se înființează Regia Loteriei de Stat căreia i se încredințează organizarea de loterii în colaborare cu alte instituții culturale.

În anul 1944 are loc organizarea exploatarei și administrării loteriei pe clase pentru sănătatea publicului și ocrotire socială denumită Regia Loteriei de Stat prin decretul din 31 ianuarie semnat de Mareșalul Antonescu.

Prin decretul numărul 5 semnat de Regele Mihai I se stabilesc unele prevederi

financiare ale Colecturilor.

În 1949, prin decretul nr. 420, Regia Loteriei de Stat se transformă în Societatea Comercială de Stat *Loteria de Stat* trecând sub tutela Ministerului Finanțelor.

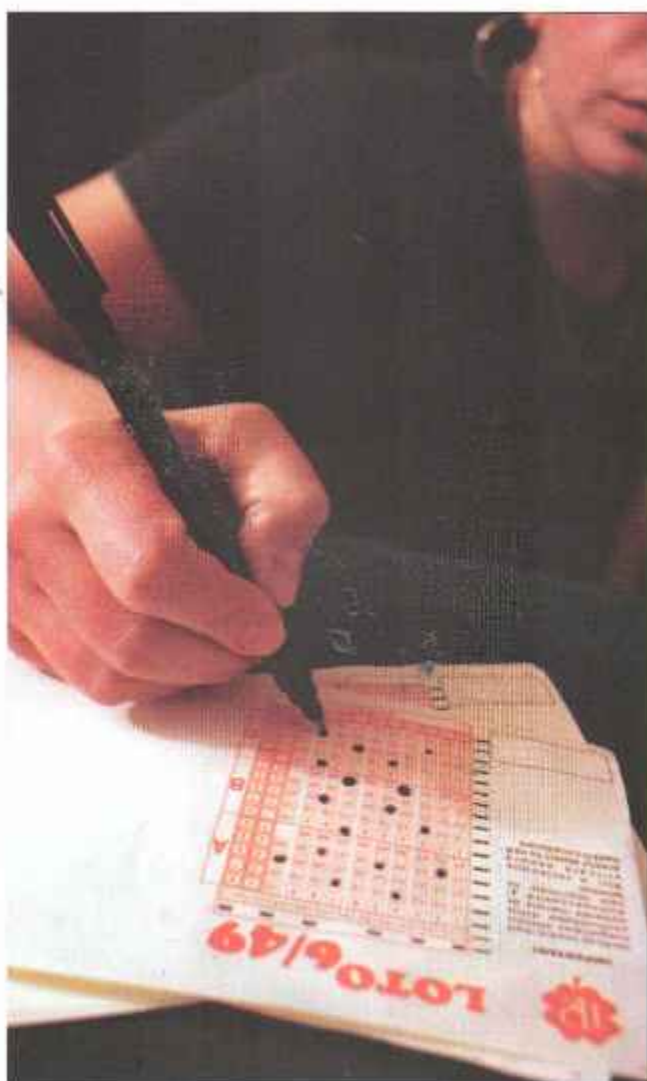
În anul 1950 sunt lansate emisiuni de *Lozuri în plic* Loteria noastră, sistem cunoscut în România încă din anii 1920-1930 sub denumirea de *Loteria I.O.V.R.*

În anul 1954 sunt lansate emisiuni de *Lozuri în plic*, realizare originală românească, având mare aderență la masa de participanți datorită faptului că se oferă câștiguri „pe loc”.

Între calculul probabilităților, urne & jocuri de noroc

Deși calculul probabilităților se consideră a avea o obârșie nu tocmai dintre cele mai demne de laudă, astăzi este aproape unanim acceptată ideea că era firesc ca el să pornească chiar de la analiza jocurilor de noroc. Jocurile de noroc oferă modele dintre cele mai simple și se pot constitui cu ușurință într-un bogat material experimental. De pildă, multe fenomene ale realității își găsesc asemănarea cu extragerea bilelor din urnă sau cu aruncarea zarurilor și, ca urmare, li se pot aplica aproximativ aceleași reguli de calcul probabilistic. Urna cu bile se consideră a fi un mediu experimental ideal, în care se presupune că toate bilele sunt absolut identice ca formă, dimensiune și greutate, deci este absolut imposibil să fie aleasă prin determinare cognitivă o bilă anume în dezavantajul alteia. Ea reprezintă unul dintre cele mai semnificative modele de experiențe cu un număr finit de cazuri egal posibile. Nu întâmplător, extragerile din urnă sunt luate ca model pentru explicarea multor fenomene aleatoare pe care le întâlnim în natura înconjurătoare. Condiția privind identitatea fizică absolută a bilelor oferă fenomenului de extragere din urnă un caracter absolut aleator. Astfel, nu avem nici un motiv să credem că o anumită bilă, de exemplu cea numerotată cu 7, are șanse mai mari (sau mai mici) să apară înaintea (sau după) bila numerotată cu 13.

Prima publicație în domeniu apare abia în anul 1958. Ea s-a numit *Loto-Pronosport* și apărea săptămânal.

În anul 1966 are loc reorganizarea *Loto-Pronosport*.

După Revoluție, mai precis în anul 1991, ia ființă Regia Autonomă a Loteriilor

și Pronosport. Tehnologia modernă este introdusă abia în anul 1993, prin automatizarea sistemelor de joc în regim *off-line*. În anul următor, prin Decizia Guvernului nr. 816, se înființează Regia Autonomă Loteria Națională, iar în 1999 se înființează Compania Națională Loteria Română.

Ceasul rău, pisica... 13!

Nu întâmplător am considerat în exemplu bila cu numărul 13. În credința populară există anumite superstiții legate de acest număr, numit, pe nedrept, „număr cu ghinion”. Din punct de vedere probabilistic, nu există nici un motiv să-i atribuim acestuia atribute pe care nu le deține. La fel se întâmplă și cu unele numere semnificative din viața noastră, de exemplu, data nașterii, mai precis cele trei componente numerice din care este alcătuită ziua de naștere a fiecăruia dintre noi: ziua (de la 1 la maximum 31), luna (de la 1 la 12) și anul, de regulă reprezentat de ultimele două cifre ale acestuia (decii de la 1 la 99). Aceste numere, sau o parte a acestora, pot face parte din setul de bază al numerelor care intră în diferite sisteme de joc. Și, deși numerele care alcătuiesc data de naștere sunt des jucate în aceste sisteme, nu s-au înregistrat câștiguri semnificative în acest mod. Cu toate că experiența ne învață foarte bine acest lucru, uneori superstiții de tot felul pot fi mai puternice și își pot pune mai des amprenta în detrimentul unui raționament adecvat.

Principalele jocuri de urnă, la noi, sunt sistemele de joc cele mai cunoscute și apreciate în țara noastră, iar unele dintre

ele și în alte țări: *loto «6 din 49»* și *loto «5 din 40»*. În același timp, trebuie menționate și sistemele de joc de tip *Joker*, *Noroc* s.a., deși ele au o popularitate mai scăzută. Și din ele vom putea trage anumite concluzii importante.

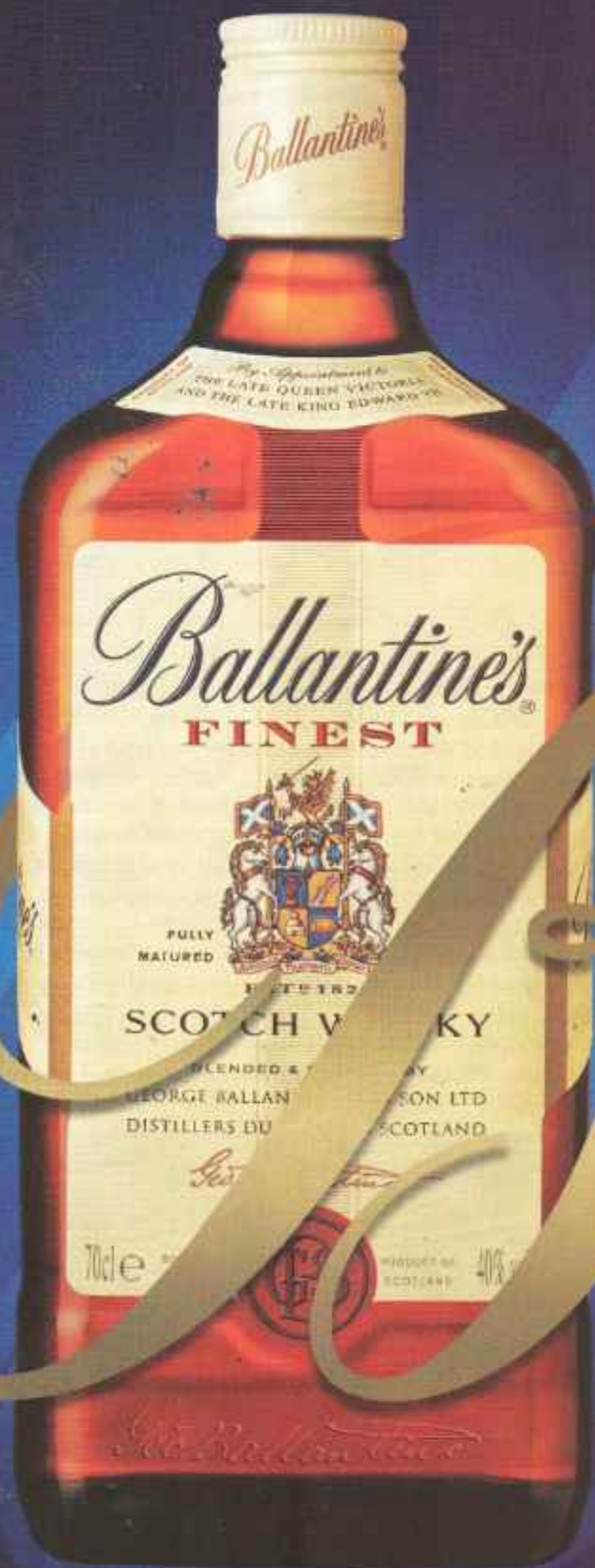
Deși se abat într-o oarecare măsură de la regulile de probabilitate specifice jocurilor de loterie, pariurile sportive pot constitui, de asemenea, un bun exemplu de măsurare a șanselor. Dintre acestea, jocul *Pronosport* se detașează prin vechime și popularitate de toate celelalte din această categorie. În general, orice joc de loterie dispune de anumite particularități care îi conferă un caracter distinct. Ținând seama de faptul că, ori de câte ori se va putea și va fi necesar, vom încerca să generalizăm fiecare dintre problemele analizate; ținând seama și de similitudinea multora dintre jocurile de loterie, vom putea constata că, cea mai mare parte din analizele și calculele probabilistice pe care le vom aplica aici pentru jocurile menționate se vor potrivi și vor fi de folos – cu modificări neesențiale – și la analizarea altor jocuri asemănătoare existente în țara noastră sau în alte țări.

Vom începe prin a rezolva câteva probleme de calculul probabilităților, strâns legate de extragerile din urnă. Aceste probleme, în care urna cu bile este considerată ca model teoretic și a căror rezolvare nu este deloc complicată, se vor dovedi necesare și foarte utile în determinarea probabilităților legate de condițiile de atribuire a categoriilor de câștiguri ale jocurilor alese spre studiu.

de Petre Rău

foto Octavian Tibăr

TH

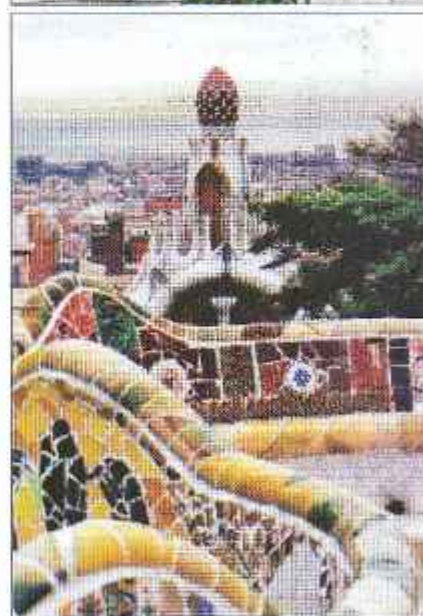
Antiques

THE SCOTCH

Castele în Spania

Se ia un circuit și se pune la fier (vezi temperaturile de 36 de grade alinate, vara asta, în mai toate capitalele europene!) la un loc cu un sejur. Ce rezultă puteți vedea și singuri, cu condiția să mergeți pe mâna ofertei de la agenția EUROPA-TRAVEL (sau chiar pe site-ul www.europatravel.ro, dacă vă e, cumva, mai la îndemână). Avantajul ar fi că prețurile (sub 400 de euro sau în jur) sunt substanțial

mai mici decât la celelalte agenții care fac sejururi și/sau circuite separate. Cum nu sunt un turist foarte fișos, eu am încercat-o pe o piele personală. A fost un adevărat experiment să merg în primul meu info-tur care să cuprindă sejurul alipit circuitului. Și o adevărată aventură să străbați Europa la mijlocul lui iulie, asta, bineînțeles, într-un autocar dotat cu aer condiționat.

Intr-o echipă bine garnisită cu P.R. (Dana Păun, de la Primăria & Prefectura teleormăneană), dar și cu medici săritori, dispuși să îți acorde, oricând, un consult la nevoie (vezi Daniela Ciotlos, Spitalul Grigore Alexandrescu), am pornit cu forțe proaspete să... forțăm vama româno-ungară, care s-a lăsat ușor (cu mult mai ușor ca la venire, când am pierdut vreo două sau trei ore bunicel) forțată. Așa am ajuns la un hotel (Barokk) de trei stele, dar cu apartamente foarte primitoare, unde am și înnoptat, iar un mic dejun încântător – a doua zi dimineață – ne-a ridicat moralul. Aveam și nevoie de așa ceva, deoarece voiajul avea să dureze aproape două săptămâni și avea să se dovedească pe cât de frumos, pe atât de obositor. Sigur, sejurul trebuia să ne lezandeze, să ne odihnească adică, iar circuitul să ne facă să înghițim toate acele frumuseți fugitive și

extrem de perisabile pe care ochiul, muzeele, peisajele și le trec cu siguranță în meniul. Marele câștig al unui asemenea (mai nou și, poate mai rar) produs turistic, pus la degustarea presei, constă într-un tur de forță al celor mai șarmante orașe din sudul Europei. Înșirate pe apă, s-au succedat, după Viena (central-est-europeană!), San Remo, Monte Carlo, Nisa, Marsilia, Saint Tropez, Cannes, Perpignan, Barcelona. Unele prin care am trecut fără să oprim sau le-am ocolit pe autostradă, altele în care am stat și ne-am bucurat. La întors, am hoinărit prin nordul Italiei, Genova (cetatea genoveză am zărit-o din fuga autocarului!), Milano, Verona, Veneția. O dată ajunși pe coasta (coapsa!) Spaniei, mai ales pe una numită Costa Brava, am aruncat ancora în Palamos, o stațiune tolanită pe litoral la vreo sută de kilometri nord de Barcelona. Acolo ne-am tolanit și noi și, recunoaștem, am vegetat leneși la soare, până ne-am prăjit bine. Pe amândouă părțile. Am dat atacul la fructe de mare, pentru că acolo sunt considerabil mai ieftine, am gustat înghetata de ciocolată cu mentă. Dar am întâlnit și alte nesperate și nesfârșite delicii, precum bere cu ciocolată, rece, acidulată, 4,5 grade alcool, trei sau patru euro, achiziție nesperată din centrul capitalei catalane. Am umplut o carafă (de plastic, deși s-ar fi convenit una de sticlă) cu *sangria*, în care am tăiat, conștiincios, portocale, mandarine, mere și am înfipt un pai, așa, ca pe Everest. Și, bineînțeles, am halit *paella*. Am băut vin alb și roșu – și ne-am ghifuit cu *cerveza*. Dar, în aceeași măsură, am devorat Barcelona. Și am fost (surpriză, surpriză, dar în alt număr!) la *Museu Picasso*. L-am adulmecat pe Gaudi la *Sagrada Família* și am fost cu toată familia în parcurile pe care ticnituț ăsta genial de arhitect s-a trezit să le construiască – și care seamănă cu aerul (vidul?) din niște șuruburi melcate! Oho, am făcut o groază de isprăvi prin Monaco, am cerut tocniță de lebădă în centrul Vienei, am tăiat bucățele și am sustras în buzunare, sub aspectul unor firimituri mici, Domul din Milano. Am ronțait ceva *lasagna* la ea acasă, precum și ne-am tras provizii somptuoase & consistente din vermul italian, fără discriminare, roș/și alb (vă mai amintiți care patrie a inventat vermulul?).

Palamos. Bailamos?

Dar, acum și câteva cuvinte despre Palamos. E locul ideal pentru construit castele în Spania, pentru că acolo e o groază de nisip – și ele se pot năruie ca la carte. Și ce altceva sunt amintirile, fie ele și de călătorie, decât castele care se năruie, ușor, pe dinăuntru? Palamos are curse marine, un muzeu al peștelui și uneltelor

de pescuit, are mult soare și o mare împede. Plaja este universal de frumoasă, iar peștii îți forțofesc printre picioare, ca niște dezmiertări. De la supermarketul pe care îl întâlnești la câteva sute de pași de hotel (unul care se numește, conform tipicului, cum altcumva decât...)

PALAMOS îți poți cumpăra o groază de chestii exotice: juice de Maracuja (fructul pasiunii, asta dacă încă nu ai făcut o pasiune pentru Spania!), gumă de mestecat cu gust de... cactus – sau fructe de yuca! Hotelul e de trei stele, cei mai arătoși din stațiune, și acolo primești un apartament, cu două „piese”, terasă, ustensile de bucătărit (doar dacă vrei, dacă nu, poți mânca la resto, jos, cu 9 euro), frigiderul e inclus. La etajul unu e piscină, jacuzzi (s-ar putea să îți placă!), iar, contra cost, poți închiria televizor și aer condiționat.

Pe drumul de întoarcere

Facem o escală, pe autostradă, în apropiere de Marsilia, la un hotel *Première Classe*, unde și luăm micul dejun, a doua zi. Sudul Franței e atât de diferit de nord... Sudul e alb, cu o luminozitate specifică. Marsilia întesată de maghrebeni, care ne amintesc că Zizou a trecut pe aici – și a băgat mingea în ațe. Campionatul Mondial de Fotbal s-a încheiat, abia de se mai aud ecourile *Formulei 1*. Franța de Sud are țigle prăfuite și căldură verticalizată, prelingându-se pe olane. După Marsilia, pe Autostrada Soarelui (care ne aduce aminte că și noi avem una, dar nu e gata, fiecare cu soarele lui sau, mai curând, sub soarele lui destinal/zodiacal), localitățile sunt pitite sub munte. Mediterana e incandescentă, ne curge în pahare topită. Intrăm într-un *Carrefour* să ne facem cumpărăturile. Putem plăti cu carduri *BRD*, ce fericire! Dar nu știm la timp, căci altfel, ehe... Trecem prin cele 319? 358? de tunele, aici pierdem pariul pe care l-am pus cu ghidul George Stancu, el știe mai bine, iar șampania urmează să se răcească în frapierea lui. Adică în frapierea luată de la cazinoul din Monte Carlo. Aș putea să le întrebunțez drept joben, asta dacă aș fi un scamator pentru copii. Vine Milano, văzut/revăzut, de fapt, seara. Veneția e abia a doua zi dimineață, iar apoi drumul spre frontiera ungară. Budapesta (ne) este/rămâne ultima tentație. Drept intrați în țară, primul lucru care ni se înfățișează, la Nădlac, e o turmă de oi amestecate cu capre, vaci și alte patrupeze, strunite de un cuplu de romi dezbrăcați până la brâu, anume, pesemne, ca să ne arate că Soarele e, pretutindeni, același, numai autostrăzile nu...

— pagina 140 din *de Mihail Gălbățanu*

RECLAME CARE NE

COAF

Doru Braia prezintă un *Talk-show șoc!*

„Trăim tranziția de la Republica Socialistă România la Republica Securistă România!”

Doru Braia este mai mult decât un jurnalist la postul Național TV. Este omul pe care comuniștii l-au închis pentru nesupunere, capitaliștii l-au primit fiindcă era opozant al conducerii Ceaușescu, iar regimul Iliescu l-a expulzat fiindcă era considerată inoportună prezența sa în România în primele luni ale lui '90. Indiferent ce au hotărât unii sau alții, Doru Braia a rămas și rămâne un opozant al Puterii de orice fel.

▼ Am dori să ne motivați de ce ați ales să lucrați pentru Național TV/N 24?

– În primul rând, deoarece fiind o televiziune nouă, care este și excepțional dotată logistic, se ridică la standardele pe care eu le cunoșteam din Occident. În al doilea rând, poate cel mai important, este faptul că patronatul nu mi-a impus absolut nici un fel de restricție redacțională. Mai mult, mi-a acceptat franchetea justificată prin însuși titlul emisiunii *Talk-șoc*. Este o emisiune în care iertarea nu se exprimă decât eventual la sfârșit, pentru că, din păcate, aici, în România, mai avem încă extraordinar de multe de criticat.

– Cine v-a invitat să lucrați pentru N 24?

– Invitația a fost oarecum forțată: eu m-am autoinvitat pentru că, în țara mea, o dată întors din exil, ajunseseam să mor de foame. Am ajuns chiar să desfășor câteva chiștoace de țigări ca să-mi confecționez o a XXI-a țigară.

– Metaforic vorbind?

– Nu, nu, e chiar adevărat! Ceea ce a fost și mai dureros l-a reprezentat faptul că, după ce ani de zile am scris editoriale, la un moment dat mi s-a oferit o sumă lunară destul de bună pentru veniturile din România, dar cu condiția să nu mai scriu. Forțat de aceste împrejurări, l-am contactat pe cel ce decide soarta Centrului Național Media și, cu o receptivitate care-i onorează, mi-au permis să folosesc o oră din timpul lor de emisie cu acest talk-show care se intitulă *Talk-șoc*. Este o emisiune deschisă tuturor acelor care cred că ar avea ceva important de spus, dar în același timp emisiunea se impune și acelor care nu vor să spună nimic pentru că... știu ei de ce! Am avut situații în care emisiunea a decurs, în loc de doi sau trei invitați, cu doar unul, iar pe fotografiile rămase libere am lipit pur și sim-

Doru Braia – Protest:

„Eu protestez de mai multe zile alături de alți creștini bucureșteni împotriva oribilei construcții de pe lângă catedrala Sf. Iosif. Sunt însă dezamăgit de lipsibilitatea autorităților! Și, cu toate acestea, de la președintele Băsescu la ultimul funcționar public, se dă din înțeles că o blasfemie cea ce se întâmplă acolo. Dar betonul curge șuvoaie în continuare sub privirea unor autorități care tot ele au semnalat că acolo se încălcă 24 de legi simultan.”

plu etichete cu numele acelor care, probabil, dintr-o cotă mai mare de lașitate, s-au răzgândit să mai participe. Aceasta incluzându-i în discuția emisiunii. Mi-aduc aminte că o dată a fost vorba despre Procurorul General al României, un fost președinte al Consiliului Suprem al Magistraturii, care înțelegeau să-și încaseze salariul fabulos și din impozitele mele, dar nu doreau să dea curs invitației unui contribuabil.

– Cum vă selectați

subiectele și invitații pentru fiecare emisiune?

– De regulă îmi aleg câte o temă pentru că, neavând decât 51 de minute efective pentru emisiune, nu pot organiza dezbateri ample pe câte un caz sau altul și aleg o temă și în funcție de asta chem invitații. Dacă temele impun mai multe episoade atunci se desfășoară pe parcursul mai multor talk-show-uri – de exemplu, ultima temă amplă a fost problematica serviciilor secrete. Emisiuni în care foști ofițeri de rang înalt din aceste servicii au făcut niște dezvăluiri fulminante dovedind nimicnicia unor structuri pe care noi le credem de elită. Pe bani mulți, care ne costă pe noi toți, am aflat că la SRI, la SPP sau la SIE, se dau bani cu camătă din fonduri publice, se circula cu mașini furate, se dădeau șpagă pentru șefi în cuantumul deloc derizorii. Deci, teme care au provocat, au dorit să provoace, dar, din păcate, nu am constatat nici un reviriment. Și, ceea ce este și

mai grav, tocmai directorii acestor servicii publice au refuzat să ia o poziție pro sau contra unor asemenea practici. În urma celor șapte-opt luni de când ființează *Talk-șoc* cred că în orice altă țară din lume ar fi demisionat câțiva miniștri sau ar fi căzut unul sau două guverne, numai la noi nu se întâmplă nimic.

– Am văzut că ați avut câteva „meciuri” cu Nicolae Pleșiță, aveți de obicei asemenea conflicte cu oamenii din această zonă a societății românești?

– Nu eu am o problemă cu dl Nicolae Pleșiță, el are o problemă cu mine, așa cum a avut și înainte de 1989. Nu se satură în a mă cataloga, din perspectiva lui de securist, drept un proscris, haimana, terorist și tot felul de etichete pe care securiștii mi le atribuie. E cufineea că ziarele de factură pleșiștă doresc să mă stigmațizeze, printre altele făcându-mă securist, ceea ce e ilar, fiindcă dacă ar fi să fie așa, un Iulian Vlad ar trebui să fie Ana Blandiana, sau un Nicolae Pleșiță ar trebui să fie Doina Cornea. Din păcate, trăim doar tranziția de la RSR la RSR, adică de la Republica Socialistă România la Republica Securistă România.

– De ce v-ați întors în țară, mai ales că ați văzut că, și după 1989, lucrurile nu merg bine?

– În România m-am întors înflăcărat și eu ca mulți alții, că, în sfârșit, după 2000 de ani, mămăliga a reușit să explodeze. Iar după aceea, din ambiția provocată de faptul că regimul Iliescu, la doar două-trei luni după Revoluție, și-a permis să mă dea afară din țara mea. Ceea ce m-a obligat chiar moral să le dovedesc românilor că intrăm totuși într-o etapă a istoriei în care samavolnicia de partid și de stat nu mai este permisă. Cu tristețe fac în continuare constatarea că sunt singurul român care

Mihail Gălățanu

Scrisoare deschisă către Ministrul Culturii

am reușit să sancționez penal un ministru post-decembrist (Mihail Chițac, care a primit doi ani și jumătate de pușcărie, sigur că nu a făcut decât câteva zile) și să încasez chiar niște despăgubiri în urma expulzării mele, cu toate că, în cei 16 ani trecuți, milioane de români au fost profund prejudiciați de nenunțării miniștri.

— **Credeți că România trebuie să intre în UE alături de Republica Moldova?**

— Cred în acel concept al integrării europene în globalitatea românismului. Românii nu se vor putea disocia unii de alții încă mii de ani de acum încolo, chiar dacă în istorie apare câte un Brejnev, Voronin, Putin, Iliescu ș.a. În același timp, profit de ocazie și le spun mult prea inocenților mei compatrioți că, în acest moment, parcurgem drumul de la o suferință reperiindu-ne ca berbecii într-o alta. Ceea ce eu numesc *dictatura portofelului*, o dictatură de neînving. Dacă o dictatură ideologică o poți demonta cu argumente la un moment dat, supunerea față de portofel este la limita strivirii pentru că, acolo, nu mai poți avea nici un argument. Sau poate doar unul, dar la care, din nefericire, oamenii se gândesc din ce în ce mai puțin, și acela este Dumnezeu.

— **Zaristul e considerat călnele de pază al societății, vă încadrați în această definiție?**

— Mi-aș dori să pot face parte din acest generic, dar cred că în România mai e nevoie de ceva — nu atât de pază, că nu ai ce păzi, ce să păzești?! Nu există o democrație reală ca să ai de ce să te îngrijești, lată de ce spun că în România, jurnalistul, presa în general, trebuie mai întâi să „muște” ca apoi să aibă ce păzi.

— **Ce v-a învățat experiența de disident?**

— Trebuie făcută diferența dintre disident și opozant. Disidenți au fost poate Silviu Brucan, Andrei Pleșu sau Mircea Dinescu, eu mă înscriu în categoria opozanților de genul doamnei Doina Cornea. Eu am fost împotriva sistemului comunist și nu pentru îmbunătățirea lui. Nu am militat niciodată pentru cosmetizarea unei structuri cu alte personaje, ceea ce au dorit la un moment dat oameni ca Silviu Brucan sau chiar Mircea Dinescu. Pentru mine a fi opozant a însemnat moștenirea anilor de pușcărie pe care, cu o imensă durere în suflet, sunt obligat să îi duc mai departe, iar ceea ce m-a învățat condiția de opozant este realitatea că se poate de dreaptă a ceea ce a spus apostolul Pavel și a devenit motto-ul emisiunii mele: *Nimeni nu are putere împotriva adevărului decât împreună cu el* (Epistola a II-a către corinteni, cap. XIII).

Text: **Alice-Claudia Gherman**

Foto: **Robert Hancianec**

Domnule Ministru, dacă aș fi, pentru o clipă, în locul dumneavoastră, aș medita foarte serios la muzeele pe care România și Bucureștiul tu numai că ar merita, dar chiar ar trebui să le aibă. Și nu e vorba numai de muzee, ci de identitatea noastră culturală și națională. Fără a fi un fervent catolic al naționalismului, mă prenumăr printre cei care cred că, fără identitate culturală & națională, am ajunge, cu adevărat, niște muncurți. Am fi o adunătură de indivizi, o hoardă de hoți care fură din conducte nu numai benzină pe câmp plăvan, ci aer, apă, grâu, viață, orice. Nu numai brânză, vlad, vlezure formează axul identității noastre — acum — europene (mai mult ca oricând). De când patriotismul s-a cam ros pe la colțuri, a crea valoare înlocuiește, cu succes, bătuțul cu cărămida în piept. Și eu cred că noi, acum, în țara asta, așa cum e ea, creăm valoare. Pe scurt, vreau să vă invit la primele MUZEE: BRÂNCUȘI, CIORAN, ELIADE, IONESCO, BRAUNER, pe care Bucureștiul ar trebui să le aibă — și care ar trebui să devină PRIORITATE pentru ministerul pe care îl conduceți. Sigur, e doar o opinie. La care aștept replici. Și mai aștept CA ACEIA CARE SUNT DE ACORD CU MINE SĂ SEMNEZE ÎN FINALUL ACESTEI SCRISORI, alături de numele meu, pentru a susține o asemenea inițiativă. Aceste întreprinderi nu ar fi singurele, ci primele. Și nu e vorba aici doar de niște muzee, clădiri, locații, ci de PROIECTE pe care numele pomenite mai sus le subîntind. Generația de aur a culturii românești, cea dintre cele două războaie mondiale, ea este cea care ne reprezintă acum în lume, în afara, firește, a marilor artiști români care, în viață fiind, trăiesc printre noi. Am optat pentru aceste nume, deși sunt altele care ar sta la rând cu aceleași întemeiere (de pildă NOICA, NAE IONESCU, MIRCEA VULCĂNESCU, TUȚEA, ENESCU, TZARA, STĂNESCU) pentru că, la această oră, sunt, pesemne, numele cele mai cunoscute. (Sigur că și asupra numelor dezbaterea e deschisă.) Dar aceste PROIECTE, PROIECTUL CIORAN, PROIECTUL BRÂNCUȘI, PROIECTUL ELIADE ș.a. ar fi doar niște direcții de cercetare privind specificul operei fiecăruia dintre acești mari artiști care, în secolul al XX-lea, au înfrunghiat ideea de artist român în lume. Am aflat, astfel, mai multe lucruri despre noi, am pune și la dispoziția străinilor care vizitează Bucureștiul un instrument de lucru & meditație, dar, deopotrivă, și la îndemâna noastră, a copiilor noștri, a elevilor noștri. Ca fundamentare pecuniară, toate fondurile pe care le putem identifica se pot constitui în surse alternative de finanțare, care, evident, nu se exclud: fonduri ale ministerului, subscripție publică, voluntariat. În cazul, să zicem, al lui Nichita Stănescu, văd ca posibil loc de pornire al proiectului chiar un apartament/bloc în care a locuit o viață. Mulți dintre noi, precum și contemporanii noștri, nu am fost, multă vreme, decât niște artiști de bloc, așa cum există, poate, circarii străzii. Cu orice preț, cu orice finanțare precară, eu consider că această aventură trebuie să demareze, iar apoi își va găsi susținători, mecena, rude mai procopsite, instituții culturale românești și străine care ar putea, cum-necum, să puie umărul la proiect. A dispera din lipsă de fonduri și a dezarma din primul ceas nu ar fi, pentru noi, decât reflexul unui neam al nevoii, cum bine zicea un consăngean de-al meu din Moldova, pe al cărui creier s-a pus, după moarte, ceva mușcă, tot ca fruct al osândiei de care au dat dovadă medicii după moartea megieșului cu pricina (întâmplător, un om din Ipotești). Mai am, iarăși, rugămintea către atât colegii scriitori cât și cei din presă, pe cât se poate, să preia această scrisoare/propunere și să o ajute să circule, în cazul în care o văd cu tmei. Nu îmi fac un serviciu mie personal, ci unei inițiative care trebuie să ajungă, socot, la cunoștința cât mai multor români. Numele pe care le-am propus au avantajul că ar putea spune ceva și străinilor care ne vizitează țara și nu știu mai mult despre ea decât Ceaușescu, Dracula, Nadia Comăneci, Hagă, Ilie Năstase, noțiuni/nume absolut necesare, dar nu suficiente. Mă gândesc că mămăliga ar putea exploda măcar în cultură. ■

THE SCOTCH

Tudor Călin Zorojanu

Serviciu contra Serviciu

Vaporizarea lui Omar Hayssam este cu siguranță o rușine națională, aflată în primul rând în sarcina serviciilor secrete, plătite din bani publici – adică ai dv. și ai mei. Atunci când, pentru un articol din *Flacăra*, i-am rugat pe purtătorul de cuvânt al SRI și pe marea specialistă antitero pe care mi-o recomandase să-mi ofere măcar un singur exemplu de acțiune contra României dejucată de „servicii”, cei doi – chicotind și aproape dându-și coate – mi-au bălmăjit ceva despre un aruncător de grenade pe care cineva dintr-o țară care nu poate fi numită a încercat să-l introducă în România. Da! serviciile, vigilente, i-au dat peste bot – se subînțelegea.

Pe naiba! Câteva săptămâni mai târziu aflăm cu toții despre AG-ul **găsit** în sediul pustiu al fostei Ambasade a Irakului la București. Deci urlașea armă (nu vorbim despre un pistol!) intrase bine mersi în România!

Iar Hayssam a ieșit bine mersi. Scuze cum că „serviciilor” nu li se ceruse monitorizarea individului e absolut ridicolă. De competența SRI și SIE nu este doar să urmărească indivizi periculoși, ci și să-i identifice ca atare. **Obiectul lor de activitate** este să împiedice orice atentat la siguranța națională. Adică, dacă un distins ofițer SRI/SIE vede un

cetățean cu o bombă în brațe nu mișcă un deget până nu e sesizat de un procuror!

Or, Hayssam **era** o bombă, din cel puțin trei puncte de vedere: al siguranței naționale, economic și politic. Nu cred că e cazul să detaliez.

Cu toate acestea, fuga lui Hayssam a fost doar pretextul aruncării peste bord a brelanului Timofte-Fulga-Ardeleanu (devenit careu după ce i s-au dat și procurorului general botoși). Dacă ar fi fost motivul real, atunci mă tem că trebuiau să cadă ceva mai multe capete – din „servicii”, Parchet, Justiție, medicină legală și poate chiar din Poliție. **Între eliberarea lui Hayssam și dispariția lui au trecut trei luni! Cine s-a agitat în vreun fel în perioada asta?**

Evident, șefii serviciilor secrete trebuiau schimbăți imediat după alegeri. A spus-o, în paginile revistei *Flacăra*, chiar un fost membru SRI. De ce? Foarte simplu: pentru că – în cluda imaginii cu „securiști buni care luptau pentru țară, nu contează cine o conducea și încotro”, pe care încă încearcă unii să o promoveze – **serviciile secrete ale unui stat fac politica celui stat, deci politica grupului aflat la putere**. Mai bună sau mai rea. Pentru că un șef de „serviciu” numit de un lider politic va fi în veac de veac subiectiv față de acela. Pentru că nu vei fi sigur niciodată ce joc joacă. Sigur, poate fi și

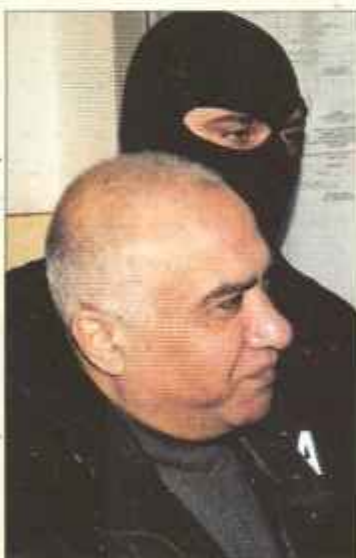
echidistant – da' e greu...

Am fost, de altfel, cu toții, convinși că acest lucru se va întâmpla, dar nu s-a. Vreme de un an și jumătate. Oare de ce? Pentru că Traian Băsescu era sigur că sunt băieți buni? Hm! Mult mai plauzibil este că **nu putea** să-i schimbe (încă) din cauza unei înțelegeri. Mai exact, a unei datorii de onoare. Când un om te ajută într-un moment-cheie al existenței tale, nu-l dai cu șutul, chiar dacă știi că ar trebui să o faci. Cel puțin, nu imediat. În timp, da, se poate rezolva cumva, chiar de comun acord, după ce omul, ca să zicem așa, s-a apucat să se asigure că va avea o pensie tihnită. Ei, atunci, da, mai ales dacă apare (sau e creat?) și un pretext rezonabil. Facem pariu că peste alte trei luni n-o să mai vorbească nimeni despre Fulga-Ardeleanu-Timofte, cum nu vorbește azi despre Virgil Măgureanu? Ura și la gară!

Ar mai rămâne de lămurit un mic detaliu: când au apucat șefii „serviciilor” să-i presteze servicii președintelui. Nu pare verosimil să o fi făcut **înainte** a ajunge el la putere și, pe de altă parte, în logica amintită, ar fi trebuit să-i concedieze **imediat după** câștigarea alegerilor.

Mănăstire-ntr-un picior, ghioc ciupercă ce-i.

Un caz răpitor

Era pe când nu s-a văzut, azi îl vedem și nu e. Și uite-așa rămaseră procurorii dosarului „Răpirea din Irak” fără obiectul muncii: pe Munaf il opriră americanii, pe Hayssam îl făcură noi pierdut. Nu

mai rămâne decât să fie interogați la sânge răpiții. Cât or mai fi și ei pe-aiici. Mai ales că, dacă te iei după unul dintre ei, ăia doi sunt complici și la asasinarea lui JFK. La așa răpire, așa anchetă.

Adevărul te va elibera

Așa zice o vorbă frumoasă. Ceea ce poate să albească sau nu vreo legătură cu faptul că Dinu Patriciu, nu de mult reținut peste noapte în sediul poliției, a cumpărat ziarul *Adevărul*. De fiecare dată când are loc o asemenea spectaculoasă preluare de acțiuni în presă (vezi și cațavencii la Vântu), îți vine să te repezi la arhivă: „Ia să vedem, ce scriau ăștia despre asta acum un an!” Ei!, sigur că nu așa se pune problema... Dar cum?

De-a condusul

Bine-bine, motocicletă, accident, scăpat bine amândoi (tare aș vrea să știu ce-a tipat șoferul înainte ca motociclistul să-și scoată casca...), asta e, dar cum a ajuns Tăriceanu pe contrasens? Sigur, răutăcioșii ar zice că e mereu pe *contrasens* – apropo, un predecesor cu ghiul a scris o carte cu exact titlul ăsta. Noi zicem altfel: făcea slalom de unul singur, pentru că Băsescu, plecând la Washington, i-a transmis: „În vremea asta, joacă-te și tu pafară”...

România reală

Dragoș Răducanu, secretarul general al Federației Patronatelor din turismul românesc, a anunțat că doar 1.200.000 de români au plecat în vacanță, adică 5% din populație. Să mai adăugăm noi alți 5% care or fi fost cu cortul, la rucă sau la prieteni, deci necontorizați. Și acum să citim cum trebuie: **90% dintre români nu pleacă nicăieri!** Ce bănci, autostrăzi, credite cu buletinul și vorbărie politică!? Țăsta e nivelul de trai! Spre comparație, tot anul ăsta francezii s-au declarat îngrijorați că, din cauza sărăciei, 25% dintre ei n-au plecat în concediu...

În jurul axei

Înainte de a pleca la Bush, Băsescu a făcut una dintre clasicele sale declarații obraznice: „Nu mă duc ca elevul la profesor!” Dacă erați președintele celui mai tare stat din lume, nu veți fi enervat? În loc de asta, Georgică a zis că Traiancă e prietenul lui, drept care l-a invitat și la masă. Și că mărele concerne auto americane sunt interesate de fabrica de la Craiova. Și *Bell Helicopters* ar pune un picior aici. Măi, te pomenești că faza cu axa n-o fi fost totuși o aiureală!

Carnaval amânat

Fidel Castro nu se simte prea bine. Drept care s-a retras un pic, mai ales că urmează să-și taie. Doctorul. În locul lui l-a lăsat pe fra-su', Raul. C-așa-i la comunisti, monarhie. Se zice că Fidel ar fi scăpat cu bine din peste 680 de atentate – numai din asta știți dai seama ce iubit este! Cât e-n spital, a căzut faza cu „Samba-no-trabajo-si!": cubanezii au amânat carnavalul. Probabil până după.

Basil Ștefan

Captivii Orientului Mijlociu

Niciodată, în epoca modernă, un război între state nu a izbucnit în urma unui incident atât de minor precum capturarea unui singur soldat. Este ciudat, dar răpirea caporalului israelian Gilad Shalit de către militanții Hamas va rămâne în istorie pe post de *casus belli*, alături de incidente de o cu totul altă anvergură și gravitate. Într-o regiune atât de incendiară ca Orientul Mijlociu, această răpire a constituit însă scânteia de care era nevoie pentru declanșarea a două noi conflicte armate. Mai întâi, Israelul, care a refuzat să elibereze din închisoare, la schimbu cu Shalit, câteva sute de militanți palestinieni, s-a văzut nevoit să reocupe, fie și numai parțial, fâșia Gaza, de unde se retrăsese anul trecut, printr-un gest unilateral, rămas neonorat, al fostului premier Ariel Sharon. Apoi, nevrând să rămână mai prejos de surata sa, Hamasul sunit, Hezbollahul șiiit din Liban a răpit la rândul său doi militari israelieni, ucigând alți opt, în timpul unei incursiuni pe teritoriul statului evreu. Cum era de așteptat, riposta israeliană împotriva bazelor Hezbollah din Liban a fost dură – după unii disproporționată – dar, indiscutabil, îndreptățită. *Partidul lui Allah* a răspuns lansând sute de rachete asupra

localităților israeliene. Rezultatul: sute de morți și răniți, în general oameni nevinovați, ca și mari distrugerii, de ambele părți.

Întruniți în cadrul Reuniunii G8 de la Sankt Petersburg, liderii marilor țări ale lumii nu au realizat mare lucru. Ei au condamnat acțiunile Hezbollah și Hamas, au recunoscut dreptul Israelului la autoapărare, solicitându-i însă reținere, și au cerut încetarea violenței. Cel mai important rezultat este însă acela că ei au în vedere „un răspuns unit” la această criză și că „acordă prioritate metodelor politice și diplomatice de soluționare, cu un rol central pentru ONU”. O subliniere aparte merită acest ultim aspect, referitor la rolul ONU, deoarece el atestă o primă flexibilitate a unilateralismului american din ultimii ani. Kofi Annan a primit deja sarcina elaborării unui raport pe această temă, iar eforturile sale vor beneficia și de aceea pregătire a terenului ce va rezulta din turneul secretarului de stat al SUA, Condoleezza Rice, în regiune.

Să credem, oare, că într-un viitor previzibil am putea asista la o stingere rapidă a acestei noi crize și, pe termen mai lung, într-o soluționare de

ansamblu a conflictului de lungă durată din Orientul Mijlociu, căruia în curând i-am putea spune *Războiul de secol de ani*? Este puțin probabil, pentru că în cazul de față nu este vorba doar de soarta lui Gilad Shalit și a celor doi camarazi ai săi răpiți de Hezbollah. Numărul captivilor din regiune este mult mai mare și privește nu numai persoane particulare, ci și organizații, partide, guverne, state, popoare. Hamasul, de pildă, a rămas captiv ideii fixe a nerecunoașterii Israelului și atentatelor sinucigașe împotriva acestuia, iar Hezbollahul a rămas captiv Iranului și Siriei, statele care au pus pe picioare, finanțează și înarmează această organizație. Prin intermediul ei, au luat ostatic și Libanul, de pe teritoriul căruia atacă indirect Israelul. Avantaj: în acest fel, Teheranul și Damascul își țin propriul teritoriu la adăpost de eventuale represalii. Și mai grav, Iranul a rămas captivul periculoasei obsesii a „ștergerii de pe hartă” a statului evreiesc. În aceste condiții aproape că nici nu mai e de mirare că și Israelul refuză încă ideea unei statalități palestiniene viabile, singura leșire reală din impas.

Le cerem scuize claustrofobilor

Am făcut lumea să pară mult mai mică.
Orice serviciu oferit de noi are rolul de a micșora
distanțele dintre oameni.

Zâmbete din Ahtopol

După ce ne-au luat turiștii de pe litoral, bulgarii ne iau acum și caricaturistii, colegul nostru Aurel Ștefan Alexandrescu – Alex – fiind invitat în această vară la Ahtopol – cea mai sudică stațiune de pe litoralul bulgăresc – unde a deschis o expoziție personală de caricatură alături de colegi de breșă din țara vecină.

Printre aceștia, nume sonore: Anatoli Stankulov, Ivan Kutuzov, Georgi Chalakov. Din Slovacia a participat Villam Zivicky, iar din Turcia, Basol Erdogan. Cele cinci expoziții personale, care au însumat peste 200 de desene, au fost organizate cu sprijinul fundației Imeon-Balkan în cadrul Festivalului Internațional de Caricatură cu tema *Destinația Bulgaria*. La vernisaj au participat primarul orașului Ahtopol, prefectul regiunii Tzarevo, reprezentanții consulatelor României și Turciei, dar și numeroși caricaturisti. Alex a fost distins cu diploma de onoare din partea Consuliului României la Burgas, dna Evghenia Popescu.

Fabule din două veacuri

La editura Ager a apărut un nou volum de fabule semnat Nicolae Dragoș, intitulat *Fabule din două veacuri*. *Fabulă se cheamă veche corcitură/ Dintre pilda bună și caricatură*, spunea Tudor Arghezi, iar Nicolae Dragoș în ale sale creații încearcă să exemplifice exact acest lucru. Cititorul va descoperi în fabulele sale numeroase formule ingenioase, în care strecoară veninul adevărului usturător care distruge chipul înșelător al eroilor săi. Grafica este semnată Aurel Ștefan Alexandrescu.

Românii din Paris ies la rampă

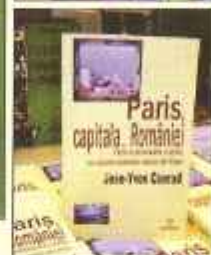
Cartea *Paris...*

Capitala României de Jean Yves Conrad ne oferă șansa de a ne simți mândri că suntem români. Este vorba despre un volum foarte bine documentat despre românii care au avut contribuții importante în diverse domenii de activitate și au

devenit cunoscuți lumii întregi.

Lăzăr Seineanu, Anna de Noailles, Henry Coandă sau Martha Bibescu sunt nume cunoscute ale spiritualității românești care s-au afirmat la Paris și despre care se vorbește în carte. Lansarea oficială a volumului și întâlnirea cu cititorii au avut loc de

14 iulie, Ziua națională a Franței.

Oglinda cărților

Elogiul acestui număr se îndreaptă

către Editura Nemira. După o perioadă de acalmie, Nemira pare să se fi instalat iarăși în fruntea plutonului editurilor remarcate prin „hărnicia” cu care se preocupă de scoaterea de noi titluri. Dintre ultimele titluri apărute: *Vatican, ultimul conclave*, Robert Silverberg. Nimeni nu știe să lase atât de uluitor din orice tramă ca Silverberg. Povestiri minunate, garantate 100%. *Haita*, Serge Brussolo. Cei care vor să facă din Serge Brussolo un echivalent al lui Stephen King în spațiul francez au și ei dreptatea lor. Deși există unele diferențe specifice nete. *Cifrul*, Ed McBain. Simplu: un meseriaș al literaturii polițiste, care apare în serie la Nemira, adică, mai curând, în rafală. Atenție! *New York Times* îl numește marele maestru al literaturii polițiste de procedură. Și nu greșeste. Și ultima apariție din șirul Nemira: *Krucifix*, (tot) Serge Brussolo. O carte care vorbește despre codul care dezlănțuie teroarea. Că tot se poartă codurile, nu-i așa? Iar cineva îl numește foarte frumos pe Brussolo: un dealer de fantasmă. De citit numai dacă (nu) ești SOLO... *Grădinile ascunse*, Vasile Andru, Ed. Paralela45, Biblioteca Românească. Grădinile ascunse există. Sunt după deal, așa spune lumea. Dar unii nu le-au mai văzut de multă vreme. Unii nici n-au să le mai vadă vreodată. Ele nu sunt chiar cum cele ale Semiramidei, dar, deh, avem și noi semiramidele noastre... *Același cer ce nu e*, Constantin Virgil Bănescu, Ed. Vinea. Bo(m)biță, cum îi spun apropiații, are o poezie a simplității și a sacramentelor, cum amenință să nu se mai poarte azi. *Viața politică a trupurilor moarte*, Katherine Verdery, Ed. Vremea. Colecția *Fapte, idei, documente (FID)*. Volumul poartă subtitlul „Reînnoiri și schimbări post-socialiste” și este semnat de un exeget al spațiului politic est-european, Katherine Verdery e licențiată în antropologie la Stanford și autoarea unor cărți anterioare care privesc direct România. *Indemn la simplitate*, Ernest Bernea, Ed. Vremea. O carte a unui autor aproape necunoscut, dar nu singur. Bernea este un autor care, dacă nu ar fi urmat traiectul închisorilor comuniste, ar fi ajuns o personalitate foarte cunoscută în România. Așa, studiile sale au apărut după

1989. Chiar și în acest mod, Bernea nu are parte de recunoașterea postumă binemeritată (a murit în 1990). Cartea reeditată la Vremea reia un text mai vechi, publicat înainte de instaurarea Corății de fier, în 1941. *AtelierKult*, Michael Hăulică, *povestiri fantastice*, Millenium Press. Grupul Kult s-a constituit la finele anilor '90. Volumul de față reunește textele a treisprezece (număr fatidic!) autori. *Capitol din Biblia Poeziei/Chapter from the Poetry Bible*, Munir Meyzed, Editura Fundației Culturale Poezia. Cartea iordanianului Meyzed reușește o performanță: e o versiune trilingvă, arabă, română, engleză. Arabă mai întâi, deoarece este limba naturală a poetului. De origine palestiniană, poet și romancier, cu studii occidentale, Munir este autorul a peste opt volume. *De ce femeile uită greu și bărbații repede*, Marianne J. Legato, Ed. Curtea Veche. O întrebare retorică și un răspuns care ar putea, ușor, să cadă în câmp feminist. Seria finanțată cu susținerea Oriflame este una care inversează ocheanul. Nu numai bărbații au realitatea lor, ci și femeile au un panopticon personal prin care privesc lumea. O carte necesară, chiar dacă, uneori, un bărbat o poate considera incomodă. Cum diferențele dintre sexe – o temă a discursului dinăuntrul cărții – există, mă gândesc că le-am putea accepta cu tandrețe. *Când moare o epocă*, Dan Ciachir, Ed. Paldela. Am o datorie morală față de Dan Ciachir. Am primit cartea cu câteva luni în urmă și am ajuns să o prezint foarte târziu, din cauza avalanșei de cărți care îmi parvin pe adresa redacției și pe care caut să le onorez. Îmi place din toată inima orice scrie Dan Ciachir, recunosc asta, încă din perioada în care începuse să semneze cronicile minunate din revista *Cuvântul*... *40 de semne de ploie*, Kim Stanley Robinson, Ed. Tritonic. Un autor cunoscut destul de bine pe piața românească, în zona sf, încă din perioada în care vedea totul în Marte roșu. *Bridge în 41 de povestiri vesele*, Horia Gârbea, Ed. Tritonic. Horia bate totul. Inclusiv la bridge. E un dramaturg de forță al acestui joc. Istoriile lui Horia fac șamul întreg pentru toată lumea. (Mihail Gălbănuș)

Forza Italia! Bravo *Punto!*

După ce au câștigat Campionatul Mondial de Fotbal, italienii vor să câștige și lupta automobilelor compacte mici. *Fiat Grande Punto* are tehnică, se ține bine pe șosea, dar mai trebuie să se antreneze pe partea de viteză și demaraj.

De ani buni, majoritatea articolelor despre Grupul Fiat debutează cu detalii despre probleme financiare și despre nevoia unui automobil care „să scape turma”. Da, italienii au trecut prin momente dificile, dar acum sunt pe o pantă ascendentă. *Grande Punto* este confirmarea că au ambiții mari și vor să fie din nou în fruntea topului.

Numele noului model are un rol dublu. Pe de-o parte, descrie evoluția față de vechiul *Punto*, iar în zilele noastre mai mare este mai bine. Pe de altă parte, îl diferențiază de acesta din urmă în condițiile în care Fiat a decis păstrarea pe piață și a vechiului model.

La evenimentul de lansare, președintele Fiat, Luca di Montezemolo, a afirmat fără rezerve că *Punto* „arată ca un Maserati” (farurile și grila radiatorului chiar te fac să te gândești la nobila sa rudă) și l-a descris ca pe „o femeie frumoasă îmbrăcată de Giugiaro”. Nu știu în ce măsură *Punto* este o femeie, dar designer-ul Giugiaro chiar a făcut o treabă excepțională: suprafețe plane, fără detalii extravagante, ciudățenii sau unghieri ieșite din comun. Profilul este frumos șlefuit și subtil. Singurul dezavantaj este totuși această subtilitate. Inițial, *Grande Punto* nu te impresionează și, dacă nu are parte de o culoare ieșită din comun (așa cum Fiat vă poate oferi), nu este o mașină după care să întorci capul. Cu tim-

pul te obișnuiești cu formele sale și la finalul unui drive-test ajungi să-l apreciezi și să-l consideri special...

Noul Fiat a fost dezvoltat în colaborare cu Opel și împarte platforma cu viitorul *Corsa* – un proiect ce datează dinainte de renunțarea la alianța GM-Fiat. Cu toate acestea, italienii susțin că cele două mașini nu au în comun decât 30% dintre componente (suspensia, direcția, încălzirea și ventilația) care au fost oricum personalizate pentru caracterul lui *Punto*.

Gama de motoare oferite se distinge de competiție prin accentul pus pe motorină. Astfel, în acest moment, nu există decât două opțiuni pe benzină (1,2 l 65 CP, 1,4 l 77 CP). În schimb, motoarele diesel există în patru variante: 75 CP și 90 CP pentru motorul 1,3 l Multijet și 120 CP și 130 CP pentru motorul Multijet 1,9 l.

Automobilul testat de Flacăra a fost echipat cu un motor diesel de 1,3 l ce dezvoltă 90 CP. Echiparea de top a inclus: climatizare cu reglaj pe două zone, ABS, ESP, radio CD cu mp3, geamuri și oglinzi electrice, senzori de parcare etc.

Grande Punto oferă o poziție de condus sportivă cu scaune joase și un volan îmbrăcat în

piele cu formă ergonomică. Cuplat la direcția asistată electric, acesta din urmă este o reală plăcere. Mașina urmărește bine traiectoria impusă și oferă șoferului senzația de siguranță și sportivitate. Poziția de condus joasă în-a fost mai bine ilustrată în momentul în care am revenit la volanul Logan-ului propriu. Senzația a fost că cipeva m-a înlocuit scaunul obișnuit cu un tabureț de bucătărie și acum sunt „cocoțat” la volan.

Fiat vine în sprijinul ideii că moda este sinonimă cu Italia și oferă multiple posibilități de a personaliza interiorul. Culoi neobișnuite la interior precum albastru, verde sau chiar portocaliu pot însufleți planșa de bord, tapiteria și covorașele în combinația aleasă de fiecare.

Calitatea asamblajelor este bună și per

ansamblu *Grande Punto* pare solid și fiabil. Materialele plastice din interior sunt la nivelul clasei, adică nu impresionează negativ, dar nici nu te ulnesc prin naturalețe.

Instalația audio oferă posibilitatea de a asculta fișiere mp3, iar comenzile sunt așezate la îndemână, pe volan.

Motorul Multijet de 1,3 litri dispune de patru supape pentru fiecare cilindru și dezvoltă cu ajutorul unei turbine 90 CP. *Fiat* nu te păcălește cu nimic atunci când îți spune că poate „extrage” 90 de cai dintr-un propulsor atât de mic. Ceea ce nu-ți spun italienii este că micuțul nu se comportă deloc asemeni unui diesel. La turații joase (normale pentru un diesel) mașina este lipsită de forță. Dacă dai drumul și la aerul condiționat, atunci situația devine chiar supărătoare. Treceti însă de bariera de 2.500-2.700 de turații și automobilul prinde viață spectaculos cu ajutorul

turbinei. Explicația ține de greutatea pe care o are în zilele noastre o mașină din această clasă și care a fost construită special pentru o siguranță de cinci stele (certificată EuroNCAP), adică aproximativ 1.200 kg. În felul acesta *Fiat* îți oferă o mașină care dispune atât de alternativa „economică” cât și de cea „semi-sportivă”. Depinde de fiecare cum dorește să conducă. În funcție de temperamentul șoferului, *Grande Punto* poate consuma în oraș între 5,9 l/100 km (consum calculat de constructor) și 9,5 l/100 km cât am apreciat noi după un traseu urban cu aerul condiționat pornit. Rulajul la turații înalte nu afectează motorul (gândit ca atare) pe termen lung atâta timp cât aveți grijă să-i asigurați uleiul recomandat și să schimbați filtrul de aer cât mai des.

Cuplat la o cutie de viteze manuală cu șase trepte, propulsorul se simte în largul său la drum

lung acolo unde promite să asigure compromisul ideal între viteză și consum. Consumul extraurban declarat de constructor este 3,9 l/100 km.

Așa cum afirmam și mai devreme, ținută de drum nu dezamăgește și *Punto* se așază bine pe drum indiferent dacă suprafața de rulare este denivelată sau cariată. Direcția este o plăcere, iar doamnele vor aprecia în mod special modelul *City* care asigură un plus de asistență volanului (fără a exagera, ajunge să folosești un singur deget la parcan).

Siguranța activă include sistemele ABS și ESP. Siguranța pasivă este susținută de două airbag-uri frontale cu deschidere în două trepte, airbag-uri laterale și tip cortină, caroserie deformabilă cu absorbire de energie, scaune anterioare cu tetiere active, centuri de siguranță cu pretensionare și limitator de sarcină. Elementele de siguranță includ de asemenea și un senzor de avertizare pentru fixarea centurii, atât pentru șofer cât și pentru pasagerul din dreapta.

Noul *Fiat* se comercializează în România la prețuri finale între 10.727 de euro pentru modelul de 1,2 l în echiparea Active și 16.847 de euro pentru dieselul de top 1,9 l în echiparea Sport.

Echiparea Active nu este deloc săracă și oferă printre altele: computer de bord, geamuri față electrice, ABS+EBD și două airbag-uri.

Grande Punto a apărut pe piață într-o perioadă în care concurența este mai strânsă ca niciodată. *Renault* se mândrește cu noul *Clio*, *Peugeot* cu abia lansatul 207, iar ofertele bune curg fără încetare de la *Ford Fiesta*, *Skoda Fabia* și *Kia Rio*. O piață aglomerată pe care *Punto* trebuie să dea din coate și să confirme încrederea care i-a fost acordată.

text și foto: Mugurel Mărgărit

ED – primul Kia produs în Europa

Kia Motors Corporation a făcut publice primele fotografii oficiale ale noului său automobil compact – nume de cod *ED* – la *British International Motor Show*, în Londra. Creat special pentru piața europeană, noul model se anunță un puternic competitor în clasa C, fiind programat să apară în showroom-uri la începutul lunii decembrie.

Cu o lungime de 4,2 m, *ED* are un ampatament mare de 2,65 m și promite cote de top ale habitaculului interior plus niveluri de dotări competitive și tehnologii de ultimă generație pentru sistemele de siguranță activă și pasivă. Încă din momentul lansării, o gamă de patru motoare va fi disponibilă incluzând motorizările pe benzină de 1,4, 1,6 și 2,0 l CVT și un diesel cu turbină cu geometrie variabilă de 1,6 l.

Numele de cod *ED* este acronimul de la *European Design*, iar oficialii *Kia* au ținut să sublinieze prin acest autoturism importanța acordată pieței europene.

Automobilul va fi produs la prima fabrică europeană *Kia* din Zilina, Slovacia și se va comercializa în exclusivitate în Europa. Versiunea în cinci uși va fi urmată în 2007 de un break și o sportivă hatchback în trei uși.

Noul hatch *Kia* va fi prezentat în premieră mondială la *Mondial de L'Automobile* în Paris, pe 28 septembrie 2006, când îi va fi dezvăluit și numele. ■

Benalmadena iubita soarelui

*Ce zici de
un loc plin
de com-
traste, unde
marea și
muntele își
dau mâna,
plăsmuind
una dintre
cele mai
atractive
destinații
din Medi-
terana?*

La doar 19 kilometri de Malaga, pe Costa del Sol, există un tărâm pe care poți avea o vacanță perfectă... dacă te nebunești după mare, soare, *Piña Colada* și o viață de noapte teribilă. Benalmadena este sora ceva mai mică (și mai puțin cunoscută) a deja celebrelor Marbella și Torremolinos, stațiuni preferate de starurile hollywoodiene, oamenii cu bani și familiile regale europene. Englezii sunt realmente vrăjiți de ea, iar de astă o să vă convingeți la fața locului (sunt mai multe puburi pe kilometru pătrat decât în oricare district londonez, ce să mai spun de casele de vacanță pline cu urmași gălăgioși de-al lui Shakespeare). Unul dintre punctele de top ale tănărului resort este plaja cu nisip fin (cunoscută drept

Benalmadena Costa). Se întinde de la Carrihueia, cartierul marinăresc al lui Torremolinos (celebru pentru restauranțele pescărești) până la Fuengirola, o altă perlă a Costei del Sol.

Nouă kilometri de plaje bestiale și gol-fulețe cu cea mai bleu mare de pe fața pământului. Plus o marină complet echipată, care a primit ani de zile premii pentru design și funcționalitate, unde sunt ancorate mai mult de o mie de ambarcațiuni. Înconjurată de vile cochete, marina este și punctul de întâlnire al celor care trăiesc pentru parasailing sau diving. Ar mai fi un cazino, unde ai ocazia să pierzi ceva verzișori (doar nu-ți imaginezi că „mâna” de cinci euro te va transforma într-un milionar!), un teren de golf ce se

întinde pe 200.000 de metri pătrați și parcul La Paloma, în mijlocul căruia se află un lac destul de mare, gazdă benevolă a unui număr frumuseț de specii de păsări de bătă. Dacă ți se pare că e prea multă liniște în jur, chiar vizavi o să găsești Ferria Ground, locul unde, în fiecare vineri dimineață, se pune de o piață de chilipiruri. Poți să te întorci în copilărie, vizitând fermecătoarea Selwo Marina. Spectacolele delfinilor, pinguinii și păsările exotice îți vor face ziua realmente încântătoare.

Pe malul mării, ca o salbă (viu colorată ziua și strălucitoare noaptea), se găsesc marile hoteluri, o groază de baruri, cafenele, ba chiar un Muzeu al Artei. Oriunde privești, o să vezi un pub

englezesc, scoțian sau irlandez. În unele se cântă karaoke, în altele se vizionează cine știe ce eveniment sportiv (mai mult sau mai puțin important). În fiecare seară, poți mânca la un restaurant cu un alt specific decât cel din seara precedentă. Începe totuși cu unul spaniol, eventual chiar pescăresc, și abia apoi treci pe la cele chinezești, grecești, libaneze sau franțuzești. Supa de pește este dementială, la fel *paella marinara* (cu fructe de mare) sau creveții perpelți pe grătar. Merg neapărat însoțite de o *sangria* rece și dulce. În Solimar Plaza există un centru comercial, recent construit, care găzduiește nu mai puțin de opt cinematografe (așa, ca să nu te plictisești). Noaptea, portul Benalmadenei este spectaculos luminat. În apele atât de profund cristaline înnoată pești mărișori, care se înghesuie hula-pav la fiecare firimitură de pâine aruncată de turiști.

De-a lungul elegantei promenade, care se întinde de la Castelul Bili-Bili până la marină, o să vezi câteva mozaicuri uimitoare, făcute de artiști locali. Stilurile și materialele sunt diferite și... provocatoare. Unii au folosit ceramică finisată, în timp ce alții au optat pentru metal, lemn sau piatră naturală. Această „expoziție” în aer liber este rezultatul planului local de dezvoltare al Benalmadenei.

Orașul vechi, pe care spaniolii îl numesc așa de frumos *Benalmadena Pueblo*, se adăpostește la poalele Sierrei de Mijas. „Bătrânul” este tipic andaluz, cu străzi înguste, case văruiți în alb și o listă întreagă de atracții turistice, gen muzee, magazine și buticuri, cafenele și terase, un centru sportiv, ba chiar și un castel simpatic. El Castillo de Colomares, construit recent de un localnic, în memoria lui Cristofor Columb, este înconjurat de o vegetație florală luxuriantă. Constructorul său a vrut să reflecte descoperirea Americii, amestecând mai multe stiluri arhitecturale: are o mulțime de forme complicate, magice, totodată, și... turnulețe complexe. Într-un fel, este un pic nebunesc, dar și fermecător.

Centrul comercial și zona modernă a Benalmadenei se cheamă Arroyo de la Miel. Pârâul de miere (în traducere aproximativă). Aglomerat și gălăgios, risipit între munții din spate și coasta Mediteranei, mândru mai ales când vine vorba de parcul Tivoli și telegondola care te duce până la crestele muntelui Calamoro.

Ce poți face?

Destul de aproape se află peștera de la Nerja, situată într-o zonă care oferă cea mai spectaculoasă priveliște de pe

Costa del Sol. Nu rata capitala provinciei, Malaga, unde sunt câteva edificii turistice interesante: bătrânul Gibralfaro (un castel construit pe ruinele unui far fenician), fortăreața Alcazaba și muzeul Picasso, împreună cu interesanta casă memorială a celebrului artist. Există un tur de o zi până la Granada, unde poți vizita palatul Alhambra, Sevilla, Cordoba, Ronda sau Gibraltarul.

text și foto: Ciprian Ene

Infoagenții

Prompt Service Travel
www.promptservice.ro, 317.84.55

Hotel Tropical 3***, 399 euro, Cocktail Holidays

Prestige Tours
www.prestigetours.ro, 319.77.94

Hotel Las Arenas 4****, 649 euro, cu demipensiune

Prețul include:

- bilet de avion, cursă charter, București-Málaga-București
- transfer aeroport-hotel-aeroport
- 7 nopți cazare
- masă, unde este specificat.

by
oriflame

natural swedish cosmetics

Horia Pătrașcu

Vise americane

"American Dreams", SUA, 2006 -
107 minute

Distribuit de: RO IMAGE 2000

tranzitie) a traversat Oceanul: ea băntule și pune pe jar America, încercând să-i facă să se prădească de răs pe cel de-acolo, abia lești din coșmarul prăbușirii-celor-două-tumuri-simbol al Lumii Libere din pricina unui atac terorist...! Așadar: o COMEDIE de actualitate, despre TERORISMUL MONDIAL!

Producătorul,

scenaristul și (una peste alta) regizorul **PAUL WEITZ** (care s-a lansat cu câteva pelicule „grosiere” gen *Plăcinta americană!*) vine cu o și mai grosieră peliculă în care un membru mahomedan antrenat

în taberele de atentatori-sinucigași, primind sarcina să-l asasineze pe președintele Americii cu ocazia unui super-show tv (aiuziile la Bush sunt nu doar evidente dar – dincolo de gafele, deja celebre, ale prezidentului – sunt totalmente lipsite de cel mai elementar bun-simț!). devine, în ultima clipă... **ADEPT CONVINS** al discursului „semi-imbecil” al șefului de stat... renunță, brusc, la misiunea încredințată transformându-se într-un „bun cetățean al Americii”(?!)... unica victimă a complotului dejuocat ajungând, culmea!, simpaticul prezentator al show-ului tv (**interpretat absolut magistral de către HUGH GRANT!**). Care Grant, pe de altă parte, declară că „m-a atras foarte mult ticăloșia scenariului...” (Dacă cineva, mai poate înțelege ceva...!? – n.a.).

Și, încă – în această comedie stupid-periculoasă: foarte buni în rol, **DENNIS QUAID** (președintele-tembel); cântăreata **MANDY MOORE** și **ADAM BUSCH** (în rolul unui rapper-homosexual). În rest... **TRISTEȚE!**

Stimați spectatori ai plaiurilor mioritice – fiți fericiți! „Băscălia națională” (una dintre principalele componente – dacă nu chiar singura! – întru edificarea României aflate în plin proces de

Destin în umbra demonilor

„A Chinese Tail Story” - China, 2006 -
114 minute

Distribuit de: MEDIA PRO PICTURES

Adaptat pentru nenumărate filme și seriale de televiziune, romanul clasic chinezesc **CĂLĂTORIE SPRE VEST** (transmis de-a lungul secolelor și

făcând parte din ciclul *Regele Maimuță*) ne este prezentat de data asta sub forma unei **SUPER-PRODUȚII** – figurație impresionantă, costume idem și efecte sonore sau pe calculator **absolut uluitoare!** – sub semnătura regizorului **JEFF LAU**, din Hong Kong, unul dintre „Cel 100 de regizori de frunte ai Chinei...”...

Personal, cred că dacă – pentru spectatorii asiatici – întreaga **harababură** desfășurată pe ecran poate avea o **oarecare** coeziune datorită cunoașterii unor date istorice populare – pentru un spectator normal, acest *Destin în umbra demonilor* poate fi exprimat prin doar două formulări (care îmi aparțin în întregime și pentru care îmi asum toată responsabilitatea! – n.a.): „Cea mai impecabilă tâmpenie vizuală ce a rulat pe ecranele noastre în ultimii ani”, și „O demonstrație de forță a impactului negativ al filmului american asupra cinematografilor chineze...”.

Un amestec de budism și ortodoxie, de Războiul stelelor și trupe armate de tip fascist, de *Întâlnire de gradul III*, excесе odorifice, sau *Spider-Man* etc., toate duse la paroxism, adică la insuportabil...!

ESTE PEA DE TOT...!

by
oriflame

natural swedish cosmetics

"Over the Hedge" - SUA, 2006 - 83 de minute

Distribuit de: RO IMAGE 2000

Peste tufiș

Cum să nu scrii cu plăcere despre un film de animație, cu atât mai mult cu cât acesta se ocupă de soarta „necuvântătoarelor” al căror habitat este tot mai amenințat de „expansiunea” (era să spun **explierea!**) OMULUI, cu CIVILIZAȚIA sa... cu tot...!?...

Animăluțele-eroi al acestei pelicule – abia ieșite dintr-o firească și prelungă hibernare – câțiva ratori, o broască țestoasă, o veveriță, un urs etc. etc. – morți de foame și încercând să-și găsească hrana

cea de toate zilele prin locurile știute, se pomenesc cu un imens zid apărut parcă peste noapte: „TUFIȘUL”, plantat de gospodarii umani ai unui nou cartier de locuințe ultra-moderne, ridicat în chiar hotarul pădurii unde ele, domind, supraviețuiseră iernii...! Ce pot face ele, sărmanele, într-o astfel de situație...?! Încearcă, firește – prin mijloace cât mai ingenioase – să sustragă din hrana „igienizată”, „sterilizată”, „ambalată” a noilor intruși... De aici o confruntare pe viață și pe moarte între viețuitoarele

pădurii, și mercantilismul agresiv al „umanoizilor” gata să-și apere frigiderul și piscina prin... chemarea hingherilor (dotat, firește, cu cele mai sofisticate aparate de dezinfectie)

Filmul e nostim, personajele-animale sunt haloase și remarcabil personalizate (contribuie aici și vocile unor **BRUCE WILLIS** sau **NICK NOLTE!**), are și câteva gaguri reușite... dar, mai ales, o replică mortală: „Animalele mănâncă pentru a trăi. Noi, oamenii, trăim pentru a mânca...!” Și este regizat de TOM JOHNSON, specialist în animația PE COMPUTER. Mda...

(Și, totuși: **UNDE** sunt filmele de animație de altădată...?! – n.a.)

Superman revine

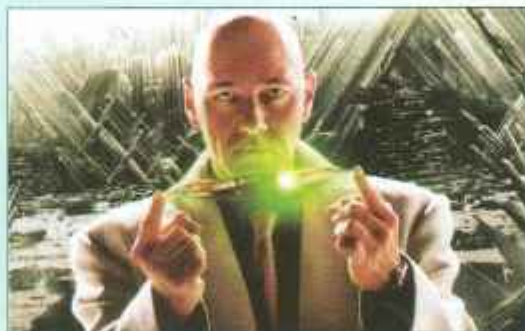
“Superman Returns” - SUA, 2006 - 154 de minute
Distribuit de: INTERCOMFILM DISTRIBUTION S.A.

„Nu există vreo țară în care să te duci și în care lumea să nu știe cine este **SUPERMAN!**” (BRYAN SINGER – regizor)

...și așa și este!

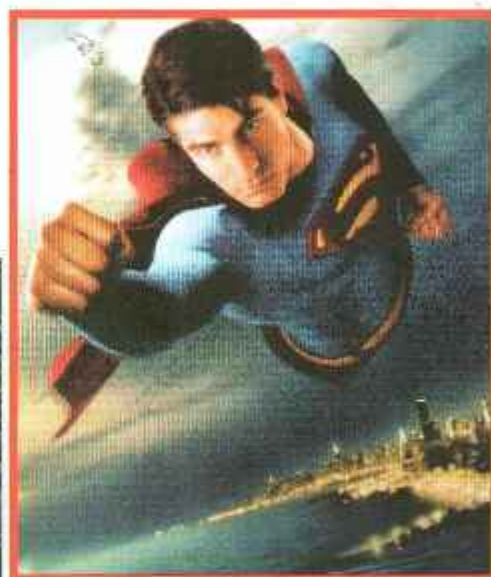
Eroul acesta, îndrăgit pe întreg Mapamondul – trimis de copil, din altă galaxie afiată în preajma descompunerii datorită unei trădări, spre a ajuta Pământul și omenirea Terrei prin forța sa atotputernică – s-a născut în anii '40 în niște „benzi desenate” semnate de JERRY SIEGEL și JOE SHUSTER. Primul „**SUPERMAN**” adus pe marele ecran în 1978 (și care a înnebunit o lume întreagă!), regizat de Richard Donner și interpretat de regretatul **CHRISTOPHER REEVES**, alături de două „legende” numite **MARLON BRANDO** și **GENE HACKMAN** – a uimit nu doar prin efectele tehnice utilizate în premieră la acea vreme, dar și prin logica și „frumusețea” basmului modern în care ZBORUL UMAN al individului devenea, parcă, **pipăibil...**!

Peste aproape 30 de ani, lată – și din considerente financiare, firește! – se rela povestea îndrăgitului erou, producătorii având asigurată o mare marjă de succes la public (s-au investit peste 260 milioane de dolari, se așteaptă ca beneficiile să

depășească **miliardul**!). În rolul principal a fost distribuit un cvasinecunoscut (**BRANDON ROUTH**), poate riscantă alegere, dacă nu observăm imediat că acesta seamănă cu **Christopher Reeves** în mod incredibil... Iar în rolul „negativului” Hackman – de data asta admirabilul **KEVIN SPACEY** (aici ras pe cap), dovadă pură a ceea ce poate face un MARE ACTOR dintr-un rol secundar...!

Epatând mai ales cu efecte vizuale ținând de tehnologie electronică de ultimă oră, dar și cu imagini fermecătoare (operator: **N.T. SIEGEL, A.S.C.**), având prea multe scene de violență gratuită (caracteristică, poate, mai ales filmelor cu gangsteri!) și bazându-se pe o poveste de dragoste subțire, une-

ori ilară până la stupiditate – actualul „remake” nu trebuie neapărat trimis la periferie, ci postat în zona celui care... „**merge, dorm'e!**”.

P.S. De menționat în acest film o surprinzătoare (și UNICĂ!) mostră de umor: către final, cei doi negativi (**SPACEY** și amanta sa, o toantă care poartă mereu în brațe o cățelușă nostimă!), rămași singuri pe o **insulă de câțiva metri pătrați**... în fața pieirii lor iminente, prin inanție; înnebunit de foame, Spacey își urlă revolta, apoi... deodată... și spre groaza femeii: începe să privească lung, zâmbind sardonice, către... **cățelul din brațele acesteia!**

Când oboseala se transformă în boală

Dacă nu ați fost în concediu, încă, e normal să vă simțiți „bateriile” cam descărcate. Cu toții obosim uneori, mai ușor sau mai greu, funcție de vârstă, solicitările zilnice și, mai ales, de rezistența organismului nostru, în general. Dar dacă oboseala asta ne ține cu lunile? V-ați gândit că poate fi o boală? Medicii ne asigură că este.

O stare de oboseală care durează mai mult de șase luni este boală curată și se numește *oboseală cronică*. Pe lângă senzația de epuizare, ea se manifestă și printr-o varietate de disfuncții, destul de severe, asemănătoare insuficienței cardiace, diabetului zaharat, infarctului

miocardic acut. Medicii susțin că este o boală destul de perversă, pentru că nu are determinări exacte ale diagnosticului. El se stabilește mai mult pe „ghicite”, în baza unor anomalii biologice obiective, dintre care amintim imunitatea scăzută și imunoglobulina și colesterolul crescute. Tratamentul sindromului oboselii cronice începe întotdeauna cu evitarea stresului fizic și emoțional. Urmează o evaluare exactă a situației organelor interne, eliminând toate posibilitățile de boală organică. În fine, ajungem și la medicamentele specifice: agenți triciclici, în doze mici, sau antidepresante, anxiolitice etc. Înainte de a trece la „artileria grea”, însă, merită să încercăm cu produse de fitoterapie. Medicul Sorin Godeanu ne recomandă minerale, vitamine și imunostimulatoare naturale, API OSTEOMARIN, administrat pe o perioadă lungă, împreună cu ADAPTELON (câtină, polen, lecitine, tinctură de polen, leuzea, Ginko Biloba), alungă oboseala, oricât de cronică ar fi ea. Fără dependență și efecte secundare, așa cum ne-au obișnuit toate produsele Laboratoarelor Elidor.

Medicul Sorin Godeanu răspunde întrebărilor dumneavoastră legate de tratamentul cu produse din plante. Scrieți-ne ce probleme de sănătate aveți și „fitoterapeutul de serviciu” vă va recomanda tratamentul adecvat.

Scrișorile vor fi expediate pe adresa redacției Flacăra, cu mențiunea „pentru pagina de sănătate”.

Remynil, o nouă speranță pentru demența Alzheimer

Boala Alzheimer este o formă de demență gravă care afectează 5% din populația de peste 65 de ani, iar din cinci în cinci ani frecvența sa se dublează: 10% la 70 de ani, 20% la 75 de ani. În România există aproximativ 200.000 de persoane afectate de Alzheimer. Divizia medicală a Johnson & Johnson a adus pe piața autohtonă un nou tratament pentru Alzheimer, este vorba despre Remynil (galantamină), care îmbunătățește funcția globală, cognitivă, activitățile vieții zilnice și comportamentul pacienților suferinzi de cumpăta maladie. Medicamentul, ca de altfel toată medicația în tratarea Alzheimer, nu eradică boala. (A.G.)

Un centru național pentru copiii cu handicap

Spre deosebire de alte țări civilizate, România încă nu are un centru național de recuperare și ortoprotezare a copilului cu handicap. Drept urmare, copiii cu astfel de probleme sunt „înghesuiți” într-un pavilion aflat în subordinea Spitalului de urgență Marie Curie, din București. De ani buni de zile, medicul Liliana Pădure, șeful Pavilionului recuperare deficiențe fizice și neuro-psiomotorii, se chinule să obțină „undă verde” pentru un centru medical autonom, organizat după standarde europene. El este cu atât mai necesar cu

cât cazuistica în domeniu a înregistrat, din păcate, o creștere alarmantă, în ultimii ani: malformații, sechele post-traumatice cranio-cerebrale, accidente rutiere și casnice, deviații de coloană. „Recuperarea copilului cu handicap este o activitate extrem de migăloasă, care are nevoie de timp și răbdare îngerească și presupune, pe lângă o înaltă competență profesională, resurse umane și financiare deosebite. Doar un centru național de recuperare și ortoprotezare a copilului cu handicap poate globaliza aceste exigențe și calități speciale”, susține medicul Liliana Pădure.

pag. 14, realizată de Liliana Petruș

Mohammad Abu Baker este singurul medic din România care tratează boala varicoasă prin metode absolut originale, brevetate ca invenții și premiate de foruri internaționale de prestigiu, între care amintim *Colegiul American de Flebologie*. La Clinica Tu-Karem, din București, bd. Nicolae Bălcescu, nr. 32-34, tel. 312.45.79 sau 315.83.78, puteți beneficia de „cea mai rapidă și eficientă metodă de tratare a bolii varicoase”, după cum susțin brevetele de invenție expuse în cabinetul medicului. Operația de varice nu doare, se face cu laser, sub anestezie locală ecoghidată. La doar câteva minute după intervenție, cu piciorul bandajat și strâns în ciorap medicinal, pacientul își vede de drum.

Întrebare concurs: Care este adresa Clinicii Tu-Karem?

Premiul oferit: O operație de varice gratuită în valoare de 500-1.000 de euro, funcție de stadiul bolii varicoase

Trimiți taloanele pe adresa redacției:

SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București până la data de 13.09.2006

Concurs
TUL-KAREM

**Un service gândit
pentru mașina ta!**

**De la noi pleci cu mașina
pe care ți-o dorești!**

CITYCENTER
e altceva!!!

VÂNZĂRI SERVICE

Calea Dorobanților 31-33, sector 1, București
Tel./Fax: 021.210.36.76; 021.210.66.24; 021.212.27.01
e-mail: cc1@city-center.ro

Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București
Tel.: 021.224.01.81; 021.224.47.38; 021.225.00.86
e-mail: vanzari@city-center.ro / office@rdsnet.ro

DAEWOO
AUTOMOBILE ROMÂNIA

Telefonul clientului: 0251.544.187
Asistență tehnică rutieră 24h: 0251.596.767; 0725.511.611
www.daewooauto.ro

Cea mai bună garanție oferită de un producător român de autoțurisme

Elena Petculescu:

**„Bancpost este o bijuterie, un dia
a căror șlefuire cade în**

▼ **Ce caută un Președinte de onoare într-o zi de vineri, dimineața, în banca pe care a creat-o și a condus-o multă vreme?**

– Întotdeauna sunt probleme de rezolvat, diverse, frumoase. Numai cine nu vrea să muncească sau le poate amâna, nu are. Nu mai departe de ieri am inaugurat o nouă sucursală, modernă, model european. Deși era ziua de naștere a soțului meu, nu am ajuns acasă decât după orele 18.00. De altfel, contractul pe care l-am semnat cu Bancpost îmi dă posibilitatea să mă ocup de imaginea băncii, de reprezentare la diferite organisme din țară sau din străinătate; acest lucru trebuie făcut cu multă grijă și atenție. De pildă, nu întotdeauna se percepe exact realitatea, ce înseamnă o perioadă de restructurare – cât de grea este ea și cât de lungă – ca să poți adapta o întreagă rețea bancară, destul de largă. Ne-am propus să ajungem la sfârșitul anului la un număr de 220 de unități.

– **Cum a fost trecerea de la o postură la alta?**

– A trecut mai bine de un an de la momentul în care am predat ștafeta de „executiv” și am preluat președinția de onoare a Bancpost. A fost o perioadă destul de activă; relația cu actuala echipă managerială este strânsă, comunicarea – foarte bună, așa încât ne întâlnim în mod curent pentru a „rândui” problemele care apar. Sunt foarte atentă la orice articol despre bancă – dacă este unul defavorabil reacționez imediat, pentru a lămurii chestiunea respectivă. Sunt deosebit de interesată de sursa de informații și de sancționarea exagerărilor sau corectarea lor.

– **Ca să parafralez pe cineva – să înțeleg că sunteți un Președinte de onoare jucător?**

– Da, cum vreți să spuneți: jucător, activ, prezent. Îmi fac datoria așa cum simt că trebuie.

mant, iar sucursalele mici briliante sarcina acționarilor și angajaților.”

„Cred că strategia unor bănci mici de a se uni

▼ Cum ați lăsat Bancpost în urmă cu mai bine de un an?

– În condiții bune, trebuie recunoscut acest lucru, dar nu trebuie să-l speculăm – așa cum sunt unii tentați să o facă. Am încheiat anul 2004 lăsând un profit de 19 milioane de euro, iar anul 2005 s-a încheiat cu pierdere, asta însă nu înseamnă că banca s-a dus în jos din cauză că a plecat doamna Petculescu. Aș dori ca nimeni să nu interpreteze astfel situația, pentru că ne aflăm într-o perioadă de vârf în restructurare – o perioadă grea pentru orice bancă – și multe au trecut prin ea. Încă nu am modelat rețeaua așa cum dorim să ajungă ea. Dar, în curând, în București, alte șapte unități vor începe să funcționeze după noul model și vor fi un punct de atracție pentru clienți. În opinia mea, drumul pe care mergem este cel corect.

„Până acum, de multe ori, s-a confundat președintele cu banca.”

– Ați pomenit de câteva ori cuvântul „restructurare”. În ce constă ea?

– Pe baza unei strategii adoptate de către acționari s-a stabilit ca rețeaua

Bancpost existentă la acea dată (167 de unități) să se extindă și să se modernizeze. Numai în București s-au deschis 30 de unități noi într-un an. Altele însă s-au închis pentru că nu corespundea din punct de vedere al locației, al dispersării în teritoriu, al eficienței. Încercăm să devenim copia fidelă a EFG, care m-a frapat prin numărul mare de sucursale pe care le are, de exemplu, pe drumul de la aeroport spre centrul Atenei, apoi în oraș. Această politică se aplică pentru atragerea cât mai multă a clientelei.

– Intenționați să lucrați și în franciză?

– În general, acest lucru îl fac băncile mai mici, care nu au rețea.

– Practic, în ce constă activitatea dv. în calitate de Președinte de onoare?

– Așa cum am mai spus, am, prin contract, drepturi și obligații foarte bine stabilite. Am primit această funcție cu un vot unanim în AGA, ca fiind un bun „ambasador” al băncii și pentru reputația mea excelentă. Trebuie să am grijă ca tot ceea ce reprezintă Bancpost în peisajul bancar să nu se piardă, dimpotrivă, să se consolideze. Până acum, de multe ori s-a confundat președintele cu banca.

– Putem spune că sunteți un brand?

– S-a și spus asta, pentru că paisprezece ani la Bancpost, plecând de la zero, înseamnă într-adevăr o performanță. Este un lucru care nu se uită.

– Activitatea dv. a fost recunoscută și în străinătate.

– Da. Din februarie 2005 am primit poziția de Președinte al Comisiei Internaționale de Servicii Financiar-Postale și de Business – o comisie care funcționează ca o uniune restrânsă sub egida Uniunii Poștale Universale cu sediul la Berna. Pe această temă sunt chiar foarte, foarte ocupată. Există o strategie adoptată în AGA din anul trecut, care presupune să dezvoltăm serviciile financiare și de business în relație puternică de parteneriat cu autoritățile poștale; sunt modele multe și foarte diferite în lume, ceea ce a dus la extinderea Comisiei de la europeană la internațională (au aderat state și din afara Europei). Anul acesta, în perioada 12-18 iunie, a avut loc primul curs de pregătire, sub forma unui Summer College ținut în România, la București, în organizarea noastră, care a fost un real succes. La acest training am adus speakeri din diverse instituții internaționale, speakeri din Bancpost specializați pe diferite tipuri de modele,

exact cum dezvoltăm și noi această strategie în domeniul retail-ului, adică tot ce s-ar putea preta la demararea vânzării de produse printr-un atât de important canal de distribuție, cum este poșta.

– Ați primit, de curând, și o diplomă.

– Am primit-o pe 21 mai, exact de ziua mea de naștere și de nume, la Londra. Diploma este o recunoaștere internațională a activității mele în perioada cât am cooperat în derularea de programe și proiecte cu BERD. Diploma a fost acordată chiar de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) și de sponsorul ERSTE Bank. De asemenea, un alt titlu care mă onorează este cel acordat cu câteva luni în urmă de American Biographical Institute – 2006 Commemorative Medal „Woman of the Year” for outstanding community and professional achievement.

– Care sunt relațiile dv. cu managementul actual?

– Excelente! Eu sunt în permanentă în poziția de observator, sunt prezentă la toate ședințele Consiliului de administrație și la toate Adunările Generale, având și calitatea de acționar, de care sunt foarte mândră, pentru că eu cred în potențialul băncii. Printre altele, am rolul de a-l „potoli” pe unii nemulțumiți, explicându-le prin ce dificultăți se trece în adaptarea la noul sistem informațional. Se întâmplă să ne plece oameni după care ne pare rău; se întâmplă să vrea să plece și eu să le schimb hotărârea spunându-le fie „Aveți răbdare!”, fie „Aveți încredere!”.

– Câte acțiuni aveți la Bancpost?

– 246.000. O cotă de 0,0022 la sută. Dar să revin. Bancpost va crește, se va moderniza și consolida. Când spun că „restructurăm” mă refer la faptul că schimbăm structura unităților, venim cu structuri noi în ceea ce privește produsele pe care le oferim clientelei; s-au specializat mai multe divizii care oferă, bineînțeles, servicii specializate. schimbăm conceptul în care ne apropiem de clienți.

– Un exemplu?

– Acum, când vorbim de IMM-uri, de fapt, le-am împărțit – la „corporate” au rămas cele de mărime medie și pentru cele mici s-a creat un segment foarte de viitor – SBB (Small Banking Business) pentru afaceri mici, dar foarte importante în plan economic și social, cum sunt, de exemplu, cabinetele de avocatură, cele stomatologice etc. De asemenea, s-a

pentru a rezista concurenței este înțeleaptă.

dezvoltat mai mult la noi creditul ipotecar – în momentul actual avem cea mai bună cotă de pe piață.

– Cum ați caracteriza sistemul bancar românesc actual?

– Am spus asta și în alte ocazii: în momentul de față sistemul bancar românesc este unul stabil, curat (știți bine ce perioadă grea am traversat cu ani în urmă și ce măsuri s-au luat când șapte bănci au căzut una după alta); deci în prezent avem un sistem bancar viabil, bine poziționat. Cred și că strategia unor bănci mici de a se uni pentru a rezista concurenței este înțeleaptă.

– Bancpost de ce concurenți se teme?

– La doi ani de la privatizarea noastră răspundeam la această întrebare cu sinceritate: de Raiffeisen, pentru că este agresivă și se va dezvolta foarte, foarte rapid. Astăzi răspunsul meu este altul: BRD. Are o dezvoltare rapidă pe două fronturi: pe de-o parte, multe unități, pe de altă parte, multe produse. Sunt foarte inventivi și să știți că, la început a trecut ceva timp până a pomenit „să se miște”. La carduri noi am fost întotdeauna mai tari, mai buni, am luat mai multe premii... Am fost lideri de piață cu 32%; suntem și astăzi, cu 24%.

– Prin urmare, viitorul Bancpost este sigur.

– Este foarte sigur, chiar dacă EFG s-a retras din competiția pentru CEC; nu deranjează pe nimeni și, chiar cred că, într-un fel, este o măsură foarte bine gândită.

– Vă rog să-i enumerați pe câțiva dintre cei care răspund direct de conducerea activității băncii.

– Așa cum este prezentat și în raportul anual, în topul managementului sunt eu, în calitate de Președinte de Onoare, Mihai Bogza, Președintele Consiliului de Administrație, George Michelis, Directorul General al băncii, un om extraordinar, de mare echilibru, un bancher adevărat, care a venit hotărât să implementeze o nouă strategie, să adapteze noi modele, să remodeleze unitățile, într-un cuvânt, să restructureze după modelul acționarului strategic – EFG. Acesta își întărește poziția din ce în ce mai mult, deși a „plecat la drum” cu foarte puțin – 26%, iar săptămâna viitoare va deține 78% din capital, prin preluarea părților deținute de BERD și IFC. Când un acționar își consolidează poziția într-o companie înseamnă că are asupra ei o viziune pe termen

îndelungat. Aceasta este ceea ce cu adevărat putem numi un investitor strategic.

– Cum priviți înapoi? Cu uimire? Cu nostalgie?

– Mi-e greu să răspund, pentru că, deși am fost considerată o ființă dură (și „Doamna de Fier” și „Doamna de Titan”) sunt foarte sentimentală. Privesc în urmă cu admirație, cu satisfacție, având conștiința împăcată că am făcut totul ca lucrurile să meargă bine și, iată, chiar merg bine. Eu consider că Bancpost este o bijuterie, un diamant, iar sucursalele – mici briliante a căror șlefuire cade în sarcina acționarilor și angajaților.

– Frumos spus!

– Unul dintre briliantele pe care eu însămi l-am văzut cu plăcere acum câteva zile s-a deschis pe Bulevardul Iancu de Hunedoara. În ultimul timp mă lupt pentru niște proiecte de finanțare în mediul rural – „Microfinance” – prin Comisia Internațională de care am amintit. Vrem să dezvoltăm relația dintre autoritățile poștale și bănci – mă refer la bănci poștale de economii care se vor dezvolta foarte mult și vor trece la statut de bancă comercială. Băncile poștale de economii, prin tradiție, au fost primele bănci care au oferit cetățeanului de rând, la ghișeu oricărui oficiu poștal, șansa să își facă un depozit. Dar ceea ce contează cel mai mult sunt serviciile financiare de care clientul are nevoie și pe care trebuie să încerci să i le oferi cât mai aproape de casă. Nimic nu este mai bun, în domeniul la care mă refer, decât un parteneriat între Autoritatea Poștală și o bancă. Dacă este bine pus la punct pe sistem comercial, este cel mai viabil. Dacă am reuși astfel finanțarea și în mediul rural, ar fi extraordinar.

– Cu ce sentiment pășiți în bancă în noua postură?

– Nu am un sentiment diferit de cel din vechea postură. Nu m-am rupt de realitate. Sunt atât de ancorată în miezul problemelor încât îmi face mare plăcere, iar colaborarea cu managementul băncii este deosebită. Respect reciproc, apreciere reciprocă.

– Cum vă privesc foștii subalterni?

– Cu același respect. Însă mulți dintre cei vechi au plecat. Sunt mulți noi, foarte tineri, nici nu îi știu după nume. Mesajul meu de 1 iulie – (ziua Bancpost) s-a adresat însă „și celor de pe statele de plată și celor din afara lor”, făcând tot posibilul ca ei să ajungă și la foștii cola-

boratori a căror seriozitate și al căror sprijin nu pot să le uit.

– Dacă n-ați fi atât de prezentă în bancă s-ar schimba ceva în statutul dv. de Președinte de onoare? Vreau un răspuns sincer.

– Nu. Nu cred că s-ar schimba ceva, pentru că este un titlu primit pe viață. Aș avea probabil mai mult timp, dar nu mi-ar face mare plăcere. Cred că soțul meu ar trebui să răspundă la această întrebare. Oricum, față de cele 12-14 ore cât munceam înalinte, acum este ca și cum nu fac mare lucru! Însă țin să fiu în vâltoarea evenimentelor, a realității, ancorată mereu în prezent. Cât despre viitor, îmi doresc cu aceeași ardoare, să devin bunică.

„Nimic nu este mai bun, în domeniul la care mă refer, decât un parteneriat între Autoritatea poștală și o bancă.”

interviu realizat de **George Arion**

foto: **Octavian Tîbăr**

Carmen Radu, președintele **EXIMBANK**:

„Noi ne focalizăm pe produs

EXIMBANK S.A. și-a făcut un renume pe piața bancară autohtonă datorită susținerii comerțului exterior al României prin instrumente financiar-bancare și de asigurări specifice, atât în nume și cont propriu, cât și în numele și contul statului. **EXIMBANK** a luat în calcul o creștere a portofoliului de credite până la finele anului 2006. Conducerea băncii estimează un volum de garanții majorat cu 20% față de 2005, iar volumul exporturilor asigurate va fi mai mare cu 75%. Banca a încheiat anul 2005 cu active de bilanț de 554 milioane de euro, deținând o cotă de 1,6% din piață. Președintele **EXIMBANK S.A.**, dna Carmen Radu, ne oferă câteva detalii legate de activitatea acestei instituții.

„Succesul activității
EXIMBANK este strâns legat de segmentarea pieței de desfacere, de identificarea publicului țintă și de construirea strategiei de atragere și convingere a celor trei tipuri de clienți (actuali, aspiranți și potențiali), în funcție de gradul lor de implicare în activități de export.“

EXIMBANK în parteneriat cu **BRD** **Groupe Société Générale**

– Stimată doamnă Carmen Radu, în premieră pe piața bancară, **EXIMBANK S.A.** a încheiat un acord de parteneriat cu **BRD-Société Générale**. Concret, ce presupune un astfel de acord și ce efecte vă așteptați să aibă?

– Acordul de parteneriat cu **BRD** este primul acord de acest gen din etapa actuală a dezvoltării **EXIMBANK S.A.**, iar în momentul de față există deja discuții și cu alte bănci pentru abordarea acestei variante de colaborare, care poate oferi băncilor comerciale noi oportunități de a susține mai multe proiecte ale agenților economici, prin corelarea ofertei proprii cu cea a **EXIMBANK S.A.** Acordul prevede dezvoltarea unei cooperări între **EXIMBANK S.A.** și **BRD Groupe Société Générale S.A.**, care să asigure oferirea de către instituția noastră în nume și cont stat, precum și în nume propriu, a produselor/serviciilor specifice, menite să completeze oferta băncii partenere, atunci când este necesar sau există posibilitatea de a facilita realizarea proiectelor clienților. **EXIMBANK S.A.** va pune la dispoziția **BRD Groupe Société Générale S.A.** sau a clienților acesteia, asigurări în numele și contul statului, scrisori de garanție în nume și cont stat sau în nume pro-

priu, finanțări pentru refinanțarea/cofinanțarea de către **BRD Groupe Société Générale S.A.** a proiectelor clienților săi – agenți economici. Acordul prevede, totodată, posibilitatea de a participa împreună la sindicalizări. Din punct de vedere al efectelor, credem că punerea în practică a prevederilor Acordului se va concretiza printr-o susținere financiar-bancară sporită, prin dezvoltarea activităților economice începând cu cele privind exportul și continuând cu cele din domeniul IMM-urilor, al protecției mediului, al infrastructurii etc., așa cum ne-am propus prin strategia pe care am dezvoltat-o în concordanță cu politica guvernamentală.

– Care sunt condițiile pe care trebuie să le îndeplinească fiecare credit pe care îl garantați?

– **EXIMBANK** pune la dispoziția exportatorilor o garanție la creditele acordate de bancă pentru realizarea producției de export. Garanția se emite pentru o sumă reprezentând până la maximum 80% din valoarea creditului contractat de exportator și acoperă riscul de nerambursare a creditului. Acordarea garanției **EXIMBANK** se face în completarea necesarului de garanții reale/personale constituite de exportator, preluând o parte din riscul asumat la contractarea creditului. Creditul poate fi acordat de către bancă pe termen de maximum doi ani pentru acoperirea cheltuielilor pentru producția de export sau pentru

și ne concentrăm pe client

prestarea serviciilor livrate la extern, în baza unui sau mai multor contracte de export.

– **Vorbiți-ne puțin despre cele trei produse lansate în ultima perioadă.**

– Într-adevăr, am lansat de curând trei noi produse: *Garanția de export pentru mărfuri generale* adresată de asemenea exportatorilor, precum și *Microgaranția* și *Compensația de dobândă*, produse destinate în special IMM-urilor. *Microgaranția* este un produs de garantare care vine în întâmpinarea solicitărilor de finanțare atât ale IMM-urilor cât și ale altor agenți economici care desfășoară proiecte ce se încadrează în domeniul privind infrastructura, dezvoltarea regională, cercetarea-dezvoltarea, ocuparea forței de muncă, proiectele de mediu etc. Acest produs facilitează accesul la finanțare, venind în completarea garanțiilor proprii până la nivelul solicitat de băncile comerciale pentru obținerea creditelor. *Compensația de dobândă* se acordă IMM-urilor pentru acoperirea unei părți a cheltuielilor cu dobânda plătită la creditele contractate în lei de la bănci. Produsul își propune să stimuleze utilizarea creditelor în scopul susținerii și mai ales al dezvoltării activității întreprinderilor mici și mijlocii. *Garanția de export pentru mărfuri generale* pe care o va emite EXIMBANK în numele și contul statului va constitui o contragarantie la scrisorile de garanție pe care băncile comerciale le emit exportatorilor români pentru participarea la licitații internaționale și pe timpul derulării contractelor externe. Garanțiile vor acoperi până la maximum 80% din valoarea garanției bancare necesare derulării exportului.

EXIMBANK a lansat garanția pentru creditele contractate de exportatori

– **Există un specific al garanțiilor emise de EXIMBANK?**

– Garanțiile emise de EXIMBANK în numele și contul statului se constituie în contragarantii la scrisorile de

„O instituție de credit își păstrează reputația, este stabilă și operațională și își asigură un segment indispensabil de clienți eligibili și fiabili doar dacă standardele de etică și profesionalism adoptate se aplică consecvent“, crede președintele EXIMBANK, dna Carmen Radu.

garanție pe care băncile comerciale le emit exportatorilor români pentru participarea la licitații internaționale și pe timpul derulării contractelor externe. Garanțiile acoperă până la maximum 80% din valoarea garanției bancare și se acordă pentru obiective complexe și

producția cu ciclu lung de fabricație. În viitor avem intenția să extindem acordarea acestor garanții și pentru mărfuri cu caracter general. EXIMBANK a lansat la începutul acestui an *garanția pentru creditele contractate de exportatori de la băncile comerciale*. Garanția se acordă în completarea necesarului de garanții reale/personale constituite de către exportatori pentru creditele contractate în scopul realizării producției de export și preia o parte din riscul asumat la contractarea creditului. În acest fel, exportatorii își pot alocă timpul și resursele pentru realizarea unor produse din ce în ce mai competitive, iar banca finanțatoare are o garanție irevocabilă și necondiționată emisă de EXIMBANK în numele și contul statului, care îi crește solvabilitatea și îi permite eliberarea de capital pentru noi finanțări.

– **Care sunt volumele pe care le garantați și ce estimări aveți pentru acest an?**

– Așa cum vă spuneam, în perioada următoare urmează să încheiem noi acorduri de parteneriat, iar ceea ce ne propunem în această etapă este să stabilim împreună, între instituțiile noastre, un mecanism de lucru care să asigure operativitatea, fluența și rezolvarea unui volum cât mai mare de solicitări ale agenților economici, de aceea cred că este prematur să vorbim de volume garantate sau de estimări, acestea depinzând de capacitatea de absorbție a produselor oferite de către noi pe piață.

– **Ce ne puteți spune despre strategia de viitor a EXIMBANK?**

– EXIMBANK își dorește adoptarea unei atitudini bivalente: **focalizare pe produs și concentrare pe client**. Printre altele, acesta din urmă poate fi atras chiar de calitatea demonstrată a produsului și de gradul său de aplicabilitate practică. Din considerente de marketing și pentru a învinge scepticismul consumatorilor, EXIMBANK ține seama de nevoia potențială și de cea resimțită, de cererea potențială și de cea efectivă, precum și de cererea de piață.

Text Alice-Claudia Gherman

Foto: arhiva EXIMBANK

Contele Dracula,

un club select, numai pentru cunoscători

„Bine ați venit în casa mea. Intrați de bună voie și nesiliți de nimeni!”, acesta este mesajul cu care Conte Dracula își întâmpină oaspeții când îi treci pragul. Nu e necesar să vă deplasați la castelul lui din Pasul Bârgăului, ci e suficient să mergeți în casa sa de pe cheiul Dâmboviței, chiar în Capitală. Odată intrați, nu se știe dacă vă va mai lăsa să ieșiți! E un risc asumat de vreți să mâncați bine și să trăiți povestea construită de Bram Stoker. Actorul Petre Moraru își ia foarte în serios rolul faimosului vampir și oferă un spectacol incredibil: *Călătoria Contelui Dracula la București*. S-ar putea să fiți chiar mușcați de gât de către odiosul vampir, cine știe? Dacă nu vă e frică... Pofțiți, vă rog!

Intrarea în club *Contele Dracula* se face printr-o ușă masivă din lemn, vopsită în negru. Trageți de lanț și un „servitor” vă va introduce într-unul dintre saloane. Conte Dracula nu este acasă decât marțea și vinerea, deci, dacă țineți neapărat să dați ochii cu el, este bine să mergeți în aceste zile. Spectacolul începe în jurul orei 20.00. Cum, de obicei, cele cinci saloane ale localului sunt arhipline seara, este bine să faceți rezervare. Când nu este acasă faimosul conte, vă puteți preumbla nestingheriți prin minicastelul său conceput întocmai după interioarele romanticei povești a lui Stoker. *Salonul medieval* e chiar în dreapta, lângă intrare, și păstrează amintirea Voievodului Vlad Țepeș, cel care a inspirat întreaga poveste. Gravuri și arme originale împodobesc pereții, geamurile sunt de un roșu aprins, întreaga încăpere

„Sunt bucuros că ați găsit calea de intrare... pentru că sunt sigur că veți găsi foarte multe lucruri care să vă intereseze”, spunea celebrul Dracula în romanul scriitorului Bram Stoker. La club *Contele Dracula* aveți ce vedea și vă garantăm că, în ciuda aparențelor, e un tip destul de cumsecade.

e plină de lumânări roșii, iar becurile moderne luminează palid și discret. *Salonul transilvănean* se află în stânga intrării, tavanul, mobilierul, vesela din ceramică albastră, măștile rituale reconstituite cu toatele castelul din Pasul Bârgăului. Transilvania e acum, aici! Din acest salon puteți trece în *Salonul vânătoresc*, împodobit cu o bogată colecție de trofee ale Contelui, iar lupii – capii nopții – credincioșii servitori ai lui Dracula privesc însetați de sânge pe fereștele vopsite în albastru. Urletele lor și vântul șulerător îți dau fiori de moarte. Noroc că, iama, în șemineu mai arde un foc de lemn ca să încălzească atmosfera. Vara, aerul condiționat, în contrast cu fierbințeala de afară, face să te simți bine că te afli aici. Pe scara îngustă coborâți la demisolul clădirii și veți simți parfumul Londrei secolului al XIX-lea, *London pub*, locul unde Dracula a

întâlnit-o pe Mina, logodnica avocatului Jonathan Harker. De altfel, fotografiile din numeroase ecranizări ale poveștii lui Dracula tapetează pereții. Personalități care au trecut pe aici, în special cei de origine anglo-saxonă, de altfel împătimitii legendei Dracula, și-au marcat trecerea pe un panou. Printre ei astronautul Jon McBride. Pe acest nivel descoperiți *Biblioteca* lui Dracula cu informații despre călătoriile contelui la București, iar drept în față este *Pivnița*, unde își ține acesta colecția de vinuri vechi, din care – evident – nu lipsește vinul *Vampire*. Printr-o ușă secretă, din bibliotecă puteți pătrunde în pivnița casei. Mai întâi veți trece prin *Barul alchimic*, locul unde Dracula își prepară potioanele magice, face schițe, scrie formule, formolizează crabi și alte lighioane, iar omul obișnuit poate savura cocktail-uri cu nume ciudate precum *Transfuzia*, *Cercul de Foc* sau *Borgo Pass Special*. Din bar se pătrunde în *Capela*, poate cel mai ciudat loc, fiindcă de aici, la căderea nopții, când sicriul negru își deschide capacul, Dracula își începe lugubru-l spectacol cu un sfeșnic cu lumânări sângerânde, bătându-i încăperile clubului în căutarea următoarei victime. Br! Br! Cinci capete de om (mulaje) atârnă în țepe, și încă mai sunt locuri libere. Cine vrea să urmeze? Oricum, clienții localului sunt amuzați că pot intra în sicriu când stăpânul nu e acasă și se pot fotografia în el.

În toată casa sunt mâini care ies disperate din pereți, opera artistului Dragoș Botezat, ca de altfel întregul design al restaurantului. Și printre toate aceste monstruoșități, vă puteți delecta cu un meniu tradițional românesc, între care puteți savura specialități tematice preparate de către bucătarul contelui, Eugen Petcu, iar fiecare fel vă va aminti de conte. Nu lipsește piure-ul de fasole cu usturoi, carnea semicrudă și în general preparatele cu usturoi, să alungă vampirii. Mare greșală faceți dacă nu comandați specialitatea casei: *Șobolan pe pat de paie*. Sună delicios? Cu siguranță, mai ales dacă la masă îți șade alături Conte Dracula însuși. În rest, bucurați-vă de meniu câtă vreme nu ați intrat în vizorul contelui!

Text: Alice-Claudia Gherman

Imag: Robert Hanciarac și arhiva localului

SPECIALITATEA CASEI

Șobolan pe paie

Carne de pui bătută, înfășurată precum Cordon bleu, cu brânză la mijloc plus alte ingrediente „secret de fabricație”, aranjate sub formă de șobolan, totul pe un pat de cartofi pai.

Codul lui Nostradamus

O carte semnată de Michael Rathford, recent apărută la Editura Nemira, colecția *Suspans*, în traducerea Adrianei Bădescu

Am auzit cu toții de versetele codificate ale lui Nostradamus, dar de curând a avut loc o descoperire uimitoare: ultimul manuscris al lui Nostradamus a fost găsit la Biblioteca Națională Italiană din Roma, total necunoscut până atunci. Manuscrisul a fost donat în urmă cu circa 400 de ani Papei Urban VIII și de atunci a rămas ascuns. Din cauza presiunilor și a supravegherii Inchiziției, profetul a amestecat înțelesul și ordinea catrenelor. Dr. Michael Rathford pare să le fi descoperit înțelesurile ascunse, spunând că anul acesta se va declanșa o mare conflagrație mondială care se va sfârși abia în 2012. Cea mai detaliată perioadă este cea dintre 2006 și 2012, ani plini de războaie, disperare, dar și de speranță. Acesta nu va fi sfârșitul lumii.

Profeții împlinite

Nostradamus s-a bucurat de recunoașterea talentului său ieșit din comun încă din timpul vieții.

Previziunile pe termen scurt au fost, în mare parte, corecte. Se apreciază că 70% din profețiile lui s-au adeverit. Chiar și momentul propriei morți și l-a preconizat cu exactitate. Până

în prezent au fost identificate mai multe evenimente care ar fi fost prevăzute de Nostradamus în versetele sale. Alți autori au scos la lumina tiparului preziceri ale lui Nostradamus, cum ar fi: moartea lui Giordano Bruno, revolta anticomunistă din Ungaria, moartea lui J. F. Kennedy, căderea zidului Berlinului, războiul din fosta Iugoslavia, atacul de la 11 septembrie 2001.

Crize și dezastre

Incidente sociale și politice internaționale sunt prevăzute în *Codul lui Nostradamus*. Prezicătorul anticipa că al treilea război mondial va izbucni anul acesta și va dura până în 2012. În Centuria II, Catrenele 35 și 48, Nostradamus prezice că va avea loc un incident internațional din cauza greșelii unui lider politic important, susține Rathford. Relațiile dintre SUA și un alt mare stat se vor răci. Liderul respectiv va încerca să-și repare greșeala, dar va fi înălțat de cei care vor să-l ia locul. Va ajunge în pragul sinuciderii, fiind eliminat din politică, economie, viața

socială. Ambele state vor avea de pierdut, dar un al treilea va avea de câștigat. Situația va lua amploare atunci când va interveni al treilea stat, un inamic al SUA, și astfel întreaga planetă va ajunge în pragul războiului.

Se dezlănțuie dezastrul

În Europa Centrală și de Sud, ca și în Orientul Apropiat, mai cu seamă în extremitatea estică a Mediteranei, se vor înregistra inundații grave, se spune în Centuria VIII, Catrenul 29. „Se vor produce transformări geologice care vor contribui la campania de cuceriri a Antihristului. Pe fondul derutei guvernelor locale, ca urmare a acestor dezastre, Antihristul își va putea aduce trupele în zonă, sub pretextul că ajută la restabilirea ordinii; în realitate, se va folosi de acest prilej pentru a dobândi controlul asupra țărilor respective și a le transforma locuitorii în veritabili sclavi. Problemele economice grave vor persista pe fondul marilor tulburări sociale, facilitându-i Antihristului accesul la putere. Speriată și mânată de speranță, populația va deveni vulnerabilă la demagogia sa. Antihristul va folosi aceste dezastre ca pe un prilej de a răsturna guvernele și de a-și infiltra spionii. În multe regiuni va fi declarată legea marțială pentru a pune capăt revoltelor și jafurilor. Orientul Mijlociu, sursa puterii sale, va fi mai puțin afectat decât restul lumii. Antihristul va oferi ajutor țărilor în încercarea lor de a se reface, dar în cele din urmă le va da lovitură de grație.”

Conflicte mondiale

„În cel de-al treilea război mondial, majoritatea relațiilor diplomatice dintre state vor fi suspendate și apoi restructurate”, continuă autorul în Centuria VI, Catrenul 97. „Singura care va continua să reziste va fi cea dintre Franța și SUA. O forță aflată de partea Antihristului va lansa o bombă asupra orașului New York; aceasta va fi însă detectată. Sistemul defensiv american va încerca să intercepteze și să devieze sau să distrugă bomba, astfel că Statele Unite nu vor putea riposta. Franței i se va cere să facă acest lucru, ca dovadă a loialității sale, și riposta va consta într-o serie de bombe și în utilizarea altor arme. Răspunsul va fi imediat. Liderul american va utiliza o linie directă pentru comunicarea cu mareșalul francez, care va lansa împotriva agresorului bombe autopropulsate, cu «limbi de foc». În cursul acestor lupte, unele bombe vor lovi orașul New

York, iar altele vor fi deviate.

Cea la care ne referim aici va fi detonată, când se va afla încă pe traiectorie, salvând astfel orașul. Se vor înregistra multe victime când avioanele ce vor zbura în jurul bombei, încercând s-o devieze sau s-o distrugă, vor exploda.”

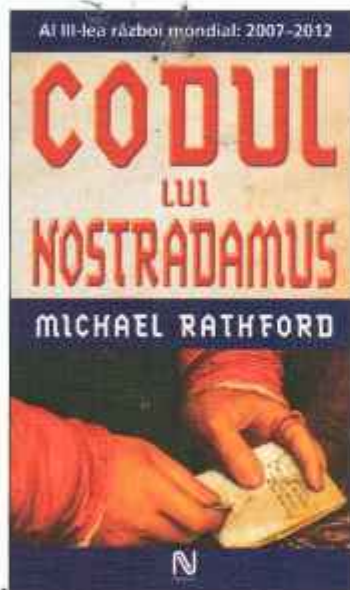
Detaliile războiului

Sunt descrise în Centuria II, Catrenul 48: „În sud-vestul Oceanului Atlantic, rachetele vor fi lansate în apropiere de o navă spațială scufundată și un submarin. Comandantul acestuia va fi nerăbdător să deschidă focul. Un vas de suprafață american va fi în pericol. Comandantul rus al submarinului are ordine secrete, despre care restul echipajului nu știe: să-și provoace și să-și irite adversarul. Și exagerează.

Comandantul american a primit ordin să apere țărâma SUA, evitând însă declanșarea unui război. Apărându-și nava, lovește submarinul, crede că este posibil să-l fi scufundat și se frământă fiindcă acțiunea sa ar putea fi interpretată nu ca un act de apărare, ci ca o declanșare a conflictului. Evenimentul va iniția epoca tulburărilor și, privit retrospectiv, va avea o considerabilă semnificație istorică.”

Antihristul în Iran

Președinții SUA vor încerca să extindă granițele țării, se spune în Centuria VII, Catrenul 41. Populația va fi nemulțumită și se va revolta înaintea alegerilor. Va porni un fel de război civil, dar se vor organiza noi alegeri și la Casa Albă se va instala un candidat acceptabil. „Antihristul se va muta în Iran, printr-un șiretlic asupra șeicului, cu ajutorul oamenilor de la curtea lui. Antihristul îl va distruge declanșând un război civil. Se va folosi de un lider iranian loial șeicului. Acesta va fi asasinat odată cu atacarea Iranului. Oamenii șeicului vor trece de partea Antihristului”, traduce americanul din Centuria II, Catrenele 23 și 81. Antihristul va obține puterea în Orientul Mijlociu. Apoi, se va orienta către zona Mediteranei, după ce îi va aduce pe africanii din Nord, simpatizanți ai culturii lui, de partea blocului din Asia. Noul document nu contrazice scrierile anterioare ale lui Nostradamus. Aduce doar detalii inedite. Catrenele acoperă evenimentele până în 7 iulie 2993, dată posibilă a sfârșitului lumii.

Cele mai vehiculate profeții ale lui Nostradamus se referă la dictatorii lumii. Antihristul celui de-al treilea război mondial va fi un credincios al lui Mohammed, din Orientul Apropiat, care se va război cu Europa. Invazia va declanșa al treilea război mondial.

Indian style

Rochie vernil
Preț 55 lei
Rochie albă
Preț 75 lei
Rochie
vișină putredă
Preț
55 lei

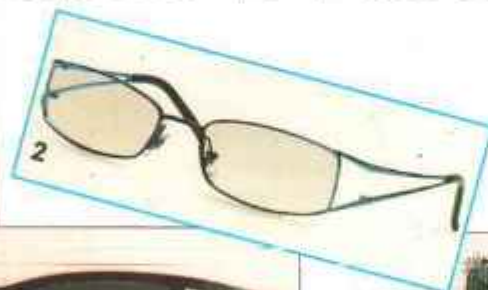
Rochie Preț 75 lei

Tunică
Preț
45 lei

Maieu
Preț 35 lei
Fustă
Preț 60 lei

Sunglass Hut

1. Preț 567 lei
2. Preț 1.067 lei
3. Preț 567 lei
4. Preț 503 lei

Câștigătorii concursurilor din Flacăra nr. 7/2006:

Tul-Karem

Charmant, elegant, rafinat, sofisticat

Europa Travel

Stil, confort, siguranță, calitate

Laropharm

Produse de calitate, efecte rapide, siguranță

Karotte

Produse de calitate, efecte rapide, siguranță

Produse de calitate, efecte rapide, siguranță

Produse de calitate, efecte rapide, siguranță

Peggy Sage

Produse de calitate, efecte rapide, siguranță

Produse de calitate, efecte rapide, siguranță

Produse de calitate, efecte rapide, siguranță

Peggy Sage

Pentru a completa colecția sa de tuburi gloss pentru buze, Peggy Sage propune astăzi cinci noi culori: *cream soda*, *beige sunset*, *honey spark*, *rose givre*, *cosmic pink*. Atâtea nuanțe care nu vă vor lăsa indiferente. Pentru unghii, Peggy Sage vine cu **decoruri** de-a dreptul uimitoare. Cine s-ar fi gândit la efectul de piele de șarpe? Iar noile farduri pudră pulbere pentru pleoape vă fac semn cu ochiul. Machiajul devine un moment savurat cu plăcere de gurmanzi. Lăsați-vă seduse de peste 12 culori, unele mai încântătoare decât altele.

Peggy Sage este un salon destinat îngrijirii manichiurii și pedichiurii, situat în str. Argentina nr. 6, sector 1, București.

Peggy Sage
PARIS

Intermedie concurs: Care este adresa salonului Peggy Sage?

Premii oferite: Trei premii, fiecare constând într-o bluză și un set pentru manichiură franceză.

Trimiteti taloanele pe adresa redacției: SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București, până la data de 13.09.2006

Concurs
Peggy Sage

oriflame

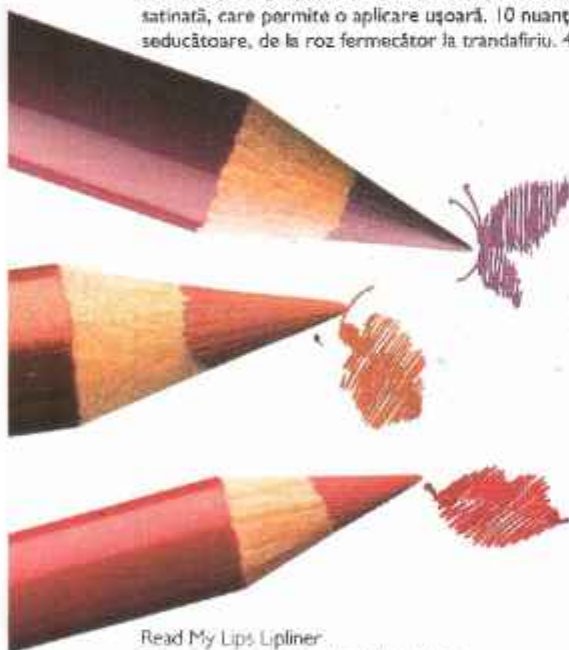
natural swedish cosmetics

Lip Love Lipstick

Ruj

Ruj îmbogățit cu vitamina A, E și aloe, substanțe care îngrijesc buzele. Pentru buze care îmbie să fie sărutate. Are o textură satinată, care permite o aplicare ușoară. 10 nuanțe seducătoare, de la roz fermecător la trandafiriu. 4 g

Read My Lips Lipliner

Creion pentru conturul buzelor

Creion pentru un contur perfect al buzelor. Are o mină moale, ce alunecă ușor pe piele și se asortează nuanțelor tale preferate de ruj, iar tu vei deveni o maestră în aplicarea conturului pentru buze. Culoare intensă, cu o textură cremoasă, pentru buze cu personalitate. 1,4 g

Dynamic Duo Eyeliner

Creion dermatograf

Acest creion dermatograf dublu va deveni noul tău prieten. Cele două culori-pereche vor contura perfect ochii, iar privirea ta va fi plină de senzualitate. 1,4 g

Freaking Amazing Mascara

Rimel "Gene uimitoare"

Învăluie-ți genele în acest rimel cu o formulă ultra-specială, care conferă volum, lungime și definire genelor, în timp ce le îngrijește. Pentru gene seducătoare, care nu se lipesc, nu se rup și nu se îndoaie. 8 ml

Toamna se apropie cu pași repezi și, o dată cu ea ne reluăm activitățile cotidiene-serviciu, facultate, școală, care ne solicită din plin și de care aproape am uitat în timpul concediului sau al vacanței. Bronzul și strălucirea naturală pe care le-am obținut după această perioadă, în care cuvântul "relaxare" era la ordinea zilei, sunt scoase mult mai bine în evidență de un machiaj de calitate. De aceea, pentru femeile active, dinamice, dar cărora le place să își sublinieze frumusețea naturală și feminitatea, Oriflame a relansat gama de machiaj VisionsV*. În culori tinerești, pline de străluciri vibrante, produsele din gama VisionsV* reprezintă alegerea ideală în cazul femeilor pentru care machiajul este un mijloc prin care seducția feminină este dublată de afirmarea independenței. Femeia VisionsV* este tânără, independentă, activă și, nu în ultimul rând, îndrăgostită, iar fardurile VisionsV* sunt pentru ea instrumentele ideale pe păstrare și exprimare a senzualității. Credeți că aceste attribute vi se potrivesc? Atunci gama de produse de machiaj VisionsV* este special concepută pentru voi și veți vedea că, în scurt timp, vă va deveni indispensabilă.

Soul Mates Eye Shadow

Fard bicolor pentru pleoape

Ochi inexpressivi? Niciodată! Fii provocatoare numai din priviri, machiază-ți pleoapele cu aceste farduri-pereche, în nuanțe perlate, fascinante și emană o atracție irezistibilă. 2 g

Jolidon

B213 Preț 34 lei
B214 Preț 44 lei
B215 Preț 39 lei
B216 Preț 52 lei

F721 Preț 74 lei
F722 Preț 71 lei
F723 Preț 56 lei
F724 Preț 49 lei
F725 Preț 64 lei
F752 Preț 88 lei
F753 Preț 39 lei
F754 Preț 82 lei
F756 Preț 88 lei

Cu cine iti faci pagina?

www.ArtMediaWebDesign.com

your target designator

White Horse, un veritabil pub englezesc

Multe pub-uri și restaurante din arhipelagul britanic poartă numele *White Horse*, pe românește *Calul alb*. Un român din București a fost absolut încântat de aspectul, ambianța și *design*-ul unor asemenea localuri și a decis că trebuie neapărat să înființeze unul și în Capitală. Zis și făcut, uite așa a apărut *White Horse* în zona Dorobanți. Merită să-l vizitați, pe bune!

Trei saloane intime, cochet mobilate, își așteaptă clienții cuminiți sub adierea aerului condiționat. Iar aceștia vin, mai ales după-amiaza sau în pauzele pentru prânz ale diverselor instituții din zonă. Și nu sunt puține. „În special la bar, seara oamenii obișnuiesc să vină la noi, e un obicei tot mai des adoptat de către români, care încep să îi copieze în felul acesta pe locuitorii Tamisei, care nu lasă să treacă o seară fără un pahar de whisky ori de bere sorbit în tihnă la bar. Oamenii vin la noi atât pentru mesele de prânz cât și pentru atmosferă și servicii”, se laudă unul dintre administratorii localului. Printre obișnuiții *White Horse* se numără, pe lângă fotbalști și politicieni mai mult sau mai puțin cunoscuți, și premierul Călin Popescu-Tăriceanu care a sărbătorit Paștele aici, Mircea Geoană, actrița Elvira Deatcu, dar și fiica președintelui Băsescu, Elena Băsescu. Cum s-a născut *White Horse*? Simplu, unul dintre patroni a fost în Anglia, unde există numeroase pub-uri și restaurante care poartă acest nume, deși nu este nici o legătură între ele. Nici localul din Dorobanți nu constituie reprezentanța vreunui confrate din Arhipelag. E doar dovada vie că patronul lubește spiritul englezesc și l-a adaptat pentru București.

Pereti din cărămidă roșie, gresie trafic pe jos și lemn, foarte mult lemn folosit pentru bănci, mese, scaune, polite și mobilier. Peretii sunt împodobiți cu imagini din Bucureștiul de altă dată, dar și cu mulaje albe de cai ori schițe ale frumoaselor cabaline, realizate de către unul dintre clienții localului. A, și să nu uităm florile! Ele împodobesc intrarea în restaurant și terasa de la nivelul doi, alături de tablele pe care este scris meniul. Un meniu, mereu altul, în fiecare zi. La prânz, de obicei, se fac trei feluri

Atmosferă prietenească și mâncare *like in England* nu găsești mai bună în București decât la *White Horse*. Pub-ul i se potrivește perfect sloganul *Cunoaște ceea ce crezi și de ce crezi*, deviza unui radio talk-show britanic cu nume asemănător, care deși se referă la altceva decât la un pub, i se potrivește perfect restaurantului din Dorobanți. Fie că îți crezi pe cei care ți-au povestit despre *White Horse*, apoi, după ce te duci să încerci, și-l vizitezi măcar o dată, îl îndrăgești, iar în felul acesta începi să înțelegi de ce îl crezi.

de ciorbe și douăsprezece sortimente de produse pentru felul doi. Astfel, puteți alege, între altele, specialitatea casei: mușchiul de vită *White Horse* sau o porție de *Barbeque Ribs*. La desert puteți servi o delicioasă plăcintă cu brânză, ori una cu mere, sau puteți opta pentru un tort de bezele. Aproape 100 de locuri sunt disponibile, iar numărul acestora pare în unele zile insuficient. Barul de la parter, amenajat în cel mai pur stil englezesc, așezat central și ticsit cu băuturi domină salonul, clienții fac roată în jurul său, iar când sunt evenimente sportive de anvergură gen *Campionatul Mondial de Fotbal*, microbistii se pot aduna într-un spațiu alăturat pentru a viziona meciurile la un videoproiector. Între timp, se poate servi un pahar de whisky – *Ballantine's*, *Johnny Walker*, *Jack Daniel's*, *Chivas*; vodcă *Wyborova*, *Stalinskaya*, coniac *Courvoisier*, *Martell*, *Metaxa* etc.; ori bere la draft *Guinness*, *Carlsberg*, *Tuborg*, *Beck's*, *Effes Blue*, *Gösser*, *Ursus* ș.a., dar, în egală măsură, diverse sortimente de vinuri portugheze (*Vinho Verde*, *Mateus Rose*, *Lancers Rose*) și românești. Și la bar se poate opta pentru gustări gen *Garlic Bread*, *Bruschetti*, *Spicy Chicken wings* sau *Goonjoar de pui*. Între barmani și clienți

se instalează aproape imediat prietenia, fapt care îi determină pe administratorii acestui pub să declare cu mândrie:

„Deși meniul este englezesc, clienții pot descoperi și preparate ca la mama acasă – tradiționalele sărmăluțe cu mămăliguță, dar poate cel mai important lucru la *White Horse* este că fiecare vizitator descoperă aici prietenia. Omul nu se simte la noi ca într-un restaurant în care ospătarul stă tot timpul lângă el și îl agasează cu diverse oferte sau este mult prea rigid și distant în modul de servire. Nu! La noi clientul este primit cu prietenie, lumea ne caută în special pentru această atmosferă amicală.”

Text: Alice-Claudia Gherman

Foto: arhiva *White Horse*

Caracteristica lunilor august-septembrie

Prezența planetei Marte în zodia Fecioarei va orienta energiile cu precădere spre activități practice. În zona serviciului poate apărea necesitatea unor schimbări, dar prudența trebuie pusă pe primul plan.

Berbec (21.03. - 20.04)

Ați putea demara o redecorare a apartamentului sau poate va fi nevoie de o reparație. Oricum, ceva bani se vor cheltui în această direcție. În cazul în care aveți în plan să plecați în concediu, cheltuielile vor fi peste așteptări. Colaborările vă vor avantaja, dar fiți foarte atenți dacă doriți să semnați un contract sau alte acte oficiale.

Taur (21.04 - 20.05)

La începutul perioadei popularitatea în rândul persoanelor de sex opus va crește, așa că n-ar fi exclus să vă implicați într-o nouă relație. Suma de bani ce vi se datorează vă vor parveni cu oarecare întârziere. La serviciu relația cu colaboratorii va fi ceva mai tensionată dar în cele din urmă lucrurile vor ieși așa cum vă doriți.

Gemeni (21.05 - 21.06)

La slujbă veți trage din greu până în ultima clipă, așa că la plecarea în concediu veți fi destul de obosit. În luna septembrie veți fi ceva mai agitat. Este posibil să apară niște stricăciuni în casă, a căror remediere vă va lua ceva timp. De asemenea, în această lună nu este cazul să vă implicați în activități cu grad mare de risc.

Rac (22.06 - 22.07)

În plan sentimental aveți toate șansele să faceți o cucerire. Dacă nu va fi vorba de o relație de durată, măcar vă veți simți foarte bine. Nu este cazul să vă implicați în activități ce vizează o realizare imediată. Spre sfârșitul intervalului veți avea parte de o mulțime de drumuri, care vă vor da peste cap proiectele pentru timpul liber.

Leu (23.07 - 23.08)

În casă se vor dezbate probleme de interes comun, ceea ce va încinge spiritele. Nu este cazul să încercați să vă impuneți punctele de vedere, căci nu veți reuși mare lucru. Proiectele pentru timpul liber vor putea fi puse în practică, ceea ce vă va îmbunătăți starea de spirit. În a doua jumătate a intervalului cheltuielile vor crește.

Fecioară (24.08 - 22.09)

Veți avea parte de multă alergătură, dar veți fi mulțumit, căci până la urmă lucrurile vor ieși așa cum vă doriți. Relația cu ceilalți membri ai familiei va fi ceva mai tensionată - încercați să dați dovadă de mai multă răbdare. Pe tot parcursul intervalului prudența va trebui pusă pe primul plan. N-ar fi exclus să aibă o problemă cineva din familie.

Balanță (23.09 - 23.10)

Se pare că unele activități de la serviciu pe care le-ați considerat încheiate se vor dovedi a nu fi întrutotul, așa că veți avea ceva de lucru. Mare atenție la ce faceți cu banii deoarece n-ar fi exclus ca o persoană să încerce să vă păcălească la începutul intervalului. N-ar fi rău să acordați ceva mai multă atenție sănătății.

Scorpion (24.10 - 22.11)

Pur și simplu nu vă veți mai vedea capul de treabă în această perioadă. Ceva bani se vor întoarce la dv., ceea ce va fi o adevărată surpriză. Dacă aveți de gând să demarați o afacere conjunctura astrală vă va favoriza, dar nu vă așteptați la rezultate imediate. Perspectivele financiare s-ar putea îmbunătăți.

Cristina Vanea

Săgetător (23.11 - 21.12)

Nu sunteți în forma dv. cea mai bună și o perioadă de odihnă, un concediu sau măcar câteva zile de relaxare ar fi cât se poate de binevenite. În cămin este posibil să se producă o schimbare pe care o aveți în vedere de ceva mai mult timp. Implicarea în noi activități sociale se va dovedi un succes.

Capricorn (22.12 - 20.01)

Lucrurile nu vă ies locmai ușor, dar sunteți hotărât să nu lăsați nimic nerezolvat. Energia fizică vă va sustine, dar ar fi bine să vă găsiți și ceva timp pentru odihnă și relaxare. Unul dintre planurile dv. mai vechi ar putea fi pus în practică. Deciziile pe care le veți lua la serviciu nu-și vor arăta roadele prea curând.

Vărsător (21.01 - 18.02)

Situația financiară nu va fi dintre cele mai bune și ar fi bine să nu vă implicați în investiții riscante. Proiectele de călătorie vor înregistra unele schimbări, dar acest lucru nu vă va încurca câtuși de puțin. Activitățile sociale vă vor da posibilitatea să vă simțiți excelent în compania celor dragi.

Pesti (19.02 - 20.03)

Relația cu prietenii va fi de mare importanță pentru dv. în această perioadă. Veți avea ocazia să mergeți împreună cu aceștia fie în excursii, fie la diverse activități sociale. Ar fi de dorit să nu vă lăsați condus de impulsivitate în deciziile pe care le veți lua în acest interval.

2%
dintre români
gustă
muzica.

sufletul simte muzica, mintea o gustă

radiofrance **internationale** **rfi** **românia** | **ne cunoaștem?**

București 93.5fm Iași 97.9fm Craiova 94fm Cluj 91.7fm Chișinău 107.3fm

ECOLOGIC NOMIC

Natural, adică Eco!

Economic. Ecologic. Eco. Produsele Eco. Adică o gamă sortimentală variată de compoturi – din caise, piersici, cireșe, vișine, prune –, castraveci murați, ardei kapia copleși și decojiți, ardei kapia marinați, roși în bulion și pfefferoni. Majoritatea produselor din gama Eco provin din Bulgaria – țara legumelor – și sunt produse sub atenta supraveghere a firmei Unicom Ltd. Bulgaria care supervisează întreaga activitate, plecând de la achiziționarea produselor, trecând prin procesul de producție și până la încărcarea marfii către România.

Conceptul Eco pleacă de la ideea de economic, raportul calitate-preț satisfăcând clientul final prin oferirea unui borcan cu un conținut maxim de fructe ori legume la un preț convenabil pentru fiecare consumator conform normelor europene în vigoare. În

fiecare borcan în parte se regăsește același număr de fructe și legume. Așadar, consumatorul primește din punct de vedere cantitativ și calitativ atât cât plătește, în felul acesta realizându-se un schimb optim.

Conținutul oricărui borcan Eco se poate mândri cu o serie de calități care îl atestă reputația de produs ecologic: fructele naturale, fără conținut genetic

modificat; fructele nu conțin sămburi cu excepția cireșelor și a vișinelor; piersicile și caisele sunt decojite; produsele nu conțin îndulcitori artificiali ci numai conservanți naturali; în plus, fructele sunt selectate în ideea de a oferi consumatorului produse proaspete, de calitate superioară la standarde europene.

Gama Eco este prezentă în cele mai importante rețele de magazine din România, precum hipermarketurile Cora, Kaufland, Metro, Billa, Selgros, Univers All, dar și în supermarketuri ca Mega Image, La Fourmi, General Nic, Angst, Can Serv, VP Market, Ivet, Intermacedonia, N&G, Global Aliment etc.

Unicom Grup Impex
S.R.L.
Bd. Timișoara nr. 56,
sector 6, București
România
Tel.: +40 21 444 07 11/12;
Fax: +40 21 444 07 13
E-mail: office@davino.ro

Eco
produs natural

Domnule redactor-șef,

Recent, a fost demolată statuia mareșalului Antonescu, ctitor al Bisericii Sf. Împărați Constantin și Elena. Bustul aparține Fundației Iosif Constantin Drăgan, și a fost ridicat pentru a omagia un mare român, un ctitor de biserică – catedrala din Piața Muncii (Vergului).

Cu durere în suflet noi, sute de credincioși, am renunțat la acest simbol de ROMÂNISM, la somația de demolare emisă de către PRIMARUL municipiului București, VIDEANU, om slab care a cedat la amenințările Comunității Evreiești.

Sperăm ca prin gestul nostru dureros să dăm un exemplu pe care trebuie să-l urmeze și primăria municipiului ARAD care să demoleze URGENT statuia celor 16 criminali ai românilor și evreilor din ARDEAL.

Încă se mai poate fotografia soclul pe care a fost amplasat. Bustul marelui erou ROMÂN, mareșalul și ctitorul bisericii: ION ANTONESCU.

Cu considerație,
A. TEPE

Atenție la iod

Deficitul de iod a fost identificat ca una dintre cauzele importante de retard mintal în lume. Organizația Mondială a Sănătății consideră deficitul de iod fiind cea mai importantă cauză prevenibilă de retard mental la nivel mondial. În România, cel mai recent studiu al Institutului pentru Ocrotirea Mamei și Copilului (2004) a arătat că doar 53,1% dintre școlarii de vârstă 6-7 ani au valori normale ale iodului, restul având deficite de la ușor la sever. Efectele negative asupra creierului, produse prin lipsa de iod în perioada de creștere, nu pot fi remediate, dar pot fi prevenite. Corecția trebuie făcută aducând iodul dintr-o sursă exterioară. Adică: suplimentarea periodică a populației deficitare cu capsule sau alte preparate ori prin fortifierea cu iod a unui aliment consumat frecvent de largi categorii de populație (sarea, mai rar uleiul).

Fructele lumii Tymbark vă distrează

Tymbark, Fructele lumii vă invită la distracție în vara aceasta și vă îndeamnă să degustați trei noi sortimente de fructe exotice: cactus, rodie și banană verde. Vă puteți face și cocktail-uri aromate și răcoritoare fie alcoolizate, fie nealcoolizate, după cum vă este pofta inimii. Noile sortimente sunt produse la fabrica La Festa Internațional de la Vălenii de Munte unde au fost investite 25 de milioane de euro. Aproximativ 17% din producția de

aici merge la export, restul fiind comercializat pe piața autohtonă unde creșterea a fost de 57% în primul semestru din 2006.

Ursus a luat premii și devine premium!

Ursus Brewery atacă piața mărcilor premium într-o nouă prezentare. În urma obținerii a patru medali de aur la concursurile internaționale de profil cu marca Ursus, conducerea Ursus Brewery a decis schimbarea înfățișării ambalajului pentru berea Ursus și, în general, a întregii comunicări de marketing și PR pentru produs. „Avem o tradiție de 128 de ani, 50% cotă de piață, suntem o marcă românească de succes, am obținut premii, ultimul fiind medalia de aur la concursul internațional *Régional Monde Sélection de la Praga*, prin urmare Ursus poate trece în categoria produselor premium. Astfel, culoarea sticlei de bere Ursus va fi de acum verde, folia de staniol de la gâtul sticlei este de un auriu elegant, stilizarea ursului –

emblema noastră – a fost modificată, încercând să-l imprimăm mândrie, inclusiv modalitatea de scriere de pe etichetă – Fondat în 1878 – este un element de eleganță, coroana de pe capul ursului a fost stilizată și schimbată”, a declarat mândru la lansarea noului înfățișări a Ursus, Cezar Dumitru, senior brand manager al Ursus Brewery.

Aectra Agrochemicals: Agricultură românească încotro?

Aectra Agrochemicals, lider de piață în distribuția de produse destinate agriculturii românești (pesticide, fertilizanti, insecticide, fungicide etc.) a inițiat dezbaterile pe tema *Modalități de îmbunătățire a agriculturii românești în vederea integrării în UE*. La eveniment au participat specialiști și fermieri din județul Teleorman care au luat în discuție teme precum: problemele care sufocă activitatea cultivatorului român, metode de adaptare a agriculturii autohtone la

circuitul european, iar specialiștii Aectra au încercat să răspundă oferind soluții acestor probleme. Participanții au putut observa la fața locului, vizitând Centrul de excelență al SC Agointer SRI, culturile agricole obținute în urma aplicării tehnologiilor Aectra.

Așa cum v-am anunțat, Laropharm a lansat pe piață două linii importante de produse, *Linea Sana* și *Linea Vita*. *Ginkgo Biloba* este un remediu natural, supliment alimentar care încetinește procesul de îmbătrânire. *Ginseng* reprezintă un supliment nutritiv care ajută la ameliorarea disfuncțiilor ușoare ale sistemului nervos central acționând eficient și asupra sistemului endocrin. *Spirulina* este recomandată în efortul intelectual și suprasolicitarea sistemului nervos central. *Bilaforte* este un produs folosit în afecțiunile bilei. *Vitamina C* se administrează profilactic și curativ în diferite probleme de hipovitaminoză C, iar *3Digest* este echivalentul *trifermentului* conținând pancreatină.

Trimiteți taloanele pe adresa redacției:

SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București până la data de 13.09.2006

Premiile, constând în suplimente nutritive care nu au nevoie de prescripție medicală, se vor acorda prin tragere la sorți.

PERLA MAJESTIC GRUP

Hotel Majestic Jupiter

Pe parcursul anilor, Perla Majestic Grup a cunoscut o dezvoltare puternică, prin extinderea unei baze turistice care vizează tot litoralul românesc: Complex Majestic Mamaia, Complex Perla Mamaia, Complex Majestic Olimp, Complex Majestic Jupiter, Complex Select de 2 stele, acestora alăturându-li-se alte unități turistice: Complex Coral Beach Mamaia, Complex Mica Europa, Complex Summer Land Mamaia.

În prezent capacitatea de cazare pe care o detine Perla Majestic Grup este de 2800 de locuri, acestea făcând din Perla Majestic Grup una dintre cele mai importante baze de turism din România.

Hotel Majestic Olimp

Hotel Majestic Mamaia

Hotel Perla Mamaia

Hotel Majestic Mamaia

Tel: +40 241 831 005; Fax: +40 241 831 155

Hotel Perla Mamaia

Tel: + 40 241 831 730; Fax: + 40 241 831 731

Hotel Majestic Olimp

Tel: + 40 241 701 535; Fax: + 40 241 701 130

Hotel Majestic Jupiter

Tel: + 40 241 701 121; Fax: 40 241 701 021

marketing@pmg.ro; www.pmg.ro

Povestea Orange

Orange worldwide operează în 17 țări europene și are numeroși abonați. Chiar de la lansare compania și-a propus o abordare diferită a relației cu clientul și o transformare a telefonului mobil într-un accesoriu al vieții de zi cu zi. A avut de luptat cu acerba concurență de pe piață, însă s-a impus datorită specificității sale. Orange este astăzi proprietatea France Telecom alături de Wanadoo și Equant. Cea mai mare investiție a grupului este făcută în oameni și în relația cu potențialii clienți, ceea ce face și mai atractiv acest serviciu și vă îndeamnă să intrați în Orange world.

În 1994, piața de telefonie mobilă din Marea Britanie era complexă dar, în același timp, scumpă și lipsită de flexibilitate. Rețelele digitale abia fuseseră introduse și puțini oameni înțelegeau beneficiile lor. Tarifele mari au transformat telefoanele mobile într-un apanaj al oamenilor de afaceri.

La momentul lansării sale, în aprilie 1994, Orange era al patrulea pe o piață deja aglomerată, însă avea o ambiție: să devină un dealer de telefonie mobilă ales de clienți datorită transformării acestui serviciu într-un accesoriu al vieții de zi cu zi pentru toate categoriile sociale. Pentru a se poziționa astfel pe piață, trebuia să își asume o identitate diferită față de concurenți. Ideea care l-a animat pe cei de la Orange a fost că lumea ar fi mai bună fără barieră. Ei au

dorit să schimbe atitudinea oamenilor prin transformarea comunicațiilor într-o parte intuitivă a vieții de zi cu zi a fiecărui om. De aceea au conceput o nouă identitate și o nouă abordare a felului în care se adresau clienților. Culoarea a fost utilizată pentru a da încredere, iar propozițiile scurte au fost formulate în așa fel încât să poată fi citite cu ușurință. Rapid, acest brand a atras atenția oamenilor și a căpătat personalitate.

Listarea la Bursă, primul pas spre expansiune

În aprilie 1996, acțiunile Orange plc au fost listate la Bursa din Londra, iar oferta sa inițială a fost subscrisă de

zece ori. În iulie 1997 Orange avea un milion de abonați. Două ani mai târziu, a primit premiul *NatWest/Sunday Times Business Enterprise* oferit de publicația *Sunday Times* care vorbea despre povestea Orange ca fiind una cu o viziune curajoasă și angajare în ducerea mai departe a potențialului telefoniei mobile.

După ce și-a întărit prezența pe piața telefoniei mobile din Marea Britanie, Orange a început planurile de expansiune la nivel mondial. În ciuda lărgirii ariei de activitate, compania nu a abdicat de la valorile corporatiste pe care a clădit afacerea. A continuat angajamentul său de a face viața clienților mai ușoară.

Anul 1999 a fost un an important în istoria acestei companii. Orange a fost vândută către Mannesmann AG și s-a și lansat în Elveția și Belgia. Tot în același an a dat licență pentru acest brand unor companii din Hong Kong, Australia, Israel și India.

Un an mai târziu France Telecom a cumpărat Orange plc. Majoritatea magazinelor France Telecom au fost trecute la brandul nou cumpărat. În mai 2001, Orange SA a fost admisă în CAC 40, topul celor 40 de companii franceze listate la o capitalizare a pieței.

Primii în preferințele utilizatorilor

Ambiția France Telecom este de a fi primul operator de telefonie din Europa, un lider al rețelelor de convergență care livrează clienților săi *New Experience of Telecoms*. În acest scop, de la 1 iunie 2006, s-a făcut un rebranding al Equant și Wanadoo, care acum sunt parte dintr-o campanie care aduce servicii noi de telefonie mobilă. Orange Business Services oferă un portofoliu larg de servicii care să ajute firmele

Orange people

Boardul de directori stabilește fundamentele companiei și asigură implementarea lor. Acest for are în grijă ca toate operațiunile companiei să se

desfășoare în condiții optime și tot el guvernează afacerea. Directorii sunt numiți sau realesi de către deținători de acțiuni la întâlnirile generale. Echipa de directori executivi are în sarcină managementul de zi cu zi al Orange Group,

mai mici sau mai mari din toate domeniile de activitate să își dezvolte noi modalități de a face afaceri.

Când vine vorba de istorie, mesajul companiei, postat pe site-ul oficial, este că își doresc ca toți clienții să se simtă parte a acestei corporații cu un trecut bogat, un prezent dinamic și un viitor promițător.

Orange a avut mereu înțelegere pentru clienții săi. Aceasta este cheia succesului mărcii la ora actuală și motivul pentru care multe inițiative ale acesteia au devenit modele pentru industrie. Filosofia Orange spune că tehnologia trebuie folosită pentru a dărâma barierele care există. Clienții companiei beneficiază de o nouă generație de servicii menite să le ușureze comunicarea.

Grupul are opt valori care au stat la baza dezvoltării afacerii și care sunt la mare preț și astăzi. Cinci dintre ele vorbesc despre felul în care sunt tratați clienții. Aceste trăsături sunt: dinamism, prietenie, onestitate, energie și dorința de a merge mai departe. Celelalte trei vorbesc despre angajamentul către acționari, adică: încredere, responsabilitate și onestitate.

Angajamentul viitor al companiei este de a continua inovația cu scopul de a ușura comunicarea dintre oameni și de a le facilita accesul la informație și entertainment de valoare.

de la dezvoltarea viziunii Orange și a planurilor strategice până la managementul strategic și operațional al grupului în cadrul strategiei France Telecom Group. De obicei, aceștia se întâlnesc o dată sau de două ori pe lună, la Londra sau Paris.

Orange astăzi

În materie de clienți se poate mândri cu 3.700 de companii multinaționale, această cifră incluzând două treimi din topul 100 al companiilor multinaționale de IT și servicii de date. Pune în legătură 86 milioane de clienți, dintre care 8 milioane din domeniul de business. Are 17 rețele de telefonie mobilă în 17 țări, dintre care unele cu o economie de piață recunoscută.

Orange mâine

La nivel global, Orange este un brand colectiv care are aceleași obiective în fiecare țară în care operează. Pe plan local, își propune să fie cât mai aproape de clienți, oferindu-le cele mai bune servicii, o rețea de calitate, produse și servicii performante.

Orange în România

Orange România este lider de piață cu 7,2 milioane de utilizatori la 30 iunie 2006, mai mult cu 26% față de 5,72 milioane de utilizatori în aceeași perioadă a anului precedent. La sfârșitul primului semestru al anului 2006, Orange România a înregistrat venituri de 504 milioane de euro. În luna iunie Orange România a lansat în București și Timișoara serviciile 3G: Apeluri video, Orange Mail Enterprise, Business Everywhere. Orange România este singurul operator care oferă servicii 3G și pentru clienții cu cartele preplătite.

Rețeaua 3G acoperă în prezent patru orașe iar rețeaua EDGE acoperă 41 de orașe și stațiunile de pe litoral. În luna aprilie, în portalul Orange World au fost adăugate o serie de televiziuni naționale și internaționale, numărul lor ajungând astfel la 13 posturi live disponibile atât abonatilor cât și utilizatorilor PrePay. Tot în luna aprilie, Orange a lansat serviciul Music Store care oferă 230.000 de piese din toate genurile muzicale. În trimestrul doi a fost publicat și Raportul de Responsabilitate Socială pentru anul 2005. Ca inițiative de responsabilitate socială, Orange a desfășurat în trimestrul doi o campanie împreună cu UNICEF în scopul de a strânge fonduri pentru populația afectată de inundații.

Text: Raluca Șainoiu

„Târgul de vară” al echipelor de fotbal

În *Formula 1*, pe „teren propriu”, la Hockenheim, neamțul Michael Schumacher a ocupat primul loc (a treia oară consecutiv) ● După șapte victorii neîntrerupte realizate în Turul Franței la ciclism (*Marea Bucură*) de americanul Lance Armstrong, un alt yankeu s-a impus la ediția din această vară. Numai că... Floyd Landis a fost găsit dopat cu testosteron, iar dacă și la contraexpertiză va ieși pozitiv, i se va retrage titlul ● La Portugalete, echipa României a pierdut toate partidele din cadrul grupei semifinale europene a Ligii Mondiale de polo ● Echipa națională de atletism a retrogradat din *Superliga Europei*, ocupând ultimul loc (9). Deh, e greu fără Gabi Szabo, Violeta Beclea și Ionela Târlea ● În Turul României la ciclism (*Mica Bucură*), de nouă ani nu s-a mai impus un sportiv român ● Tot cu testosteron a fost depistat pozitiv și sprinterul american Justin Gatlin, cel care egalează (pe 12 mai) recordul mondial la 100 m (9,77 secunde).

Încheiat în „buza” deschiderii Mondialului german într-o atmosferă cam tensionată (*Rapidul* a resimțit cel mai mult amărăciunea de a fi eliminat de *Steaua* în sferturile Cupei UEFA și de a pierde titlul de campioană în favoarea aceleiași echipe, *Dinamo* acuzând irosirea a vreo 11 puncte pe propriul teren, iar *Sportul Studentesc* a încheiat pe locul 4 după ce cochetasese chiar cu primul), campionatul echipelor din primul eșalon fotbalistic s-a reluat în ultimul weekend din luna lui Cuptor. Un campionat diluat valoric – îndrăznim să o spunem încă de pe acum – prin prisma faptului că mărirea numărului de echipe la 18 nu poate conduce la o creștere a calității atâta timp cât nici în sezonul precedent nu au fost multe meciuri care să rupă gura târgului. Și apoi, cele patru etape în plus nu fac decât să aglomereze un calendar competițional în care *Steaua* vizează (re)pătrunderea în grupele *Champions League* (după zece ani), *Rapid* și *Dinamo* ar dori să repete în *Cupa UEFA* măcar performanțele din ediția anterioară ale celor două ambasadoare românești, iar echipa națională abordează preliminariile C.E. 2008 cu gândul, în sfârșit, la o calificare.

Am lăsat la urmă, intenționat, argumentul cel mai convingător, deși ne cerem scuze anticipat față de formațiile pe care le vom credita cu șanse minime

de supraviețuire pe prima scenă. Promovată în premieră în *Liga 1* (fostă *Divizia A*, fostă *Divizia Națională*), *Unirea Urziceni* (reprezentanta unei localități având o populație de 18.000-20.000 de locuitori) riscă să se transforme doar într-un satelit al lui *Dinamo*. Printr-un artificiu având la bază și vreo 800.000 de euro s-a deschis „târgul de vară” în urma căruia *UTA* – echipă retrogradată în Cl – fuzionează cu nou-promovata *Liberty Oradea* și astfel „bătrâna doamnă” este resuscitată. Dar culmea-culmilor s-a produs când, la nivelul nenumăratelor comitete și comiți federale, s-a retras licența *Sportului Studentesc* (pentru neplata la termen a unor datorii), studenții ajungând să joace la matineu, în locul acestora fiind reprimiți pandurii târgiștilor. Tot să te ții de derby-uri pasionante vor fi între acestea trei, de exemplu, al căror obiectiv în plus va fi să le încurce, dacă vor putea, pe cele „marl”, aspirante la locurile fruntașe. Și ar mai fi ceva: în mai 2003, pentru o datorie de 150.000 de dolari față de *Steaua*, *Sportul Studentesc* nu a fost programată în penultima etapă, la meciul de pe teren propriu cu *FCM Bacău*, ceea ce a însemnat retrogradarea studenților chiar în locul moldovenilor, așa că pățania de acum nu ar fi o noutate.

În altă ordine de idei, cei frustrați vor fi fost jucătorii orădeni și cei din Regie deveniți un fel de sclavi ai patronilor lor! Apropo: la închiderea ediției se vehicula ideea că „nașul” George Copos va propune atragerea la *Rapid* a „finului” Vasile Șiman oferindu-i acțiuni în schimbul cedării „la pachet” a cinci jucători: Ionuț Mazilu, Viorel Ferfelea, Dacian Varga, Costin Lazăr și Tiberiu Bălan, ultimul fiind oricum deținut în părți egale.

Doar prin simplă impresie, considerăm că lupta pentru supremație se va da tot între cele trei mari echipe din Capitală (*Steaua*, *Dinamo* și *Rapid*), iar

Poli Timișoara și *CFR Cluj* vor avea un cuvânt greu de spus. Dar cine știe de unde poate sări iepurele? După ce în prima etapă și în a treia bănășenii au întâlnit pe *Steaua*, respectiv *Rapid*, luna septembrie este dominată de derby-urile interbucureștene: pe 16 *Steaua-Rapid*, pe 20 *Dinamo-Steaua* și pe 30 *Dinamo-Rapid*.

Referitor la cupele europene, trebuie să menționăm că, în ultimii cinci ani, *Steaua* a „agonisit” 42,5 puncte (din care, 23 în sezonul 2005-2006), *Rapid* 28 (21,5) și *Dinamo* 18,5 (6), ceea ce a condus la situația arătată mai sus (România se află pe locul 10 în ceea ce privește coeficienții UEFA). Apropo de locul 9, în sezonul precedent, *Rapid* s-a situat pe această poziție în lume, înaintea unor cluburi precum *AC Milan* sau *Chelsea*.

Așa cum era de așteptat, *Rapid* și *Dinamo* au trecut la pas de echipele malteze hărăzite în primul tur preliminar al Cupei UEFA, urmând să întâlnească (pe 10 și 24 august) pe *FK Sarajevo*, respectiv *Beitar Ierusalim FC*. De asemenea, după o dublă cu *ND Gorica* (2-0 și 3-0), *Steaua* a promovat în turul 3 preliminar al L.C. în care va întâlni pe *Standard Liège*, la 9 și 23 august.

Ne-am uitat chiondorăș, mai mult sau mai puțin, la un festin al fotbalului de la care am fost din nou excluși. Cu ce rămânem acum? Pe măsura trecerii timpului, imaginile se estompează și le iau locul cifrele seci din statistici. Așadar, titlul mondial a poposit în cizma italiană zguduită de scandalul aranjamentelor din *il calcio*. Mare favorită, Brazilia l-a produs o cruntă dezamăgire fostului internațional Marcel Răducanu, care nici nu mai vrea să audă că Ronaldinho este cel mai bun fotbalist din lume.

Să facem o paranteză și să vă mărturisim peste ce am dat răsfoind arhivele proprii. În primăvara anului 1982, Diego

Ca și în urmă
cu un deceniu,
galeria stelistă
speră să exulte
la meciurile din
grupele
*Champions
League*

„Brazilia mi-a produs
o cruntă dezamăgire”

„E rândul
europenilor”

„Sud-americanilor nu
le priește Europa”

Maradona a fost întrebat de un reporter român cine crede că va ocupa primele locuri la *Campionatul Mondial* din Spania. Răspunsul a fost uimitor de rapid și de sigur: „În nici un caz vreo echipă din America de Sud. După C.M. din Suedia n-a mai câștigat nici o echipă sud-americană în Europa! **E rândul europenilor...**” (subl. ns.). Ne întrebăm în numărul trecut al revistei dacă o declarație a antrenorului *Seleção*, Carlos Alberto Parreira, putea servi ca un simplu alibi: „Ați uitat că turneul final are loc în Europa și **europenii trebuie să învingă de această dată.**” (tot subl. ns.). 24 de ani despart

cele două afirmații, dar coincidențele sunt prea mari ca să nu riscăm unele speculații. Într-adevăr, după succesul din 1958 pe bătrânul continent, fotbaliștii cariocas au obținut celelalte patru trofee în toată America (de Sud, de Nord și Centrală) și în Asia. În prezent, „scorul” America de Sud – Europa este 9-9, iar următoarea „conflagrație” fotbalistică va avea loc în Africa de Sud. De prin 1966 (când au avut loc primele transmisii TV ale unui turneu final) s-a acreditat chiar existența unei alternanțe tacite, a unei rotații între cele două zone ale lumii, în ceea ce privește dobândirea trofeului

suprem. Astfel ne-am putea explica mai ușor bizară comportare a brazilienilor din finala C.M. '98 pierdută cu un scor de forfait sau dezinteresul, detașarea cu care au privit întrecerea din Germania (vezi escapadele nocturne, kilogramele în plus al lui Ronaldo, lipsa evidentă a poftelor de joc, parcă ar fi fost supuși unei corvoade și ar fi vrut să scape de ea cât mai repede).

Și încă o observație, statistică de această dată: niciodată, din 1957, de când s-a instituit *Balonul de Aur*, câștigătorul trofeului din anul premegător unui turneu final nu a făcut parte din echipa care și-a adjudecat titlul mondial. Iar dacă în 2005 acesta a fost Ronaldinho, excepția nu s-a produs... Apropo: și marele Pele s-a temut de meciul cu Franța din „sferturi” spunând că „sud-americanilor nu le priește Europa”.

După ce Victor Pițurcă l-a urmărit atent pe batavi la C.M., pe 16 august echipa națională va susține la Constanța un amical cu Cipru, înaintea meciurilor din preliminariile C.E. cu Bulgaria (2 septembrie – acasă), Albania (6 septembrie – deplasare) și Belarus (7 octombrie – acasă), având ca obiectiv acumularea primelor nouă puncte.

Text Pompiliu L. Dumitrescu

Concurs Europa Travel

Europa Travel te invită într-un circuit prin Italia. Venetia, romantică, surprinzătoare, perfectă. În drum spre Roma se va face un popas la Florența, unde veți vizita *Piazza del Duomo*, *Piazza della Signoria*, *catedrala Santa Maria del Fiore* și *Ponte Vecchio*. Nici Pisa nu va fi ocolită, aici vă așteaptă *Turnul înclinat*, *Baptisterul* și *Catedrala*, iar în a patra zi a circuitului veți fi în sfârșit la Roma. *Piața Venetia*, *Piața Spaniei*, *Corso*, *Piazza del Popolo*, *Fontana di Trevi*, *Piața Navona*, *Colosseumul*, *Forumul Roman*, *Columna lui Traian*, *Colina Capitolului*, *Teatrul lui Marcellus*, dar și vizită la Vatican, *Piața* și *Basilica San Pietro*, *Muzeele Vaticane* (opțional), urmate de *Catedralele San Giovanni in Laterano* și *Santa Maria Maggiore*. Părăsim Roma și ne îndreptăm spre Napoli, aici se va face un tur panoramic și vizite la *Castel Nuovo*, *Castel dell'Ovo*, *Pallazzo Reale* (intrări opționale). După-amiază se pleacă spre Brindisi, unde are loc îmbarcarea pe ferry-boat, cu destinația Igoumenitza (Grecia), apoi reîntoarcerea în țară.

Câștigătorul (prin tragere la sorți) va fi anunțat în timp util.

Poți și tu să mergi în acest paradis răspunzând la întrebarea:

Care este destinația concursului Europa Travel luna aceasta?

București, str. Berzei, nr. 16, sector 1
Tel.: 021/3127021; 031/4025586; 0722507657; 0788579216
e-mail: office@europatravel.ro; www.europatravel.ro

Trimiteți talonul la adresa: SC Publicațiile Flacăra SA, Piața Presei Libere nr. 1, cod 013701, sector 1, București, până la data de 13.09.2006

Concurs
EUROPA TRAVEL

Felix the Cat

... AȘA CUM AU COLABORAT
TOȚI ROMÂNII!

48

Sărbătoare pură

Pure Celebration. Cu vodcă pură. Finlandia vine tare din urmă. Are o imagine care urcă vertiginos în topuri. Și alunecă pe gâtlejuri. Am fost, în vârf de vară toridă, la club Bamboo. Și am văzut SOARELE DE LA MIEZUL NOPTII. Pentru cine nu știe, el este sâmburele ezoteric al unui concept. Este vorba, mai mult, despre SOARELE INTERIOR, decât despre cel „fizic”, de pe boltă. Dar soarele de la miezul nopții este și cel al nopții polare.

Andersen. Care ne-au arătat, shot cu shot, cum își sărbătorește FINLANDIA VODKA originile finlandeze. După care am luat revoluționara hotărâre de a ne apuca de shakere și a învăța meserie. Barmanii ne-au lăsat năuci cu figurile lor de entertainment demn de echilibristica unui circ în toată regula.

Bonus nelimitat pen-

tru focul care a ars pe apă. La fel, pentru dansul pe catalige, baletul spoturilor proiectate pe gardurile vii ale împrejurimii lacului tăcut & clipocitor doar din vreme în vreme. Coregrafia petrecerii (focul de tabără inclus!) a alungat toate spiritele rele din zonă, printr-un rafinat ritual specific țării celor 1.000 de lacuri și nu știu câte jdemii de sticle cu vodcă „puritană”. Pentru autenticitate, momentele-serii au fost ceremonios marcate de trupa finlandeză de dans PLAYERS și de cea franceză Nuits Blanches. Ca să vă scrântească limba, lucru care chiar se întâmplă dacă nu o ungeți cu vodcă adecvată, roștiți după mine: cel mai fin orz în șase spice, șase spice, șase spice și apă glaciară, pură, de izvor. De acolo de unde ghețarii veșnici sunt rezerva apei pentru cea mai pură vodcă.

de Mihail Gălbățanu

Fady Zaidan și Oana Sava ne-au purtat, împreună cu partenerii (evenimentul a fost organizat împreună cu Image Promotion și Young & Rubicam) și invitații lor, în Laponia.

Orice petrecere nouă e un pur început. Există chiar un concept în marketing, LIFE AS A PARTY. Am putut și noi să îl experimentăm cu Green Lime Apple, Screwdriver, Caipiroska, Pure Finlandia, Finlandia Martini, Kiwi Cooler, Sex on the Beach, Cats'n'Roses, Cherry Finn, numele tuturor cocktail-urilor care ne-au vânat toată noaptea. Evenimentul organizat de Brown-Forman (primul, în România), alături de Image Promotion, a adus la București ZĂNELE ZĂPEZII, și ele (tot) un fel de crăieșe evadate din

Echilibrează perfect tenul mixt/gras.
Rezultate demonstrate.

 OPTIMALS
BALANCE

oriflame

natural swedish cosmetics

De fiecare dată
când te urci la volan, ești altul ...
... dar nu știi când se poate rupe filmul.
Ar fi bine să treci mai întâi
pe la noi!

ASIGURAREA DE CARE AVEȚI NEVOIE